

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 13. 9. 2021 po předběžném projednání obžaloby v trestní věci obviněného XXX, narozeného XXX XXX trvale bytem XXX,

takto:

Podle § 188 odst. 1 písm. c), § 172 odst. 1 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. l) tr. řádu **se zastavuje** trestní stíhání obviněného pro skutek spočívající v tom, že

dne 3. 11. 2020 v době od 19:00 hod. do 20:00 hod. v bytě, užívaném jeho manželkou XXX, narozenou XXX, který se nachází na adrese XXX, po krátké slovní rozepři do jmenované nejprve strčil tak, že spadla hýžděmi na hranu postele, poté ji hodil na postel, kde na ni nalehl tělem, jednou rukou ji uchopil za vlasy a druhou rukou jí stáhl legíny s kalhotkami, které měla na sobě, na její slovní odpor, ať ji nechá být, nereagoval, a vykonal na ní soulož, následně ejakuloval mimo její pochvu a z bytu odešel,

ve kterém byl obžalobou spatřován zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

neboť trestní stíhání je podmíněno souhlasem poškozené a souhlas byl vzat zpět.

Odůvodnění:

Vzhledem k tomu, že se po vyhlášení usnesení obviněný a státní zástupce vzdali práva stížnosti a netrvali na písemném odůvodnění usnesení, bylo podle § 136 odst. 3 tr. řádu vyhotoveno zjednodušené usnesení, které neobsahuje odůvodnění.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a obviněný podat stížnost u Okresního soudu v Pardubicích do tří dnů ode dne oznámení usnesení. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích. Stížnost má odkladný účinek.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, pokud toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Právo podat stížnost nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Prohlásí-li obviněný do tří dnů ode dne oznámení tohoto usnesení, že na projednání věci trvá, v trestním stíhání se pokračuje.

Pardubice 13. září 2021

JUDr. Jana Bodečková, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. prosince 2021 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Barbory Kocourkové a přísedících Jana Štětiny a Vladimíry Petržílkové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený XXX v XXX, trvale bytem a doručovací adresa XXX, nezaměstnaný,

je vinen, že

1)

nejméně od měsíce ledna 2010 do 10. 7. 2019 v XXX v místě bydliště v ulici XXX míru čp. 1884, XXX a dále XXX, kde bydlel společně s manželkou XXX, narozenou XXX, syny XXX, narozeným XXX, a XXX, narozeným XXX, a dcerou XXX, narozenou XXX, v přesně nezjištěných dnech v nepravidelných intervalech, ale zpravidla jednou týdně a v posledním roce téměř denně pod vlivem alkoholu, ale i v době, kdy byl střízlivý, opakovaně fyzicky, hrubým a bezcitným jednáním napadal svoji manželku XXX tak, že ji bil jak fackami otevřenou dlaní, tak i zaťatými pěstmi do obličeje, do vlasové části hlavy, až jí několikrát tekla krev z nosu, plakala, bil a kopal ji do břicha a i celého těla tak, že měla po celém těle podlitiny a modřiny, držel ji opakovaně pod krkem až ztrácela vědomí, nemohla dýchat, v jednom případě v hádce vzal do ruky kladivo, kterým jí nad její hlavou mával, čímž v ní vyvolal obavu o její život, podobně pak vzal na poškozenu nůž o délce čepele cca 25 cm a řval, že ji zabije, zakazoval jí stýkat se s kamarádkami, neustále ji kontroloval, když se vrátila z nákupu o pár minut později, vyčítal jí, kde

byla, sprostě jí nadával, že je „kurva, píča, děvka“, křikem, musela mu odevzdávat vydělané peníze, o kterých rozhodoval, jakým způsobem se použijí,

nejméně od roku 2017 do 10. 7. 2019 opakovaně fyzicky a hrubým bezcitným jednáním napadal syna XXX, narozeného XXX, kterého bil někdy zatátnými pěstmi, někdy otevřenou dlaní do různých částí hlavy a obličeje, bil ho také po celém těle, kdy poškozený měl po celém těle podlitiny, modřiny, dále poškozeného házel na podlahu nebo postel a nejméně v jednom případě ho chytil pod krkem a pevně ho držel, až tento ztrácel vědomí, dále syna XXX opakovaně bil gumovým obuškem po hlavě a celém těle, kdy při posledním útoku dne 10. 7. 2019 byl nezletilý XXX ošetřen na Chirurgickém oddělení Nemocnice Pardubického kraje se zhmožděninami na obou stehnech a bérkách dolních končetin, s kontusí hlavy, exkoraici dolního rtu a s mnohočetnými zhmožděninami měkkých tkání po celém těle, kdy tato poranění si vyžádala následnou hospitalizaci na Dětském oddělení v Nemocnice Pardubického kraje, obdobným způsobem trestal i syna XXX, narozeného XXX, a to nejméně od roku 2017 do 10. 7. 2019, kterého bil někdy otevřenou dlaní a někdy pěstí po celém těle, v několika případech ho uchopil a hodil s ním na postel nebo na podlahu a v blíže nezjištěném počtu případů ho bil gumovým obuškem po těle, kdy po napadení mu pravidelně tekla krev z nosu, nejméně od roku 2017 do 10. 7. 2019 fyzicky napadal i dceru XXX, narozenou XXX, tak, že ji bil otevřenou dlaní do obličeje, kdy XXX ve většině případů po takové facce upadla na zem a tekla jí z nosu krev a nejméně v jednom případě ji zbil přes zadek a dolní končetiny gumovým obuškem,

k napadání XXX docházelo převážně v dětském pokojíčku a v ložnici, ve většině případů za přítomnosti dětí a rovněž k napadání dětí docházelo vždy před ostatními sourozenci, XXX se XXX.

tedy

týral osobu, která byla v jeho výchově, a spáchal takový čin nejméně na dvou osobách a páchal takový čin po delší dobu,

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

2)

v blíže nezjištěné době v odpoledních hodinách dne 8. 1. 2020 v XXX na XXX, v bytě, který v tu dobu obýval, poté, co ho po předchozí telefonické domluvě navštívila jeho bývalá manželka XXX, narozená XXX, tuto v bytě uzamkl a následně po ní požadoval sex, poté, a když ho poškozená odmítla, chytil ji za ruce a přitáhl k sobě, začal ji objímat a líbat, což se poškozené nelíbilo a řekla mu, že chce odejít domů, následně ji jednou rukou silně držel za její pravou ruku a druhou rukou ji začal osahávat přes tričko na prsou, poté poškozenou strhnul k sobě na postel a překulil ji vedle sebe, kdy ji držel v objetí, tak aby se nemohla poškozená hýbat, kdy svoji levou ruku měla pod svým trupem, přitom ji neustále hladil a líbal po tváři a prsou, následně ji uchopil svojí rukou pevně za její pravou ruku, kterou si přesunul do oblasti svého rozkroku a nejprve přes tepláky si přejížděl rukou poškozené přes svoje přirození, poté ruku poškozené, kterou držel pevně za zápěstí, vsunul pod své spodní prádlo, až na svůj obnažený penis a ruku poškozené si o penis otíral a snažil se, aby ho poškozená za penis uchopila, čemuž se poškozená snažila bránit a slovně neustále obviněnému dávala najevo svůj nesouhlas, toto trvalo asi 1 minutu, kdy následně svého jednání zanechal a poškozenou pustil, tato si vzala své věci a z bytu ihned odešla,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

čímž spáchal

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c, d) trestního zákoníku pod bodem 1)

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) trestního zákoníku pod bodem 1),

přechin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 2)

a odsuzuje se

za shora uvedené trestné činy a dále za sbíhající se přechin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, č.j. 2 T 87/2020-42, který nabyl právní moci ohledně viny a trestu dne 28. 7. 2020 a který byl doručen obžalovanému dne 18. 7. 2020,

podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň **ruší** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, č.j. 2 T 87/2020-42, který nabyl právní moci ohledně viny a trestu dne 28. 7. 2020 a který byl doručen obžalovanému dne 18. 7. 2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené XXX, dříve XXX, narozené XXX, bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši **100 000 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému nezletilému XXX, narozenému XXX, trvale bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši **100 000 Kč**, k rukám jeho opatrovníka Magistrátu města Pardubic se sídlem Pardubice, Pernštýnské náměstí 1.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému nezletilému XXX, narozenému XXX, bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši **50 000 Kč**, k rukám matky XXX, dříve XXX, narozené XXX.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené nezletilé XXX, narozené XXX, bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši **50 000 Kč**, k rukám matky XXX, dříve XXX, narozené XXX.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený XXX, narozený XXX, XXX, narozený XXX, XXX, narozená XXX a XXX, dříve XXX, narozená XXX odkazují se zbytkem svého nároku na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Náměstkyně okresního státního zástupce v Pardubicích podala dne 20. 5. 2021 na obžalovaného XXX obžalobu pro skutky, které jsou podrobně specifikovány ve výrokové části rozsudku. Uvedeným jednáním se měl obžalovaný dopustit pod bodem 1) obžaloby zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku, pod bodem 1) obžaloby zločinu týrání

osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku a pod bodem 2) obžaloby přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku.

2. V trestní věci bylo Okresním soudem v Pardubicích dne 29. 6. 2021 a dne 20. 12. 2021 konáno hlavní líčení. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení okresní soud uzavřel, že se obžalovaný dopustil skutků, kterými byl uznán na vinu tak, jak jsou podrobně popsány ve výrokové části rozsudku.
3. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení svoji vinu popřel. V přípravném řízení uvedl, že se s paní XXX hádal, ale takové fyzické násilí, co vypovídá, tak k tomu vůči ní ani vůči dětem nedocházelo. S XXX začali žít ve společné domácnosti v květnu 2008. Vzali se 6. 3. 2009. Když byl na rodičovské dovolené (byl mu svěřen syn do péče) a paní XXX chodila do práce, tak to bylo asi nejkrásnější období jejich vztahu. Narodil se jim XXX, pak se přestěhovali do ulice XXX. XXX byla na mateřské a on chodil na brigády. Začal se měnit jejich vztah, když nastoupil do stálého zaměstnání. XXX nezvládala domácnost, nebylo nakoupeno. Většinu času strávila u kamarádek. Začali se hádat. V roce 2012 se potkala se staronovým přítelem XXX, se kterým ho začala podvádět. V prosinci 2012 přišla, že je těhotná. Finanční situace nebyla úplně vhodná, vztah byl narušený. Rekl jí, že by bylo rozumnější, kdyby těhotenství přerušila. V březnu 2014 se přestěhovali do většího bytu. Ze začátku to fungovalo, pak začaly zdravotní problémy XXX a začalo se to hroutit, hlavně potom, co měl úraz ruky a byl dva roky doma. Pak se seznámila se XXX a potkávali se defakto večer. Tehdy došlo k incidentu se XXX, ví, že to přehnal, i se za to omluvil. Už v únoru 2018 od něho jednou odešla, když se po týdnu vrátila. XXX trávila většinu volného času s dědou (nevlastním tátou), vždycky měla jiný plán. Vždy brala děti a jemu přišlo, že ho postupně vytlačuje z dění kolem dětí a rodiny. Začala jednou za měsíc jezdit za kamarádkami na akce. Přes noc nebyla doma, bylo to vždy v období, kdy se pan XXX vracel ze zahraničí. O volném čase rozhodovala ona. Rodinou kasu musel držet on, oddělily se peníze na nájem, školu, školku. Co zbylo, se dávalo v kuchyni do hrníčku, takže to bylo volně dostupný. Když začaly peníze rychle mizet, vzal je a uložil do banky. Kolikrát dal manželce kartu, mohla s penězi volně disponovat. Nadávky byly vzájemný, znělo tam „debile, kreténe, píčo, čuráku“. Takhle se oslovovali navzájem. Nehádali se před dětmi, hádali se tak jednou za týden. Nic XXX nezakazoval. V kuchyni vznikla hádka, tak jí řekl, ať do něho neryje, když má v ruce nůž, že jestli se s ním chce hádat, tak někde jinde. S tím kladívkem přibíjel hodiny a říkal jí, ať se tam nemotá, aby mu nesjela ruka a nepraštil ji do hlavy. Začala pozdě chodit ze školky, tak jí volal. Když zjistil, že se nic neděje, tak jí přestal volat. Po celou dobu vztahu byl na rodičovské dovolené, chodil na brigády, pak se mu stal ten úraz a potom nastoupil do zaměstnání. XXX jednou zmydlil obuškem, protože začal mít výchovné problémy. Kradl doma peníze, vyvolával hádky, XXX ho nedokázala usměrnit, tak ho požádala, aby zasáhl a on pak byl ten špatný. Ten den byli na výslechu kvůli krádeži, kdy u kamarádky odcizil částku 20 000 Kč a ještě mobilní telefon, který pak dal XXX s tím, že ho našel. Dne 10. 7. 2019 si všiml hlíny před vchodem a doma pak zjistil, že je na balkoně vysypaná hlína. Hned mu řekl, jestli to udělal. On to popřel, začali se hádat a on to psychicky nezvládl a zmlátil ho tím obuškem. Dětem dal oběd a řekl mu, ať zmizí z očí, že půjdou na OSPOD to řešit, že ho doma nechce. Asi za deset minut se šel podívat do pokoje, XXX tam nebyl, na balkoně našel svázané prostěradlo. Děti na zadek dostaly, obuškem je netrestal, ten sloužil jako zastrášovací manévr. Když hodně zlobily, tak párkrát ten obušek vzal a uhodil s ním o stůl a zeptal se jich, jestli chtějí dostat tím obuškem na zadek. Jednou dal XXX facku, když slyšel, jak v pokoji XXX nadává. XXX je provokatérka, když něco vyvolala, dostali pak na zadek oba. Děti trestal tím, že dostávaly na zadek, sebral jim tablet, měly jen výchovné tresty. Když na XXX zvýšil hlas, tak se XXX. Po konfliktu plakala, to bylo psychický. Nekopal do XXX a do dětí. Neškrtil XXX, možná XXX, ale to už je dlouho. Tenkrát mu vzal peníze. On je citlivý, dlouho je v klidu a pak pukne, tak je prostě vznětlivější. XXX je žárlivá, urážlivá, vznětlivá, mezi nimi to byla „těžká Itálie“ a je nezodpovědná. Ke skutku pod bodem 2) obviněný uvedl, že se nezakládá na pravdě. Není si vůbec vědom, že by se takového skutku dopustil. Intimní vztah

s XXX udržoval i po rozvodu. Naposledy to bylo asi ke konci prosince 2019, kdy styk byl z obou stran dobrovolný. K uvedenému datu může říct, že on potřeboval sepsat nějaké dokumenty. Paní XXX mu vyhověla a pak z bytu odešla.

4. U hlavního líčení na své výpovědi setrval. Ohledně svého jednání k nezletilým dětem zopakoval, že je netýral. Připustil, že mu u XXX „ujely nervy“, když ho „zmydlil“. Měl takový záchvat, že si to moc nepamatuje. „Zmydlil“ ho zřejmě obuškem, bylo to pouze v tomto jednom případě. Dostal jím po rukách, nohách. Bránil se, rány vykřýval. Tresty přijímal vzdorovitě. Popřel, že by XXX chytil pod krkem, až by ztratil vědomí. Když ztratil vědomí, bylo to poté, co uklouzl. Se XXX byly výchovné problémy, začal krást. Nyní je s ním v pravidelném telefonickém kontaktu. Se XXX si hráli na judo, jako se prali, různě ho převracel, netřísknul s ním. Sám měl asi 90 kg a syn asi 30 kg. XXX trestali spolu s manželkou buď fyzicky, nebo např. mu brali tablet, měl domácí vězení. Přiznal, že u XXX „proběhla výchovná facka“ otevřenou dlaní. Ohledně XXX a XXX k žádným excesům z jeho strany vůči nim nedocházelo. Děti dostávaly přes zadek od něj i od exmanželky. Na zadek jím dával, až když byly větší. Nemlátil je tak, že by jim tekla krev z nosu. XXX se dlouhodobě spouští krev z nosu. XXX měl modřiny z fotbalu, trpí tím, že se mu dělají podlitiny. XXX trestal i tím, že mu vzal třeba tablet nebo ho nevzal na fotbal. Obušek sloužil k zastrašení, byl v kuchyni v šuplíku. Pokud děti zlobily, práskl s ním do stolu v kuchyni. Obuškem nedostaly. Pokud jde o XXX, u něj probíhaly normální tresty, plácnutí na zadek, nikoli facky či pěsti. Také si s ním hrál na judo spolu se XXX. Připustil, že pouze jednou mu dal otevřenou dlaní po puse, neboť sprostě nadával XXX. XXX nikdy netrestal tak, že by jí tekla krev z nosu, dostávala pouze rukou na zadek. Na dětech strach nezaznamenal. Děti trestal, když zlobily. Když je paní XXX nezvládala, poslala ho, dostaly na zadek, brečely, ona je utěšovala, ona byla ta hodná a on ten zlý. Sama jim také dávala přes zadek i facky, ale neměla u dětí autoritu jako on. Pokud jde o jeho chování k paní XXX, napadali se vzájemně, fyzicky i verbálně, děti u toho nebyly. Hádky byly od roku 2011, 2012. Bylo to hlavně kvůli penězům a pořádku. Pěsti vůči ní nepoužil, facku otevřenou dlaní od roku 2012 do roku 2019 užil asi dvakrát. Nekontroloval ji. Neuměla sama hospodařit. Nedržel ji nikdy pod krkem, neměla podlitiny. Opětovně popřel užití kladiva a nože vůči ní. Jen jí řekl, když tyto předměty v ruce měl, ať ho nechá, aby je neužil. Poškozená je hodná, ale nezodpovědná. Je výbušná. Sebe označil jako vzteklouna. Ke skutku na XXX zopakoval, že k jednání uvedenému v obžalobě nedošlo. Poškozená si to vymyslela. Do prosince 2019 udržovali spolu dobrovolný intimní poměr. Rozuměli si po sexuální stránce, i když od září do prosince 2019 poškozená bydlela v Bohdanči.
5. Obžalovaný byl z žalovaného jednání bezpečně usvědčován zejména podrobnou svědeckou výpovědí poškozené XXX, svědeckými výpověďmi nezletilých dětí XXX, XXX a XXX XXX, ale i dalšími svědeckými výpověďmi, a to XXX, XXX, XXX, XXX či XXX, ale i listinnými důkazy a znaleckými posudky níže podrobněji specifikovanými.
6. Poškozená XXX do protokolu o výslechu svědka v přípravném řízení uvedla, že v říjnu 2008 si přivezli domů malého XXX. Bydlení sehnali na XXX. Obviněný byl na mateřské a ona chodila do práce. Vzala si ho 6. 3. 2009, když vztah byl takový, že hádky probíhaly, facky probíhaly, ale měla ho ráda. Dne XXX se jim narodil syn XXX a ona šla na mateřskou. Obviněný byl chvíli doma, chvíli v práci, hodně střídal zaměstnání. Pak si pořídili dceru XXX XXX, to už bydleli u rychlodráhy XXX, kam se stěhovali, když byla těhotná s XXX. Od XXX se stěhovali do XXX. Obviněný jí v době, kdy byla na mateřské, denně opakoval, že kdyby neseděl na penězích, tak jsou z nich bezdomovci. Na XXX se hádali každý den, a když něco řekla, tak jí jedna přilítla. U lehčích hádek to byla jen facka, v některých případech se jí spustila krev z nosu, nebo spadla na zem. Takhle mohla dostat tak jednou nebo dvakrát za měsíc. Potom se to začalo stupňovat, začal ji bít už i pěsti, a to do levé části jejího obličejce, někdy přišlo i kopání, když spadla na zem, tak do břicha nebo do nohy. Většinou byl bos nebo v ponožkách. Modřiny měla hlavně na rukách a nohách, v bezvědomí nikdy nebyla, ale bolela jí hlava. Když to schytala do ledvin nebo břicha, tak jí bylo zle od žaludku. Krev jí mohla téct tak dvakrát do měsíce z nosu po fackách. V několika

případech asi jednou za dva měsíce po útoku obviněného i zvracela. Nejhorší to začalo být asi dva roky před tím, než od něho s dětmi odešla. Jestli ona v době manželství řekla dvakrát, že je „debil“, tak to je moc. Oslovoval ji slovy „kurvo, píčo, magore, debile, krávo, idiote“ atd. Když po ní něco chtěl, tak ji oslovoval XXX. Hádku podle obviněného vyvolala vždy ona. Jednou za tři měsíce měla povoleno vyrazit za kamarádkami, a i takto to bylo moc, byla většinou i vázána na práci, děti. Moc hezkých chviliek nebylo, neříká, že to bylo jenom černý, ale toho normálního bylo málo. Nikdy obviněný nerespektoval její názor. Alkohol požíval hodně, nejdříve byl v hospodě a pak už to dorážel i doma. Byly případy, když se vrátil v pohodě. Byly i případy, kdy se plazil po schodech. Pod vlivem alkoholu se měnil, byl zlý, házel po ní jogurty. Možná rozbil pár talířů. Když nebyl pod vlivem alkoholu, choval se k dětem relativně dobře. Když se napil, byl na ně zlý. Dětem sprostě nadával, hlavně XXX. Jak XXX rostl, začal se jeho stav k synovi měnit, nenávisť byla už šílená. Vyčítal mu, že je celá jeho matka, šel po něm, „jak slepice po flusu“. Ve škole vzal XXX učitelce ze stolu lízátko, tak to od obviněného schytl. XXX měl obviněného rád, ale jak mu začal nadávat, a začal ho bít, tak jí říkal, že ho nemá rád. Začalo to v době, když začal chodit do druhé nebo třetí třídy. Poslední dva roky společného soužití už synovi nadával každý den. Trestal ho fackami, pak už ho i škrtil, nebo ho stáhnul za nohu z postele. V několika případech to byl i gumový obušek, když XXX „zmydlil“, kam se trefil, většinou přes ruce, nohy a zadek. Takhle dostal asi ve třech případech, to škrčení bylo asi ve čtvrté třídě. Slyšela, že na syna řve v pokojíčku, běžela tam a viděla, jak drží XXX pod krkem a trásl s ním o postel, XXX byl chvíli mimo sebe, chtěla volat doktora, ale obviněný jí vytrhnul telefon a řekl, že to bude v pohodě. XXX odcizil z bytu spolužačky nějaké finance. Proběhl výslech, snažili se, aby o tom obviněný nevěděl, báli se jeho reakce, ale nešlo to a po výslechu pak šel obviněný do hospody. Druhý den šla do práce, bylo to začátkem července 2019 a obviněný jí volal, že XXX utekl z domu, že si svázal deku, prostěradlo. XXX byl v nemocnici a tam se dozvěděla, že XXX tvrdil, že chtěl přesadit kytky a vysypal hlínu. Obviněného to vytočilo, šel pro obušek a kluka „zmydlil“. XXX měl na těle otlaky, říkal, že ho to bolí a motá se mu hlava. Pokud jde o XXX, ten se „potatil“, vytočí ho kdejaká „kravina“, dokáže i profackovat. Dokáže si vyskočit i na ni. XXX má obviněného do teďka rád, hráli spolu hry, občas si šli zakopat s míčem. Obviněný se mu věnoval víc, než XXX. Ani mu tak nenadával, ale občas mu taky řekl, že je „blbeček nebo debil“. Určitě netrestal XXX tolik, co XXX. Když dělali kluci „bordel“ v pokoji, pak dostali všichni tři i XXX. Děti vždy dostávaly přes hlavu. Dával jim facky přes hlavu, kdy XXX se spustila krev z nosu. Ve většině případů XXX facku ustál, ale někdy taky dopadl na zem. U některých případů byla, ale většina se odehrála, když byla v práci, ale děti jí to pak řekly. XXX mohl obuškem dostat asi dvakrát, dostal, kam to padlo, ale většinou na nohy, záda. Dostal asi v pěti nebo šesti letech. XXX dostala poprvé asi ve čtyřech letech facku přímo do obličeje, vždycky dopadla na zem. Za přítomnosti svědkyně to mohlo být dvakrát nebo třikrát. Bez její přítomnosti netuší. Vždy jí XXX řekla, maminko, dostala jsem facku. Obuškem dostala dvakrát, měla asi pět roků. Děti v pokoji dělaly rámus a obviněný je šel uklidnit. Všechny tři děti začal trestat, když začaly chodit do školy. U XXX to byly rány přes obličej, párkrát ho vzal obuškem. XXX to taky párkrát schytl přes obličej. Někdy na ni vzal taky obušek. Obuškem XXX dostával po celém těle. XXX s XXX přes zadek. Ze začátku XXX dostal tak jednou za týden, ale pak už ho mlátil třikrát nebo čtyřikrát za týden. Po celou dobu vztahu u ní byly kamarádky asi dvakrát. Obviněný řekl, že v bytě nikoho mít nechce, pokud chce někoho vidět, ať si za ním dojde. Jednou se obviněný vrátil opilý, začal rvát, že je tam hrozný „bordel“, začal ničit to, co vyrobily (ona a děti ho chtěly překvapit a upekly kremrole). Začal to házet, šlapat na to. Ona mu řekla, že mu chtěli udělat radost a na to dostala napřed facku a pak ji chytil, přitlačil na zeď a držel pod krkem. Jednou psala sousedce, aby zavolala policii, protože přišel domů „nalitý“ a měla z něho strach. Jednou po ní chtěl, aby zavolala taxík, pak řval, kde ten taxík je, že ji zabije. Dostala strach, sbalila děti a utekla i s dětmi, ale uvědomila si, že zapomněla doklady v bytě, tak volala městskou policii a požádala o asistenci. XXX. Když dostala lehkou facku, utekla před ním do koupelny. On tam za ní přišel, začal jí nadávat, urážet a ona mu ve vzteku řekla, ať ji radši zabije, že už bude mít klid. To mohlo být

někdy v roce 2015 až 2016. On šel na chodbu, vytáhl kladívko, přišel s ním do koupelny a on se proti ní tím kladivem rozmáchnul a zastavil ho asi 5 cm nad její hlavou. V jedné hádce se chytli v kuchyni, dostala už větší facku. Ze zvyku si sedla na zem jako „na bobek“. Neví, jestli něco křičela. Došlo ke slovnímu konfliktu a on šel k šuplíku a vytáhl z něj nůž, se kterým šel proti ní. Mířil na její hlavu. Ona zavřela oči, pak se nic nedělo. Pokud jde o zdravotní potíže, byla ve stresu, měla pár operací s ledvinami. Po jednom konfliktu mezi dětmi a obviněným vběhla do pokoje a obviněný jí řekl, že se do toho nemá montovat a zabouchl za ní dveře. Ona šla na záchod, on tam během dvou, tří minut dorazil a začal na ni rvát, že se mu nemá „srát“ do výchovy, a pak jí vrazil pěstí přímo mezi oči. Udělalo se jí špatně, zvracela, a když vylezla, tak jí řekl, aby si vzala nějakou mraženou zeleninu, aby to na ní nebylo vidět. S monokly šla do nemocnice na operaci ledvin, takže ji lékaři viděli. Řekla, že narazila hlavou do futer. Před obviněným zatajovali, když XXX něco udělal, a to ze strachu. Ke skutku pod bodem 2) poškozená XXX uvedla, že to bylo někdy v zimě. Volali jí, že musí mít podpis zákonného zástupce ohledně závěrečné zprávy o propuštění ze XXX. Volala obviněnému. Ten jí řekl, ať se zastaví u něho na XXX. V pokoji vytáhla papíry s tím, že si je nechá podepsat a půjde. Podepsal jí ty papíry a ona se chystala k odchodu. Dávala mu najevo, že s ním nic nechce mít. On ji chytil za ruku, začal jí říkat, že není kam spěchat a že by si spolu mohli užít. Ona mu řekla, že ne. On začal couvat jakoby na postel, pořád ji držel za ruku, pak si ji k sobě přitáhnul. Opakoval, že to bude hezký. Ona si pořád stála za svým, že to prostě nechce. Chtěl po ní sex. Snažil se jí svou ruku strkat pod tričko. Levou ji pořád držel. Napřed ji osahával na prsou, přes podprsenku, pak ji zajel rukou pod tu podprsenku. Ona sebou pořád cukala, zatáhl ji za ruku, to už ji bolelo zápěstí, jak ji držel. Stáhnul ji k sobě na postel. Začal jí zase sahat pod tričko. Snažil se jí k sobě co nejvíc přitisknout. Pravou rukou ji držel u sebe a levou za zápěstí. Byl to silnější úchop, bolelo jí to. Pak ji vzal za pravou ruku, tu si stáhl na svoje tepláky do místa, kde je penis a snažil se, aby mu svojí dlaní přejížděl jeho penis. Ona se snažila stále ucukávat. Chvilku si přejížděl tou její rukou rozkrok, asi „jak se mu postavil“, se snažil nacpat její ruku pod kalhoty a trenýrky. Bylo to rychlý, kdy ona ucukávala, ale moc to nešlo. Začal si její dlaní přejíždět svoje přirození. Říkal, že si má na něj sednout a užít si to. Řekla, že to nechce. Začal navrhovat, že si stoupne, že mu to „udělá ručně“. Navrhl jí, že jí dá 500 Kč, když si to s ním užije. Řekla, že je to „blbý“ vtíp. Nic s ním nechtěla mít a odešla. Ten večer, když byla u kamarádky, tak jí XXX volal, proč s ním nechce mluvit, na to mu řekla, že by asi měl vědět, proč. On řekl, že jí nic neudělal a pak řekl, jestli je to kvůli tomu, že ji nutil vyhonit mu č... Toto slyšela i její kamarádka XXX. Naposledy se intimně stýkali v červnu, červenci 2019.

7. U hlavního líčení poškozená doplnila, že facky dostávala od obžalovaného, pokud řekla svůj názor. Pokud i poté stála za svým názorem, útoky byly silnější. Docházelo na „pěšťovky“, tj. rány pěstí většinou do hlavy, někdy i do zad a břicha. Někdy dostala i kopance. Nožem s čepelí o délce 25 cm na ni útočil asi v roce 2016 či 2017, nůž držel od ní asi 10 až 15 cm, mířil jím mezi hlavu a krk. XXX. Pokud jde o užití kladiva, kladivem se rozmáchl asi 5 až 10 cm od její hlavy, kovová část měřila 15 až 20 cm. Připustila pouze jeden pohlavěk z její strany vůči němu, spíš to bylo pohlazení zezadu. Fyzické ataky obžalovaného vůči ní děti slyšely, párkrát i viděly. XXX. Pokud jde o skutek na XXX, doplnila, že se obžalovaného XXX. Nesnažila se volat o pomoc, dveře byly zamknuté, okna zavřená. Svěřila se kamarádce XXX a XXX. Navštěvovala XXX.
8. U hlavního líčení byly postupem dle § 102 odst. 2 tr. řádu přečteny svědecké výpovědi všech tří poškozených dětí z přípravného řízení.
9. Svědek nezletilý XXX uvedl, že se obviněný k němu choval někdy hnusně. Když byl v hospodě, tak začal nadávat mámě a pak začal nadávat jim. Do hospody chodil každý den. Když se hádal obviněný s maminkou, šli do pokoje a slyšeli řev a pak někdy jako ránu. Pak maminka utíkala, on se šel podívat do koupelny a tam byla díra ve dveřích. Obviněný přišel domů z chaty opilý, nadával jí, že se dělala s kremrolemi a hodil pekáčem. Držel mámu pod krkem u zdi. Když bydleli na XXX, tak maminka ležela na zemi a táta jí dupal nohama na záda, byl bos. Máma křičela,

nezabíjej mě, tak se šel podívat klíčovou dírkou, ona seděla na zemi v kuchyni mezi flaškami a táta byl u kuchyňské linky s nožem v ruce. Takhle hodně se pohádali tak dvakrát do měsíce. Vždycky mezi nimi došlo k fyzickému kontaktu. Hádky končila tak, že máma přišla k nim do pokoje a brečela. Táta jí říkal, že je „děvka, kráva, zkurvysynka“. Táta ho trestal kvůli blbostem. Vzpomíná si, že volala třídní učitelka, že vzal spolužačce slovník a táta ho vzal aktovkou po hlavě. Mlátil ho i obuškem, dostal jím asi pětkrát. Mlátil ho všude, kam se trefil. Dostal pět až deset ran. Měl „šlince“, a když v červenci utekl, tak měl krev. Poslední útok, na který si vzpomíná, byl v červenci 2019. On vysypal hlínu z kytek z balkónu. To byla hlína z květináče a spadlo to dolů na nějakou rohožku. Táta šel do kuchyně, přišel s obuškem. On se snažil bránit, schovával se pod deku a táta ho mlátil „hlava, nehlava“. Dostal do stehna, hlavy, ramena. Pak byl oběd, on dostal ránu, kdy zuby cvakl o talíř. Pak utekl tak, že sundal prostěradlo z peřiny a polštáře, svázal to na uzel, udělal si jakoby lano. Táta ho trestal i tak, že mu zakazoval chodit ke kamarádům, zabavoval mu mobil, mlátil ho rukou, nohou, všim. Rukou ho mlátil pěstí i fackou. Do zad ho mlátil pěstí a do obličeje fackou. Bylo to takovou silou, že vždycky někam spadnul. Říkal mu, že je „zkurvysyn“, že půjde do děčáku. Jednou zmlátil XXX, že mu tekla krev z nosu, XXX bylo asi šest. Jednou mu (XXX) táta udělal monokl. Ptal se, proč má rozbitou pokladničku. On mu řekl, že jak jí po něm hodil. Táta po něm skočil a mlátil ho pěstí do obličeje. Když dupali, tak je táta hodil na sedačku. Pamatuje si, že mamka byla někde na záchodě a pak mu řekla, že jí tam dal pěstí. Táta mlátil všechny, i XXX i XXX, mlátil je taky rukou, XXX i obuškem. XXX jenom rukou buď přes zadek, nebo přes hlavu. Obušek na ni asi nevzal. Mamka se mu snažila zabránit, ale pak vždycky dostala ona. Měla modřiny na rukách. Svěřil se ve škole paní psychologce a paní z OSPOD. Tat'ka, když nebyl opilý, tak byl v pohodě. Je strašně výbušný, není těžký ho naštvat. Táta ho bil, protože si to zasloužil, ale někdy si myslí, že to bylo zbytečné. Mohli si o tom promluvit a nemusel dostat. Ve škole měl problémy. Jednalo se o krádeže. Tátovi a mámě bral peníze. Zákazy chodit ven dostával, protože dělal různý průšvihy. K nim domů nemohli chodit kamarádi, táta je tam nechtěl. Mamka si nikoho radši nezvala.

10. Svědkyně XXX uvedla, na otázku, zda tat'ka mamce pomáhal, že ano, ale někdy ji mlátil. Dále uvedla, že táta je mlátil, ale neví, kvůli čemu. Mlátil ji, XXX, XXX a mamku. Táta vážně mlátil mamku na XXX. Viděla, že ji uhodil. Dával jí facky, jenom facky jí dával. Oni se spolu poprali. Táta začal mlátit mámu, že jí dával facky. Na otázku, co dělala maminka, odpověděla, že to asi neviděla. Na otázku, zda na sebe někdy křičeli, odpověděla, že ano. Myslí si, že nepoužívali u toho sprostý slova. Tat'ka jí dával na zadek hodně facek. Pak ukazuje na obě tváře, ona kvůli tomu brečela, když on ji mlátil. Měla to skoro celý červený, ukazuje na obě tváře. Myslí si, že když dostala facku, tak že neupadla. Viděla, jak tat'ka zmlátil XXX a XXX, prostě je vzal a zmlátil je. Jestli je hodil nebo ne, to neví. Normálně hodně bil XXX. Dával mu po celém těle. Dále uvedla, že je někdy bouchal něčím. Už si nepamatuje, jak se to jmenuje. Mělo to hnědou barvu. Bylo to dlouhý a on ji mlátil tím po zadku. Na otázku, XXX. Když jí dá, tak se ho bála. Nerozsbíjel věci, někdy na ně křičí. Když se zlobí, tak to bylo hrozný, když mamku mlátil, bylo to hrozný. Hodně ji mlátil, někdy po tom brečela. Mlátil ji rukama a kopal ji někdy, do nohy třeba. Pak jí mlátil hodně i do zad a bolí jí to. Mamka se s ním pak pohádala. Mamka tat'ku držela, aby je nemohl už mlátit. Viděla tat'ku, jak mlátil XXX, XXX a mamku.
11. Svědek XXX uvedl, že si pamatuje, že máma něco udělala špatně a táta jí dal facku, ona šla na záchod, táta za ní šel a dal jí pěstí mezi oči. To neviděl, to mu říkala máma. Na otázku, kvůli čemu se hádali, uvedl, že třeba kvůli věcem, co si táta myslel, že jsou špatně nebo se mu to nelíbí. Táta nebyl „ožralý“ nikdy. Máma si myslela, že jo, ale nebyl, nikdy se nemotal. Vzpomíná si, že ho táta škrtil, vzal ho pod krk a zvedl ho až ke stropu. Prostě ho chytil agresivně pod krk. Nemohl skoro dýchat. Bylo to, protože třeba oni v pokoji hrozně dupali, nebo běhali. Pamatuje si, že si hráli. Táta ho vzal do náruče a hodil na sedačku. On si myslel, že ho mlátí, ale nebyla to pravda, hráli si spolu. Dostal vařečkou na zadek. Měl modřiny, ale modřinu si udělá snadno. Tat'ka mlátil XXX úplně stejně jako jeho, akorát mu dával větší ránu. Mlátil ho vařečkou. Dával mu na zadek,

protože mu XXX lhal a kradl peníze. Byl bitý stejně jako XXX, protože furt kradl peníze. XXX dostával proto, že třeba dupal, nebo že něco dělal s XXX. XXX dostávala malinko, když byla malá. Když byla větší, tak trochu víc na zadek. Mamka jim dala pohlavek. Taťka dal mamce „lepák“, když ona mu začala nadávat, ona se pak snažila bránit. Rodiče na sebe křičeli oba dva. Používají nějaký sprostý výrazy. Táta jí nadával třeba „kurva“, nebo se za ní rozběhl, dal jí facku. Ještě si pamatuje, že ho táta jednou zbil. Učitelce řekl, že je táta mlátil doma. Přišel domů, táta se to dozvěděl a tak ho začal mlátit. Obušek měli doma. Tím je taky bil, a to XXX a XXX na zadek, protože zlobil. Dostal málokrát a XXX tak trochu středně. XXX mu to vždycky říkal nebo to na něm viděl, že ho to bolí a měl potom často modřiny. XXX obuškem dostala jenom jednou do nohy. Neví, jestli mamka dostala obuškem.

12. Se souhlasem všech stran byly u hlavního líčení dle § 211 odst. 1 tr. řádu přečteny svědecké výpovědi XXX a XXX.
13. Svědkyně XXX k věci uvedla, že paní XXX je její nejlepší kamarádka. Poznala ji v XXX kolem letních prázdnin 2019. S obviněným nemluvila, ale byla přítomna několika jejich telefonních rozhovorů. Bylo poznat, že obviněný je pod vlivem alkoholu. Vulgárně nadával XXX. Potom vždy XXX. Posílal jí i SMS zprávy, většinou se to týkalo stále dětí a jejich výchovy. Ví o události, že XXX šla s obviněným něco řešit a on jí měl nabídnout, že by si to spolu mohli „rozdat“, což odmítla, a on jí měl zavést do nějakého pokoje a nutit ji, aby ho rukou hladila mezi jeho nohama. Takhle jí to v rychlosti popisovala, že pak sebrala svoje věci a rychle utekla. Pak měla XXX telefonát od obviněného a on se jí ptal, proč s ním nekomunikuje, jestli je to kvůli tomu, že po ní „vyjel“ a chtěl po ní sex.
14. Svědkyně XXX, pracovnice OSPOD, která měla děti XXX na starosti od července 2019 do července 2020, uvedla, že ví, že volala paní XXX, ale konkrétně co říkala, už neví. Uvedla, že ji obviněný povalil na postel a ona utekla. Svědkyně jí řekla, aby to oznámila na policii. Paní XXX je velmi kontaktní klient, často vyhledávala jejich kontakt. Komunikace s obviněným byla náročnější. Byla setkání, kdy jí vulgárně nadával nebo jednání skončilo tím, že bouchnul dveřmi a sprostě nadával. Někdy nezvedal telefony a jindy vše bylo v pořádku. Někdy měla pocit, že je obviněný pod vlivem alkoholu.
15. Svědkyně XXX, dobrá kamarádka poškozené XXX, u hlavního líčení mimo jiné uvedla, že dlouho se jí XXX nesvěřovala. Měla neustále zničené zuby, někdy modřiny, někdy něco řekly děti, proto usoudila, že není něco v pořádku. Napřímo se jí zeptala, potom se začala důvěrně svěřovat. Děti se zmínily, že se tatínek zlobil a bouchnul maminku. Nikdy neměli moc peněz, začali se přátelit, začala jim dávat oblečení po dětech. Obžalovaný chodil do hospody, byl stále bez peněz, poškozená chodila do práce, když byly děti větší, vzal jí výplatu a odešel. Modřiny měla poškozená v obličeji, na rukách. Měla je často. Vídaly se i několikrát týdně. Bolela ji žebra, nemohla se nadechnout. Měla poničené zuby, říkala, že jí samy vypadaly, měla je nastavené. Když poškozené volal obžalovaný, začaly se jí klepat ruce. Nejvíce se svěřoval XXX, řekl, že všechny děti i maminku obžalovaný zbil po zádech, po hlavě. XXX se začal svěřovat, když chodil do školy, ale XXX do školy ještě nechodil. XXX se moc nesvěřoval. XXX se svěřovala po XXX, potřebovala vidět, že někdo začne. XXX bylo asi 4-5 let, chodila do školky, když se začala svěřovat. Řekla, že XXX. Když začal zvonit telefon, XXX. Říkala, že je táta bije. XXX i XXX, když to říkali, byli vystrašení, u XXX byl i pláč. XXX se poprvé svěřila nedlouho po dětech. Nejdříve se to snažila ustát, že děti zlobí, že někdy dostanou a ona, že je nešikovná, že občas upadne. Pak jí řekla, že to ví od dětí, že XXX říkal, že bije i ji. Postupně se svěřila i ona. Většinou šlo o peníze, musela dokládat, za co společné peníze utratila, když se mu to nezdálo, bylo zle. Byl dost žárlivý, kontroloval, kde a s kým je, co dělá. Neměl k tomu důvod. K otci měl a má nejbližší XXX. K mamince asi XXX. I XXX měl k XXX lepší vztah než ke svému otci, přestože ona není jeho matka. Před incidentem, kdy XXX odešel z domu, jí říkala, ať vyhledá pomoc, ale byla přesvědčená, XXX. Když došlo k poslednímu incidentu, XXX se ztratil, hledali ho, dorazil sám na OSPOD, byl zbitý, skončil v nemocnici. Viděla ho, vypadal strašně, byl zbitý po zádech, po

hlavě, po rukách, po nohách. Měl modřiny typu krvavý, fialový pruh. Po tomto incidentu se rodina rozpadla. XXX sebrala děti a přestěhovala se do azylového bytu v XXX. Tam se ukryli, obžalovaný je tam stejně našel. Jezdil jim házet kameny do okna. Pomáhala jim i materiálně. Pro XXX. Z krizového bytu se stěhovali do podnájmu v XXX. I sem jezdil opilý obžalovaný je otravovat. Poškozenou XXX viděla naposledy v létě, ale i nyní si pravidelně volají, nyní je XXX. XXX i XXX viděla naposledy v létě. XXX neviděla dlouho, když s ním mluvila naposledy asi před půl, $\frac{3}{4}$ rokem, řekl jí, že v ústavu mu je nejlíp. Otec se ho snaží manipulovat, on to už pozná ve svém věku, o tom tak mluví, že mu volá, a to i sociálním pracovnícím, snaží se ho přesvědčit, že bude žít s ním. XXX a XXX teď vypadají spokojeně. XXX když se vrátí od otce, útočí na XXX i na mámu, trvá to 3-4 dny. Ví to od XXX a sama to na něm viděla. K sexuálnímu chování na XXX svědkyně uvedla, že obžalovaný, aby neztratil zřejmě kontrolu nad tím, co se v rodině děje, stále zadržoval některé věci XXX do školy, oblečení. Většinu dokladů dětí měl u sebe, odmítal je vydat. XXX řekla, že je konec, že bude rozvod, že chce doklady k sobě, že bude děti žádat do péče. Řekl jí, že nemůže, že ho bolí záda, ať přijede za ním na XXX. Varovali jí, ale byla naivní a pod vlivem obžalovaného. Poškozená XXX jela tedy z XXX k němu do bytu a tam se jí pokusil sexuálně napadnout. Jak se dostala z bytu, hned jí volala, že na ni zaútočil, že ji chtěl znásilnit, byla ubrečená, urvaná, vystresovaná, klepal se jí hlas. Když za ní za chvíli přijela, víc neřekla, byla ve stresu, pohybovaly se tam děti. Měla asi nějaké modřiny na obou rukách, jak jí zmáčknuł zápěstí. Nikdy se nenechala přesvědčit, že v takových situacích je třeba se sebrat a jet k doktorovi, neměla kam dát děti, dodneška se ho bojí. XXX jí řekl, že na XXX musela XXX spát s obžalovaným v jedné posteli, XXX chtěl spát s nimi, ale nemohl.

16. Svědek XXX u hlavního líčení uvedl, že XXX měl v pěstounské péči od jejích dvanácti let. Nyní jsou spolu v kontaktu, mají spolu hezké vztahy. Viděli se především, kdy za ním přijeli. Důvěřují si, relativně se svěřují. S obžalovaným není v kontaktu. Vztah ukončil, když byli u nich na návštěvě na XXX asi před 3-4 roky zpátky, a to kvůli tomu, že nevrátil všechny peníze, které mu půjčila vlastní dcera. XXX se mu svěřovala o soužití s obžalovaným, o násilí, ale nikdy tomu nebyl přítomen. Řekla, že ji mlátil, že dostala rány. Nevěděl, v jakém období to bylo. Vztah k dětem měl obžalovaný asi normální. Nevěděl, jestli k něčemu docházelo. Hovořila o fyzickém násilí, hlavně vůči ní. Ohledně dětí to asi nebylo. Poranění na XXX ani dětech neviděl. Když se s ním chtěla rozejít, pomáhal jí odvážet věci z XXX. Odvážel ji na ubytovnu do XXX. Děti a XXX. XXX chvílema ukazoval, že by tátovi dal nejradši pěstí. Když se ještě všichni stýkali, navštěvovali, obžalovaný se k manželce i dětem choval normálně, XXX to samé. Nikdy mu XXX neříkala, že by obžalovaného napadla, že by vůči ní použil nestandardní předměty.
17. Svědek XXX, pracovník Magistrátu města XXX, oddělení sociálně právní ochrany dětí (dále jen OSPOD), u hlavního líčení uvedl, že od srpna 2021 je koordinátorem XXX. XXX viděl naposledy v listopadu, když ho byl navštívit v zařízení ve XXX. Hodně blízký vztah má k paní XXX, k ní jezdí v současné době na víkendové povolenky, s ní má lepší vztah, je to pro něj nyní jediná osoba, která o něj jeví větší zájem, s otcem je spíše telefonicky v kontaktu. XXX je komplikovaná osoba sama o sobě, je dlouhou dobu v zařízení, mimo domov. Otec pro něho je možný únik ze zařízení, na jednu stranu ho chce vidět, ale zároveň mluví o tom, že spolu vztah nemají dobrý, protože XXX dlouhou dobu fungoval jako prostředník nenávisť mezi otcem a paní XXX. Vztah s otcem není dobrý, konflikty mezi nimi jsou. XXX. Telefon potřeboval mít u sebe, i když ho měl zakázaný. V zařízení vyhledával internetovou komunikaci, telefon, počítač, aby mohl navazovat kontakty s cizími lidmi po internetu, za účelem uspokojení finančního či lidského kontaktu. V zařízení v XXX telefon u sebe neměl, na osobu bylo vedeno trestní řízení, pokud měl nějaký telefon nebo internet, tak jen omezeně a bylo to hlídáno. V zařízení se k telefonu pravděpodobně dostal přes kamarády, kteří měli telefon u sebe.
18. U hlavního líčení Doc. MUDr. Vladimír Pidrman, Ph.D. stvrdil svůj znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ve vztahu k obžalovanému. Ze znaleckého posudku plyne, že osobnost obžalovaného je dominantní s lehce sníženou mírou empatie. Vykazuje i rysy určité

emoční nezdrženlivosti. Má tendenci prosazovat důrazněji své cíle, o nichž je přesvědčen, že jsou správné, uvedené však nemá charakter patologického (chorobného) procesu. Osobnost nevykazuje rysy primárně asociální. Obviněný netrpěl duševní poruchou, netrpěl poruchou osobnosti. Schopnosti rozpoznávací byly plně zachovány. Schopnosti ovládací byly rovněž plně zachovány, popřípadě byly přechodně sníženy, ovšem pouze v míře nepodstatné, v důsledku přechodných fenoménů – možné přítomné opilosti prosté, případně v důsledku nastalého nezvládnutého afektu, popřípadě kombinace obou. Nezvládnutý afekt se pravděpodobně vyskytl během události dne 10. 7. 2019. Netrpí žádnou trvalou duševní poruchou, není závislý na alkoholu či jiných psychoaktivních látkách, není nebezpečný pro společnost, proto nebylo navrženo ochranné léčení.

19. U hlavního líčení Doc. PhDr. Jan Lašek, CSc. stvrdil svůj znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie ve vztahu k obžalovanému. Z psychologického znaleckého posudku plyne, že obžalovaný je jedinec s mentální kapacitou v pásmu dolní hranice normy. Tato kapacita je využívána více intuitivně, subjektivně než racionálně, což vede k řadě dobrých, stejně jako velmi sporných rozhodnutí, ta však i díky vysoké tvrdohlavosti a dominanci, umí prosazovat velmi ostře. Je dosti konzervativní, především pokud se týče patriarchální a machistické role otce a partnera. Má někdy tendenci znevažovat záměry druhých a soutěžit s nimi. Hněv a zlost umí dát jasně najevo všemi prostředky. Nechce být v životě ničím omezován, vyhýbá se závazkům, touží po nezávislosti a svobodě rozhodování. Je tvrdohlavý a domýšlivý. Za všechny neúspěchy obvykle mohou druzí. Snaží se vyhnout kritice a chce udělat co nejlepší dojem. Prognóza resocializace je spíše průměrná. U hlavního líčení znalec mimo jiné dodal, že se nejedná o primárního agresora, který útočí okamžitě, když se dostane do zátěžové situace. Spíše je to určitý způsob definování role otce v rodině, která připomíná 19. století.
20. U hlavního líčení MUDr. Jan Kolomazník stvrdil svůj znalecký posudek z oboru zdravotnictví, z odvětví psychiatrie ve vztahu k poškozené XXX. Ze závěrů znaleckého posudku plyne, že je nevyzrálou jednodušeji strukturovanou osobností. Netrpí, netrpěla duševní chorobou v pravém slova smyslu. Vlivem dlouhodobě konfliktního partnerského soužití a vlivem XXX. Lze konstatovat, že jednání obžalovaného zanechalo XXX. Od ledna do července 2020 XXX. U svědkyně byla vyloučena možnost posttraumatické stresové poruchy.
21. U hlavního líčení Mgr. Lenka Čermáková stvrdila svůj znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie ve vztahu k poškozené XXX. Ze závěrů znaleckého posudku plyne, že porucha přízpůsobení má přímou návaznost na dlouhodobé chování partnera. Psychická odolnost a přízpůsobivost nejsou diagnosticky významně sníženy. Jde o jedince s dobrou schopností zvládat změny a adaptovat se i na méně příznivé životní okolnosti. Některé formy škodlivého zacházení může vnímat jako normální. V sociálních vztazích se chová spíše mírně, podřídivě až submisivně. Na partnerech si pravděpodobně vytváří citovou závislost. Často naivně očekává zlepšení, případně rezignuje a na náročné okolnosti se pasivně adaptuje. Může snadno podléhat manipulacím, lze ji ovlivnit, zastrašit, přesvědčit. Morálně etická a charakterová zralost je v normě. U svědkyně nebyly zjištěny sklony k sociální lhostejnosti či bezcitnosti, manipulativnosti a pomstychtivosti. U svědkyně nebyly zjištěny sklony ke konfabulaci. Ke zkreslování vnímání a vyhodnocení reality může docházet především v rámci neuvědomovaných kompenzačních obran ega, kdy nepříznivou či nebezpečnou realitu zkresluje do snesitelnější podoby. Svědkyně se jeví jako pravá oběť domácího násilí ze strany obviněného. XXX. Je zvyklá, že je k ní okolí poměrně nepřátelské, byly epizody a situace, kdy byla i blízkými lidmi poškozována. Má práh frustrace vůči sociálnímu nepřátelství poměrně vysoko nastavený. Mnoho věcí, jak je zvyklá, považuje za standard. Mírné formy násilí a útlaku považovala za standard. Pak byly situace, kdy se bála o život, byla zraněná, kdy chránila děti. To, co by třeba jinak vybavená žena nikdy nepřipustila, ona se adaptovala, neřešila, rezignovala s pocitem, že je sama nehodnotná, nechtěla rozbít rodinu. Brání se, až když je ohrožen její život nebo život jejích dětí. Snese poměrně vysokou míru dehonestace a bezpráví vůči sobě.

22. U hlavního líčení PhDr. Iva Košťálová stvrdila svůj znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie ve vztahu k poškozeným XXX. Ze znaleckého posudku na nezletilé poškozené plyne, že všechny děti jsou schopny zapamatovat si a reprodukovat prožitý děj na úrovni věku. XXX spíše v jednotlivých detailech bez souvislostí. XXX realistickým způsobem popisuje konkrétní děje s možným zkreslením míry a intenzity. XXX má jak věkové, tak intelektové velmi dobré předpoklady k zapamatování a popisu prožitého děje. Jeho výpověď je zkreslená osobnostním nastavením (mnoho vnitřních nezpracovaných rozporů), emočním akcentem i postojem k rodinným vztahům. Lživé sklony se u dvou mladších dětí neprojevují. XXX se nepravdivým vyjádřením nevyhne, zejména v situaci tlaku a obavy z následků či jako prostředek manipulace k získání výhod. Žádný přímý návod či tlak podle názoru znalkyně míru pravdivosti výpovědi nezletilých svědků neovlivnil. Výpovědi všech jsou ale ovlivněny situací v rodině (rodičovský konflikt) a jejich postavením. Nezletilá XXX je více ovlivněna postojem matky, přesto si s otcem udržela kladný vztah, takže její vyjádření je možné považovat za pravdivé. Nezletilý XXX se snaží napětí mezi rodiči mírnit, pohybuje se velmi opatrně v konfliktu loajality, proto má spíše tendenci věci bagatelizovat. Líčení nezletilého XXX je dáno jak pozicí na straně matky, tak jeho konfliktem s otcem. Ten má jistě základ v nevhodném chování otce, ale může být také zesílen pubertálním vzdorem. V jeho osobnosti byla zjištěna i určitá teatrálnost přehrávání. Proto může být jeho výpověď ovlivněna potřebou své utrpení zvýraznit, zveličit. V detailech a konkrétních případech je ale možné jeho líčení považovat za pravdivé a je odrazem prožívání situací jako velmi náročných, v některých případech traumatizujících. Pokud jde o vliv skutku na psychiku dětí, tak v případě XXX se jedná o XXX. Toto je stav v dobrých podmínkách překonatelný. Nezletilý XXX má nastaven jednáním otce XXX. Spolu XXX. Pokud bude nadále dobře veden, i zde je dobrá naděje na nápravu. Nezletilý XXX byl jednáním XXX. Traumatizace jednotlivými XXX. Znalkyně u hlavního líčení mimo jiné dodala, že výpovědi XXX je možno považovat s opatrností, ale za pravdivé. Když popisují jednotlivé konflikty, je to jádro, co se tam skutečně dělo. Ohledně frekvence útoku by vzhledem k věku u XXX mohlo dojít ke zkreslení. Komplexně je možno považovat její výpověď za realistickou výpověď pravdy.
23. U hlavního líčení byly provedeny i listinné důkazy. Součástí spisu jsou zprávy základní školy, mateřské školy, OSPOD, Dětského centra XXX, SKP Centra a ZDVOP XXX. Ze Základní školy XXX k nezletilému XXX bylo sděleno, že dne 5. 11. 2018 proběhla schůzka, na které byly projednávány zranění a modřiny na XXX obličejí, kdy otec uvedl, že pocházejí z fyzických střetů a bitek s mladším bratrem. Dále škola popisuje situaci se ztrátou klíče s čipem, kdy nezletilý XXX přicházel s různými variantami výpovědi a z těchto pouze vyplývalo, že se velmi bojí otce. Škola měla dlouhodobé podezření, že žák je otcem nepřiměřeně fyzicky trestán. Z další zprávy pak vyplývá, že XXX na konzultaci dne 22. 1. 2019, kdy napadl spolužáka, říkal, že takové chování, kdy někdo leží na zemi a další do něj buší, viděl u tatky. Mlátí je, jen když mu ujedou nervy. Dne 21. 6. 2019 ukazoval, že ho otec napadl, že má na hrudníku modřinu a že ho to bolí. XXX byla nabídnuta možnost XXX, o které začal přemýšlet v souvislosti s blížícími se prázdninami, neboť se bál být doma sám s otcem. Ze zprávy Mateřské školy XXX vyplývá, že po rozchodu rodičů se XXX zklidnila, je pozitivní, uvolněná. Několikrát mluvila negativně o otci, kdy používala slova „táta je zlej“.
24. Z lékařské zprávy z oddělení dětské chirurgie Pardubické nemocnice ke zranění nezletilého XXX ze dne 10. 7. 2019, plyne, že byly zjištěny kontuze hlavy, exkoraice dolního rtu a mnohočetné zhmožděny měkkých tkání po celém těle, které jsou podrobně popsány s tím, že vznikly po napadení obuškem ze strany otce. Ostatně k poranění poškozeného byla vypracována i fotodokumentace.
25. Z lékařské zprávy praktického lékaře XXX ze dne 29. 1. 2020 plyne, že XXX navštěvuje ordinaci velmi často pro různé obtíže často charakteru somatoformního, které by mohly eventuálně mít původ v domácím násilí, ale tato skutečnost nebyla nikdy dokumentována.

26. Z lékařské zprávy dětských lékařek XXX a XXX vyplývá, že nezaznamenaly u nezletilého XXX krvácení z nosu. Z lékařské zprávy dětské lékařky XXX. se podává, že nemá poznatek o pohmožděninách nezletilých XXX, XXX a XXX v letech 2017 až 2019.
27. Ze znaleckého posudku vypracovaného dne 7. 9. 2020 PhDr. Ivou Košťálovou ohledně nezletilého XXX ve věci úpravy péče a výživy vedené u nadepsaného soudu pod sp. zn. 25 P a Nc 79/2020 se mimo jiné podává, že paní XXX s nezletilým vytvořila koalici vůči otci v době společného soužití a částečně i nyní. Tím nyní nepřímou negativně ovlivňuje jejich vzájemný vztah (který ale primárně nezvládá také otec). Přímé navádění v současné době patrné není.
28. Rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č. j. 7 C 166/2019-28 ze dne 3. 12. 2019, který téhož dne nabyl právní moci, je dokladován rozvod manželství obžalovaného a XXX. Z odůvodnění citovaného rozsudku mimo jiné vyplývá, že výpověďmi účastníků bylo prokázáno, že spolu nevedou společnou domácnost ani se intimně nestýkají od července 2019, kdy manželka s dětmi opustila společnou domácnost.
29. Ze zprávy Dětského centra XXX ze dne 14. 12. 2021 se mimo jiné podává, že nezletilý XXX byl v jejich zařízení od 11. 7. 2019 do 8. 1. 2020, byl propuštěn do péče nevlastní matky. Ke konci pobytu v zařízení se chování zhoršilo. Sebeпоškozoval se.
30. Ze závěrečné zprávy o dítěti z Dětského diagnostického ústavu XXX ze dne 18. 8. 2021 je zjevné, že do zařízení byl nezletilý XXX přijat dne 15. 6. 2020 na základě usnesení o nařízení předběžného opatření vydaného nadepsaným soudem.
31. Ze zprávy Magistrátu města XXX, oddělení sociálně právní ochrany dětí ze dne 15. 12. 2021 mimo jiné vyplývá, že obžalovaný byl za nezletilým XXX v Dětském centru ve XXX jednou ve dnech 17. 8. – 18. 8. 2019. Během pobytu v tomto zařízení probíhaly mezi nimi pravidelné telefonáty, kdy několik z nich bylo spojeno s vyčítáním ze strany otce. XXX uváděl, že se na něj otec zlobí pro to, co vypověděl na policii.
32. Záznam z jednání na OSPOD, kam se nezletilý XXX dne 10. 7. 2019 po útoku obžalovaného dostavil, dokumentuje násilné jednání obžalovaného vůči poškozenému. Konečně i zpráva SKP – Centrum, o.p.s. ze dne 15. 5. 2020 popisuje, že centrum poskytuje XXX a všem třem dětem psychickou podporu a sociálně právní poradenství. Ze zprávy ZDVOP XXX FOD XXX ze dne 28. 5. 2020 mimo jiné vyplývá, že všechny tři nezletilé děti byly do zařízení přijaty dne 4. 3. 2020 na základě žádosti OSPOD XXX o umístění a následně předběžným opatřením nadepsaného soudu. XXX.
33. Okresní soud uzavřel, že veškeré provedené důkazy, které jsou v podrobnostech rozebrány shora, tvoří ucelený řetězec usvědčujících důkazů, které jednoznačně v tomto konkrétním případě usvědčují právě obžalovaného. Tento pod bodem 1) obžaloby jednak týral osoby v jeho výchově (tři své nezletilé děti) a čin páchal po delší dobu. Dále týral i osobu žijící s ním ve společném obydlí (manželku) a čin páchal po delší dobu. Dále i násilím donutil tehdy již svou bývalou manželku k pohlavnímu styku.
34. Lze konstatovat, že poškozená XXX vypovídala u hlavního líčení spontánně a logicky provázaným způsobem, obsahově shodně s přípravným řízením. Poškozená detailně popsala zlé nakládání obžalovaného k ní a ke všem třem dětem. Spontánní projev poškozené u hlavního líčení svědčil o věrohodnosti její výpovědi. K tomuto závěru okresní soud dospěl i v kontextu se zjištěním znalkyně Mgr. Lenky Čermákové, která u poškozené uzavřela, že nebyly zjištěny sklony ke konfabulaci. Poškozená má tendence k bagatelizování. Je schopna si zapamatovat a později věrně reprodukovat prožitý děj. S vysokou mírou pravděpodobnosti se jeví jako pravá oběť domácího násilí. Znalkyně podrobně vysvětlila i to, z jakého důvodu udržovala soužití s obžalovaným, kdy důvody jsou typické, charakteristické pro pravé oběti domácího násilí. Je osobnost nezralá, submisivní, na obžalovaném citově závislá. Pochybovala o sobě. Z obžalovaného měla strach. Lze ji snadno zastrašit a manipulovat. Sama fungující rodinu

v dětství a dospívání neměla, nebyla tedy vybavena do života dostatečně pozitivním a funkčním vzorem partnerského chování. Je zvyklá, že ji blízcí zrazovali. Z toho důvodu je ochotnější tolerovat agresí a jiné formy útlaku i za cenu osobního strádání a dehonestace. Mnoho let vlivem svého vlastního vnitřního nastavení chování obžalovaného omlouvala. Navíc nutno dle soudu připomenout, že poškozená byla v přípravném řízení i u hlavního líčení poučena o trestněprávních následcích křivé výpovědi, křivého obvinění či pomluvy. Jen těžko si lze dle okresního soudu představit, že by obžalovaného svého bývalého manžela a otce jejich dětí křivě obvinila, vědoma si toho, že bude muset vypovídat (i o zcela osobních, intimních záležitostech), na policii, u soudu a podrobí znaleckému zkoumání nejen sebe, ale všechny děti. Navíc, jak již bylo uvedeno, vypovídala v průběhu celého trestního řízení zcela konstantně.

35. Dále nutno uvést, že poškozená XXX se svěřila dvěma svým kamarádkám a nevlastnímu otci. Svědkyně XXX podrobně popsala, že se jí poškozená svěřila až poté, co se jí svěřily nezletilé děti o násilí obžalovaného vůči nim i jejich matce. Potvrdila, že s poškozenou a dětmi byla v častém kontaktu a na poškozené XXX viděla modřiny a poničené zuby velmi často. Popsala i její strach z obžalovaného, který se projevil, když jí telefonoval. Potvrdila též, že se jí XXX bezprostředně po sexuálním útoku obžalovaného na XXX svěřila právě i o tomto incidentu. Zopakovala, že byla poškozená XXX. O sexuálním útoku na poškozenou vypovídala konečně i další její kamarádka, a to XXX. Tato svědkyně byla navíc u toho, když obžalovaný poškozené bezprostředně poté zavolał, vyčítal jí, proč s ním nekomunikuje, zda je to proto, že po ní chtěl sex. Dle okresního soudu nebylo shledáno žádného důvodu pochybovat o věrohodnosti těchto svědkyň, ač se jedná sice o kamarádky poškozené, avšak byly i tyto poučeny o následcích křivé výpovědi. Jejich výpovědi se jeví soudu bez vnitřních logických rozporů. Dle okresního soudu i s ohledem na to, jak rychle po události se poškozená na svoje kamarádky obrátila, lze vyloučit, že by mohla jakkoli promýšlet např. pomstu, křivé obvinění svého tehdy již bývalého manžela. Též slyšený nevlastní otec poškozené XXX uvedl, že se mu poškozená XXX svěřila o tom, že ji obžalovaný bije. I tato výpověď byla shledána soudem jako logická, spontánní.
36. K chování obžalovaného vůči matce i jim samotným se podrobně vyjádřily všechny tři poškozené děti. Ve stručnosti lze shrnout, že nejvíce byl obžalovaným týrán nezletilý XXX. Sám popsal, jak často a kam jej otec bil obuškem, podrobněji se vyjádřil k incidentu z 10. 7. 2019, který byl konečně potvrzen i lékařskou zprávou o jeho ošetření na chirurgickém oddělení a mimo jiné nepřímo i svědkyní XXX, která poškozeného po útoku navštívila v nemocnici. Poškozený XXX potvrdil, že od otce dostával pěstí, facky, bylo to takovou silou, že vždy někam spadl. Sprostě mu otec nadával. Házet ho na sedačku. Potvrdil, že otec mlátil i jeho dva sourozence. XXX i obuškem. Sám přiznal, že měl výchovné problémy, kradl. Popsal též modřiny, které měla matka od otce. Viděl, jak otec na matku dupal, viděl u táty během hádky nůž v ruce. Nezletilý XXX popsal, že všechny děti dostaly obuškem. Viděl i násilí otce vůči matce (facka, pěst). Táta ho i škrtil. Dostával vařečkou na zadek. Měl modřiny. XXX dával otec větší rány. XXX mu to říkal nebo to na něm viděl, měl též modřiny. XXX dostávala málo. Táta i sprostě nadával. Nezletilá XXX též potvrdila, že otec matku bil, mlátil i všechny děti. Táta ji dával na zadek, na tváře, brečela. Táta bil oba bratry, hlavně XXX. Mlátil je něčím „hnědým“. Znalkyně PhDr. Iva Košťálová sice uvedla, že výpovědi nezletilých je nutno posuzovat opatrně, v jádru jsou však pravdivé. Konečně i XXX, který má k otci nejbližší a věci spíše bagatelizuje, popsal násilné chování obžalovaného vůči nim jako dětem i vůči matce. Taktéž nelze odhlédnout od toho, že se všechny tři děti svěřily svědkyni XXX, se kterou byly v pravidelném kontaktu, jak vyplynulo z její výpovědi. Výpovědi nezletilých jsou podporovány např. i lékařskou zprávou z chirurgie o ošetření XXX, zprávami ze základní, mateřské školy, záznamem z jednání na OSPOD.
37. Okresní soud dále konstatuje, že dle psychiatrického znaleckého posudku je obžalovaný dominantní s lehce sníženou mírou empatie, má tendenci důrazněji prosazovat své cíle. Pokud byl pod vlivem alkoholu, tak nikdy v takové míře, že by to ovlivnilo jeho rozpoznávací či ovládací schopnosti. Dle psychologického znaleckého posudku obžalovaný je konzervativní především

pokud se týče patriarchální a machistické role otce a partnera. Jeho definování role otce v rodině připomíná 19. století.

38. Právní kvalifikace obou zločinů, užitá v obžalobě a převzatá do rozsudku v plném rozsahu, týkající se jednání obžalovaného vůči dětem i jeho manželce, odpovídá charakteru jednání obžalovaného, jeho ztotožnění se s tím, jak se k dětem i manželce choval, jakou bolest jim způsoboval, zejména pokud jde o opakované bití, kdy děti bil i za použití obušku. Použití tohoto nástroje v kombinaci pak s cílem vedení útoku na různé části těla poškozených dětí, jakož i bití pěstmi a fackami apod., vedení stále se stupňujících ataků vůči své ženě v podobě facek, pěstí, kopů do různých částí těla poškozené, držení kladiva či nože při hádkách blízko poškozené, rozhodně nelze považovat ani ve vztahu k osobnosti obžalovaného za jednání, které by ho mělo vyvinut z týrání svěřené osoby, či osoby blízké žijící s ním ve společné domácnosti, když nepochybně i s ohledem na svou povahu a své rozumové či vývojové indispozice musel alespoň v nepřímém úmyslu být srozuměn s tím, že takovýmto jednáním způsobuje poškozeným příkoří a bolest v takové intenzitě a četnosti za použití shora vyjmenovaných nástrojů, které ještě více zintenzivní bolest a traumatizující prožitek z daného jednání. Navíc musel být srozuměn s tím, že takové jednání je nejen hrubé, ale i bezcitné.
39. Dle okresního soudu jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaných zločinů a přečinů. Obžalovaný svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) trestního zákoníku, neboť po delší dobu (nejméně po dobu 2 let) zle nakládal se svými třemi dětmi, které nepřiměřeně fyzicky trestal, kdy v některých případech došlo i k zraněním poškozených (hematomy či krvácející poranění), tedy zle nakládal se svými dětmi, kdy jednání se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, a toto jednání pocíťovali poškození jako těžké příkoří a mělo a má psychické následky u nezletilých tak, jak je výše uvedeno ve znaleckém posudku z psychologie, kde zejména u XXX došlo k XXX. Obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) trestního zákoníku, neboť svoji manželku fyzicky napadal a psychicky týral tak, jak je uvedeno ve skutkové větě, a to po dobu několika let, kdy uvedené jednání se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí a mělo výrazně negativní, přechodně poškozující vliv na psychické zdraví poškozené. Dále naplnil znaky skutkové podstaty přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, neboť přes slovní i fyzický odpor si přiložil ruku poškozené na penis, kdy hlazení penisu rukou poškozené je třeba považovat za pohlavní styk, za který se považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby.
40. Z ustálené judikatury plyne, že za „týrání“ je považováno takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním buď s osobou blízkou nebo jinou osobou, s níž pachatel žije ve společném obydlí, jímž pachatel se zřetelem k formě použitého násilí a jeho následků projevuje hrubší stupeň necitelnosti a bezohlednosti, takové jednání se vyznačuje určitou trvalostí popřípadě i soustavností, přičemž se nevyžaduje, aby blízké osobě vznikla újma na zdraví, ale musí jít o jednání, které blízká osoba pro jeho hrubost, bezohlednost nebo bolestivost pocíťuje jako těžké příkoří (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 2 Tz 1/83).
41. Vzhledem k citované definici „týrání“ lze konstatovat, že šlo o jasné převažující vymezení role agresora (obžalovaného) a obětí (poškozených).
42. V projednávaném případě je nepochybné, že obžalovaný se opakovaně ve vztahu k poškozené manželce a třem poškozeným dětem dopouštěl zcela hrubého a necitelného jednání, když opakovaně poškozené fyzicky atakoval, a to v řadě případů značně hrubým způsobem, v případě dětí za použití obušku. Tyto ataky způsobovaly citelnou bolest, navíc je kromě opakovaného bití ponižoval, nadávali jim, svou manželku neúměrně kontroloval.

43. Jednání obžalovaného poškození vnímali velmi úkorně, u poškozené XXX byla zjištěna XXX. XXX. Konečně i u nezletilých dětí zcela nepřipustné chování jejich XXX (blíže popsané v odstavci 22 odůvodnění tohoto rozsudku).
44. Pokud jde o délku doby, po kterou mělo k jednání obžalovaného docházet, tak soudní praxe považuje za rozhodující pro posouzení tohoto znaku nejen celkovou dobu týrání, ale přihlíží i ke konkrétnímu způsobu provedení činu, intenzitě týrání, jeho četnosti, apod., přičemž v závislosti na konkrétních okolnostech není vyloučeno, aby i doba několika měsíců naplnila tento zákonný znak (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 8 Tdo 105/2008). V daném případě bylo chování obžalovaného velmi časté, intenzivní s projevy necitelnosti i hrubosti ve vztahu k poškozeným dětem po dobu cca 2 let a ve vztahu k poškozené XXX, po dobu cca devíti let, kdy minimálně od roku 2015 se hrubé chování začalo stupňovat, a poslední dva roky bylo velmi intenzivní. Pokud tedy způsob chování a jednání obžalovaného ve vztahu k poškozeným trval shora uvedenou dobu, pak rozhodně lze takovou dobu považovat za znak podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 198 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a dle § 199 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku.
45. Pokud jde o zažalovaný přečin dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, k němu nutno zopakovat, že za pohlavní styk, se považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Jde o široký pojem, kam patří mimo jiné i osahávání genitálií, prsou. Za násilí je dle soudní praxe považováno použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání či zamezení vážně myšleného odporu poškozené osoby a dosažení pohlavního styku proti vůli jiného. Není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole osoby s pohlavním aktem (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 8. 2018, sp. zn. 3 Tdo 885/2018).
46. Jako forma zavinění byl shledán u všech trestných činů minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájmy chráněné tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn.
47. Ve stručnosti lze shrnout, že obhajoba obžalovaného, který jednání vůči své manželce popsané v bodě 1) a jednání vůči svým dětem popsané též v bodě 1) a vůči své tehdy již bývalé manželce popsané v bodě 2) zcela popíral, případně bagatelizoval, zůstala v kontextu ostatních provedených důkazů zcela osamocena. V podstatě připustil vůči manželce jen asi dvě facky, připustil, že nůž i kladivo měl při rozhovoru s poškozenou XXX v ruce (nezacházel s předměty ale dle tvrzení poškozené) a vůči XXX připustil, že ho 10. 7. 2019 „zmydlil“ i obuškem. Jinak děti trestal standardním způsobem. V tomto ohledu lze připomenout závěry např. slyšeného psychologa k osobnosti obžalovaného, který jeho vzorce chování jako otce a partnera připodobnil k 19. století. Tyto vzorce chování, byť obhájkyně obžalovaného upozornila, že si je obžalovaný převzal ze své rodiny, rozhodně nelze v současnosti akceptovat. Jednání obžalovaného neomlouvá ani to, že rodina měla tři děti a nezletilý XXX.
48. Obžalovaný též opakovaně zdůrazňoval, že poškození přesně časově neurčili, kdy k žalovanému jednání mělo dojít. V tomto ohledu lze připomenout zcela podrobnou výpověď poškozené XXX, které v přípravném řízení popsala, kdy a kde (případně ve vztahu k narození jednotlivých dětí) s obžalovaným žila a jak probíhalo soužití. Poškozená uvedla, že si obžalovaného vzala 6. 3. 2009, už od počátku probíhaly hádky, facky. Např. v bydlíště na adrese XXX se hádali každý den kvůli maličkostem. Když něco řekla, tak jí jedna „přilítla“. Tekla jí krev z nosu. Postupně se přidaly pěsti a kopance. Nejhorší to bylo asi 2 roky předtím, než od obžalovaného s dětmi odešla. Např. roky 2015–2016 datovala události s kladivem a poté s nožem, blíže popsané ve výroku rozsudku. Závadové chování k dětem popisovala ve vztahu k jejich věku, návštěvě školy apod..
49. Pokud bylo obhajobou poukazováno na to, že zatímco svědkyně XXX popsala, že viděla často poranění na poškozené (modřiny, případně poškozené zuby), tak svědek XXX nikoli, nutno

konstatovat, že i posledně jmenovaný svědek zcela jasně vypověděl, že se mu poškozená svěřila, že ji obžalovaný mlátí, což rozhodně nevylučuje to, že sám na ní poranění neviděl. Lze též připomenout, že svědek uvedl, že asi 3-4 roky se společně v bydlíšti nevidali, vídali se v podstatě před domem, kdy naopak i četnější návštěvy poškozené doma u prvně uvedené svědkyně, za přítomnosti alespoň jednoho či všech třech dětí, mohly pro svědkyni dokumentovat situaci v rodině podrobněji. Konečně i svědek XXX připustil, že nezletilý XXX, který má k otci nejbližší, mu ukazoval v nepřítomnosti otce, že by dal otci pěstí.

50. Pokud bylo obžalovaným namítáno i to, že obžalovaný udržoval intimní poměr s poškozenou XXX minimálně do prosince 2019, tak nutno uvést, že k žalovanému jednání došlo 8. 1. 2020 a bylo prokázáno nejen výpovědí poškozené, ale nepřímou i výpověďmi dvou jejích kamarádek, kterým se poškozená svěřila. Konečně i rozsudek o rozvodu manželství potvrzuje tvrzení poškozené a vyvrací verzi obžalovaného o době ukončení jejich intimního soužití.
51. V rámci úvahy o uložení trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestných činů, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání jednání. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které by bylo možno očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
52. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí ve věci hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
53. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je nezaměstnaný, zažádal o invalidní důchod. Na každé dítě posílá výživné ve výši 500 Kč. Dluhy má ve výši 100 000 Kč. V insolventci není. Nyní je po operaci kyčelního kloubu.
54. Obžalovanému nesevěčila žádná polehčující okolnost. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného považuje soud za mimořádně vysokou, neboť porušil především zájem společnosti na ochraně nezletilých a osob blízkých před zlým nakládáním a na ochraně člověka se svobodně rozhodovat o svém pohlavním životě. Taktéž nelze odhlédnout, že násilné chování vůči manželce trvalo po dobu mnoha let, kdy v posledním období se frekvence a intenzita stupňovaly.
55. V opisu z evidence rejstříku trestů má obžalovaný 11 záznamů, kdy k prvním 10 záznamům nelze z důvodu zahlazení, osvědčení či amnestie prezidenta republiky přihlížet. Obžalovaný byl naposledy odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, pod sp. zn. 2 T 87/2020, který mu byl doručen dne 18. 7. 2020, který nabyl právní moci dne 28. 7. 2020, a to za přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců se zkušební dobou na jeden rok za současného vyslovení dohledu. V opisu z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam. Obžalovanému dále přitěžuje, že se dopustil více trestných činů.
56. Soud ukládal obžalovanému trest souhrnný podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku ve vztahu k ve výroku citovanému trestnímu příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, pod sp. zn. 2 T 87/2020, který mu byl doručen dne 18. 7. 2020. Soud ukládal trest dle nejpřísnější právní kvalifikace, a to dle § 198 odst. 2 tr. zákoníku. Za přiměřený má soud trest odnětí svobody v délce trvání 4 let a 6 měsíců, tedy pod polovinou zákonné trestní sazby, která činí 2 roky až 8 let. Za této situace dospěl soud k závěru, že z hlediska naplnění účelu trestu není možné uvažovat o jakémkoli výchovném trestu. Trest byl tedy uložen jako nepodmíněný. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zároveň zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, č.j. 2 T 87/2020-42, který nabyl právní moci ohledně viny a trestu dne

28. 7. 2020 a který byl doručen obžalovanému dne 18. 7. 2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
57. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
58. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se do trestního řízení připojila poškozená XXX, a to s částkou 200 000 Kč. Z nároku této poškozené (obsahu jejího vyjádření) vyplývá, že svůj požadavek mimo jiné opírá o charakter a intenzitu jednání obžalovaného, které ji zasáhlo. Je tedy patrné, že uplatňovala nárok na nemajetkovou újmu zásahem do jejích osobnostních práv. Zmocněnkyně nezletilých dětí, nárok na uplatnění nemajetkové újmy podrobně specifikovala v písemném podání (č.l. 419-420), konkrétně požadovala pro nezletilého XXX částku 350 000 Kč, pro nezletilého XXX částku 150 000 Kč a pro nezletilou XXX částku 150 000 Kč.
59. V daném případě došlo nepochybně k zásahu do osobnostní sféry všech čtyř poškozených, tj. XXX i třech nezletilých dětí tj. XXX, XXX a XXX, a to za účinnosti občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., proto je třeba z této právní úpravy vycházet. Oblast nemajetkové újmy je upravena v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv, kdy podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu.
60. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se podává, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiucněním a zadostiucnění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. V projednávaném případě není třeba provádět žádné další dokazování, když podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise.
61. Z těchto předestřených důvodů je tedy třeba, aby soud nejprve zkoumal, zda poškozený utrpěl nemajetkovou újmu, která mu vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, posuzuje, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíe postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiucněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozený nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014). O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozené. Tyto podmínky lze v tomto konkrétním případě nepochybně dovodit. U poškozené XXX se jednalo o zásah do pohlavní sféry poškozené, jakož i o zásah do její osobní integrity v důsledku dlouhodobého necitlivého a násilného chování

obžalovaného, což by v obdobných případech stejně úkorně a ponížene vnímala každá jiná osoba stejného věku a postavení. U poškozených nezletilých dětí se jednalo též o zásah do jejich osobní integrity v důsledku dlouhodobého necitlivého a násilného chování obžalovaného, kdy následky podrobně popsala PhDr. Iva Košťálová ve svém znaleckém posudku, zejména u nezletilého XXX došlo XXX.

62. Soud tedy uzavřel, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2 a § 2956 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného došlo i k hrubému a zavrženíhodnému zásahu do základních práv poškozených, jako jsou lidská důstojnost, soukromý a rodinný život. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv poškozených, který byl závažný, a nepochybně tím došlo ke snížení jejich důstojnosti ve značné míře. Nepochybně se jednalo o způsobení XXX. Je nutno poukázat, že závažnost zásahu obžalovaného do osobnostní integrity poškozených, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy, vyjadřuje i to, že skutky obžalovaného byly kvalifikovány jako zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c), d) tr. zákoníku a zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku. Nelze též odhlédnout od sekundární újmy, která poškozeným vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, neboť byli nuceni se podrobit úkonům trestního řízení a znaleckému zkoumání.
63. Vzhledem k charakteru, četnosti útoků vůči poškozené XXX, které trvalo několik let, bylo rozhodnuto o přiznání nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč. Vzhledem k charakteru, četnosti útoků, ale zejména psychickým následkům vůči poškozenému XXX bylo rozhodnuto o přiznání nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč, u poškozených XXX a XXX u každého o částce ve výši 50 000 Kč, kdy chování vůči prvně uvedenému synovi bylo ze strany obžalovaného rozhodně nejvíce trýznivé a násilné. Tyto částky se jeví v souladu i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti, když nezatěžují obžalovaného neúnosně. Lze předpokládat, že uvedené částky nebude obžalovaný schopen uhradit jednorázově, nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu byl zatížen finanční povinností ve prospěch poškozených po určitou část svého života. Vzhledem k tomu dle § 228 odst. 1 tr. řádu soud poškozeným přiznal částky ve shora uvedené výši. Se zbytkem jejich nároku na náhradu nemajetkové újmy byli všichni čtyři poškození dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 20. prosince 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. dubna 2022 odvolání **obžalovaného XXX**, narozeného XXX v XXX, trvale bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 20. prosince 2021, č. j. 2T 102/2021-515, a rozhodl

takto:

Odvolání obžalovaného a odvolání poškozených nezletilých dětí XXX, narozeného XXX, XXX narozeného XXX a XXX, narozené XXX, se podle § 256 tr. řádu zamítají.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku, zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a přečinem znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku. Za tyto trestné činy a dále za sbíhající se přečiny nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, čj. 2T 87/2020-42, mu byl, při současném zrušení výroku o trestu z tohoto trestního příkazu, uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozeným XXX a poškozenému nezletilému XXX, na náhradě nemajetkové újmy každému částku 100 000 Kč, poškozenému nezletilému XXX a poškozené nezletilé XXX pak nemajetkovou újmu každému ve výši 50 000 Kč. Se zbytky svých nároků na nemajetkovou újmu pak byli poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Podle skutkových zjištění napadeného rozsudku se obžalovaný dopustil shora uvedených trestných činů tím, že

1)
nejméně od měsíce ledna 2010 do 10. 7. 2019 v XXX, kde bydlel společně s manželkou XXX, narozenou XXX, syny XXX, a dcerou XXX, v přesně nezjištěných dnech v nepravidelných intervalech, ale zpravidla jednou týdně a v posledním roce téměř denně pod vlivem alkoholu, ale i v době, kdy byl střízlivý, opakovaně fyzicky, hrubým a bezcitným jednáním napadal svoji manželku XXX tak, že ji bil jak fackami otevřenou dlaní, tak i zatátlými pěstmi do obličeje, do vlasové části hlavy, až jí několikrát tekla krev z nosu, plakala, bil a kopal ji do břicha a i celého těla tak, že měla po celém těle podlitiny a modřiny, držel ji opakovaně pod krkem až ztrácela vědomí, nemohla dýchat, v jednom případě v hádce vzal do ruky kladivo, kterým jí nad její hlavou mával, čímž v ní vyvolal obavu o její život, podobně pak vzal na poškozenou nůž o délce čepele cca 25 cm a řval, že ji zabije, zakazoval jí stýkat se s kamarádkami, neustále ji kontroloval, když se vrátila z nákupu o pár minut později, vyčítal jí, kde byla, sprostě jí nadával, že je „kurva, píča, děvka“, křikem, musela mu odevzdávat vydělané peníze, o kterých rozhodoval, jakým způsobem se použijí,

nejméně od roku 2017 do 10. 7. 2019 opakovaně fyzicky a hrubým bezcitným jednáním napadal syna XXX, kterého bil někdy zatátlými pěstmi, někdy otevřenou dlaní do různých částí

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Šejvlová.

hlavy a obličeje, bil ho také po celém těle, kdy poškozený měl po celém těle podlitiny, modřiny, dále poškozeného házel na podlahu nebo postel a nejméně v jednom případě ho chytil pod krkem a pevně ho držel, až tento ztrácel vědomí, dále syna XXX opakovaně bil gumovým obuškem po hlavě a celém těle, kdy při po posledním útoku dne 10. 7. 2019 byl nezletilý XXX ošetřen na Chirurgickém oddělení XXX se zhmožděninami na obou stehnech a bérkách dolních končetin, s kontusí hlavy, exkoraici dolního rtu a s mnohočetnými zhmožděninami měkkých tkání po celém těle, kdy tato poranění si vyžádala následnou hospitalizaci na Dětském oddělení v XXX, obdobným způsobem trestal i syna XXX, narozeného XXX, a to nejméně od roku 2017 do 10. 7. 2019, kterého bil někdy otevřenou dlaní a někdy pěstí po celém těle, v několika případech ho uchopil a hodil s ním na postel nebo na podlahu a v blíže nezjištěném počtu případů ho bil gumovým obuškem po těle, kdy po napadení mu pravidelně tekla krev z nosu, nejméně od roku 2017 do 10. 7. 2019 fyzicky napadal i dceru XXX, tak, že ji bil otevřenou dlaní do obličeje, kdy XXX ve většině případů po takové facce upadla na zem a tekla jí z nosu krev a nejméně v jednom případě ji zbil přes zadek a dolní končetiny gumovým obuškem,

k napadání XXX docházelo převážně v dětském pokojíčku a v ložnici, ve většině případů za přítomnosti dětí a rovněž k napadání dětí docházelo vždy před ostatními sourozenci, XXX se mnohokrát bála o svůj život a život a zdraví svých dětí, měla z obviněného strach, což vyústilo až v XXX.

2)

v blíže nezjištěné době v odpoledních hodinách dne 8. 1. 2020 v XXX, v bytě, který v tu dobu obýval, poté, co ho po předchozí telefonické domluvě navštívila jeho bývalá manželka XXX, XXX, tuto v bytě uzamkl a následně po ní požadoval sex, poté, a když ho poškozená odmítla, chytil ji za ruce a přitáhl k sobě, začal ji objímat a líbat, což se poškozené nelíbilo a řekla mu, že chce odejít domů, následně ji jednou rukou silně držel za její pravou ruku a druhou rukou ji začal osahávat přes tričko na prsou, poté poškozenou strhnul k sobě na postel a překulil ji vedle sebe, kdy ji držel v objetí, tak aby se nemohla poškozená hýbat, kdy svoji levou ruku měla pod svým trupem, přitom ji neustále hladil a líbal po tváři a prsou, následně ji uchopil svojí rukou pevně za její pravou ruku, kterou si přesunul do oblasti svého rozkroku a nejprve přes tepláky si přejížděl rukou poškozené přes svoje přirození, poté ruku poškozené, kterou držel pevně za zápěstí, vsunul pod své spodní prádlo, až na svůj obnažený penis a ruku poškozené si o penis otíral a snažil se, aby ho poškozená za penis uchopila, čemuž se poškozená snažila bránit a slovně neustále obviněnému dávala najevo svůj nesouhlas, toto trvalo asi 1 minutu, kdy následně svého jednání zanechal a poškozenou pustil, tato si vzala své věci a z bytu ihned odešla.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě prostřednictvím svého obhájce odvolání. V odůvodnění svého odvolání namítl, že předmětné řízení zasáhlo do chodu celé rodiny. Chápe, že s ním bývalá manželka nechce být, ale trestní řízení je zneužíváno k tomu, aby mu děti nebyly předávány ke styku a on je tak nemohl vidat. V případě, že by se k poškozeným choval způsobem, který mu je kladen za vinu, nechápe chování poškozené XXX, které pomáhal se stěhováním a která do bytu chodila zcela dobrovolně. Nic nenasvědčuje tomu, že by měla být napadána. Má své děti velmi rád a chce se i nadále podílet na jejich výchově. V případě vyslovení viny a uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody budou důsledky pro něj a jeho děti fatální, kdy dojde k likvidaci jejich vzájemných vztahů. Je mu velmi líto, že dne 10. 7. 2019 zbil svého syna XXX, rád by s ním vztah napravil, velmi se kaje za to, jak se zachoval, bohužel čas nemůže vrátit zpět. K samotnému průběhu trestní řízení a dokazování před soudem uvedl, že nebylo prokázáno, že by svým jednáním naplnil objektivní i subjektivní stránku žalovaných trestních činů. Důkazní řízení navíc trpí podstatnými vadami řízení, které spočívají v provedení, resp. neprovedení, důkazů v rozporu se zákonem během hlavního líčení, kdy soud v rozporu s ustanovením § 220 odst. 2 tr. řádu přihlíží ke skutečnostem, které nebyly probrány

v hlavním líčení a opírá se o znalecké posudky, které nebyly provedeny. Znalci stvrdili při hlavním líčení své znalecké posudky, avšak znalecké posudky nikterak nepřednesli a tyto ani nebyly přečtené. Důkaz znaleckým posudkem tak nebyl řádně proveden. Nalézací soud měl znalce vyzvat, aby posudek přednesli, popř. přečetli.

4. Další provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že by se žalovaných skutků dopustil. K trestnému činu znásilnění uvedl, že tomu nebyl nikdo přítomen, jedná se o tvrzení proti tvrzení. Ani svědkyně XXX nepotvrdili, že by k popsánému skutku mělo dojít. Ve výpovědi poškozené se navíc vyskytují jisté nejasnosti, např. ohledně toho, jak se dostala ven. Poškozená XXX do jeho bytu docházela dobrovolně a skutečnost, že jejich manželství bylo rozvedeno, ještě neznámá, že by nemohli udržovat intimní poměr. Soud se navíc nezabýval otázkou, že svého chování zanechal dobrovolně. Odvolací soud by tak měl ctít zásahu in dubio pro reo a obžalovaného tohoto skutku zprostit.
5. Taktéž skutek, v němž je spatřován trestný čin týrání svěřené osoby a týrání osoby žijící ve společném obydlí nebyl vůbec prokázán. Okresní soud převzal četnost útoků z výpovědi poškozené XXX. V době, kdy dostal nezletilého XXX do své péče, však byl ze strany OSPODu prováděn dohled, který byl po cca dvou až třech letech zrušen; pokud by k nějakému násilí docházelo, jistě by si toho pracovnice všimly a existovala by o tom nějaká zpráva, v nejhorším případě by mu byl syn odebrán. Poškozená taktéž v řízení, v němž žádala o osvojení nezletilého, uváděla, že mají harmonický vztah. Pokud by měla z obžalovaného strach, zmíněné by nikdy neuvedla. Soud taktéž nepřihlédl ke znaleckému posudku vypracovanému PhDr. Košťálovou v rámci opatrovnického řízení, v němž je mimo jiné uvedeno, že poškozená XXX vytvořila s nezletilým XXX koalici vůči němu. Ze zpráv dětských lékařek nezletilých dětí taktéž nevyplývají žádné skutečnosti, které by svědčily o jejich týrání. Nic nenasvědčuje tomu, zejména v případě nezletilého XXX, že děti nedostávaly pouze výchovné pohlavy. Není taktéž pravdou, že by poškozené XXX zakázal stýkat se s kamarádkami, což bylo vyvráceno i výpovědí jedné z nich, svědkyně XXX, která uvedla, že se s poškozenou pravidelně setkávala. Obžalovaný uvedl, že nepopírá, že vedl domácí rozpočet, nikoli však proto, aby poškozenou týral, ale s ohledem na úroveň její finanční gramotnosti. K výpovědi svědkyně XXX uvedl, že je evidentní, že si svou výpověď přibarvila, neboť je kamarádkou poškozené XXX, když např. svědkyně hovoří o známkách fyzického násilí, které na poškozené viděla, avšak svědek XXX žádné stopy fyzického násilí neviděl. Taktéž zmínky svědkyně o zničených zubech poškozené a házení kamení do okna azylového domu obžalovaných, nemá oporu v provedeném dokazování.
6. Obžalovaný namítl, že se soud I. stupně s rozpory vyplývajícími z dokazování řádně nevypořádal. Znaky žalovaných skutkových podstat nebyly naplněny, když nebyl naplněn znak týrání, nebylo prokázáno, že by skutek byl spáchán na dvou osobách, spornou je taktéž doba, kdy se měl žalovaných skutků dopouštět. Ve vztahu k uloženému trestu uvedl, že je neshoduje se s jeho osobností, kdy není pro společnost nebezpečný. V případě uznání na vinu by tak postačil trest výchovný. Okresní soud pochybil, pokud trest ukládal jako trest souhrnný, když byl porušen zákaz dvojího trestání, neboť zkušební doba skončila dne 28. 7. 2021 a on podmínky pro osvědčení splnil. Ve vztahu k adhezním výrokům namítl, že soud nepřihlédl k jeho majetkovým poměrům a nebylo prokázáno, že by poškození utrpěli jeho jednáním nemajetkovou újmu, která by jim měla být přiznána v penězích. Navíc, konkrétní suma není nalézacím soudem nikterak odůvodněna. Při veřejném zasedání obhájkyne obžalovaného námítky rozšířila o další zcela novou námítku vztahující se k znaleckým posudkům, resp. ke znalcům, kteří dané znalecké posudky vypracovali, když namítla, že znalkyně Mgr. Lenka Čermáková a PhDr. Iva Košťálová jsou znalkyněmi z oboru školství a kultury, nikoliv odvětví klinické psychologie; nemají tak náležitou kvalifikaci. V petitu svého odvolání obžalovaný žádal, aby byl napadený rozsudek odvolacím soudem v celém rozsahu zrušen a on obžaloby v celém rozsahu zproštěn.

7. Svým odvoláním směřovaným do výroku o náhradě nemajetkové újmy napadly předmětný rozsudek okresního soudu i poškozené nezletilé děti, když nesouhlasily s přiznanou výší nemajetkové újmy. Skutečnost, že u poškozených v důsledku úmyslného jednání obžalovaného došlo XXX, jasně potvrzuje znalecký posudek znalkyně PhDr. Košťálové. V případě nezletilé XXX se jedná o XXX. V případě nezletilého XXX nastavení vadného vzorce řešení sporů v interpersonálních vztazích a vzorce chápání role otce v rodině. Nejvýraznější poškození bylo zjištěno u nezletilého XXX, u něhož je jeho osobnostní vývoj XXX. Zavadové chování obžalovaného vedlo u poškozeného XXX ke XXX. XXX je vážně XXX a je nepochybné, že týrání, které se obžalovaný vůči jmenovanému dopouštěl po dlouhou dobu, zanechalo XXX. Závažnost jednání obžalovaného podtrhuje i samotný fakt, že skutek je právně kvalifikován jako zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku. Jednalo se o zásah do osobnostních práv poškozených, který byl závažný, ke snížení důstojnosti došlo ve značné míře a je zjevné, že není postačující morální zadostiučinění a je namístě přiznat právo na náhradu této nemajetkové újmy v penězích. Za adekvátní výši této újmy jsou pak částky ve výších uplatněných prostřednictvím zmocněnkyně. Odvoláním tak je žádáno, aby napadené výroky byly zrušeny a odvolacím soudem rozhodnuto tak, že je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému XXX částku 350 000 Kč a poškozeným XXX každému částku ve výši 150 000 Kč.
8. Invervenující státní zástupkyně uvedla, že napadený rozsudek považuje ve výrociích o vině i o trestu za správný. Obžalovaný je z žalovaného jednání jednoznačně usvědčován výpověďmi všech poškozených, které jsou podporovány výpověďmi osob, kterým se svěřovali. Žádné zásadní rozpory v dokazování neshledala. Zjištěným skutečností by měly odpovídat i výše přiznané nemajetkové újmy, kdy vzhledem k dlouhodobosti jednání obžalovaného by částkami odpovídajícími, a to i praxi odvolacího soudu, byly částky nejméně dvojnásobné, než ty přiznané nalézacím soudem. K námitce ohledně nesprávného procesního postupu ve vztahu ke znaleckým posudkům připomněla znění § 108 trestního řádu. Námitku uložení souhrnného trestu považuje za nedůvodnou, neboť soud správně vycházel z ustanovení § 43 odst. 4 tr. zákoníku. Státní zástupkyně navrhla odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnout a odvolání poškozených nezletilých dětí naopak vyhovět, když požadované částky zohledňují dlouhou dobu páčání činu, jakož i způsobené následky, které si nezletilí vinou obžalovaného nesou do budoucna.
9. Odvolání obžalovaného i poškozených nezletilých dětí je třeba považovat za podaná včas, oprávněnou osobou, ve znění písemného odůvodnění splňující nároky kladené na obsah odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu. Krajský soud tedy neshledal důvody pro zamítnutí či odmítnutí odvolání z formálních důvodů ve smyslu § 253 tr. řádu.
10. V rámci veřejného zasedání a z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, vůči nimž bylo odvolání podáno, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, by krajský soud přihlédl, jen pokud by měly vliv na správnost výroku, proti němuž byla odvolání podána. Poté krajský soud dospěl k následujícím závěrům.
11. V řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, nezjistil krajský soud takové vady, které by mohly způsobit nesprávnost napadených výroků. Orgány přípravného řízení i okresní soud respektovaly ustanovení zajišťující právo na obhajobu obžalovaného, jakož i ustanovení směřující k objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů.

12. Okresní soud postupoval podle § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Přitom vycházel pouze z těch důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení.
13. V této souvislosti lze k námitce obžalovaného vznesené v podaném odvolání, že v hlavním líčení nebyl řádně proveden důkaz znaleckými posudky a okresní soud tak v rozporu s § 220 odst. 2 tr. řádu přihlížel ke skutečnostem, které při hlavním líčení nebyly probrány, uvést, že nemá oporu v zákoně. Vzhledem k tomu, že obžalovaný nedal ve smyslu ustanovení § 211 odst. 5 tr. řádu souhlas se čtením znaleckých posudků vypracovaných v této věci, bylo všech pět znalců, kteří byli v trestním řízení přibráni k vypracování znaleckých posudků již v přípravném řízení, slyšeno při hlavním líčení. Všichni znalci po řádné poučení stvrdili své znalecké posudky, které ve věci vypracovali v písemné podobě, s tím, že na svých závěrech trvají. Daný postup je jednoznačně souladný s ustanovení § 108 odst. 1 tr. řádu, dle kterého postačí, vypracoval-li znalec posudek písemně, aby se při výslechu naň odvolal a stvrdil jej. Stranám řízení pak byl nalézacím soudem dán prostor, aby jednotlivým znalcům položily otázky, přičemž z protokolu o hlavním líčení ze dne 20. 12. 2021 je zřejmé, že obhájkyně obžalovaného v případě všech znalců dané možnosti využila. Krajským soudem tak nebyla v postupu soudu nalézacího shledána žádná vada a posuzovaná námitka byla shledána zcela nedůvodnou.
14. Důkazy provedené při hlavním líčení soud pečlivě zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a to logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu nelze nic vytknout. Při hodnocení důkazů nedošlo k nesprávnostem a ani k tomu, že by byl některý důkaz pomínut, popř. z něj byly vyvozeny skutečnosti, které z něj logicky nevyplývají.
15. K odvolání obžalovaného je třeba předem uvést, že odvolací soud je zásadně vázán hodnocením důkazů provedených soudem I. stupně. Odchýlit se od tohoto hodnocení a skutkového stavu věci obsaženého v napadeném rozsudku by mohl pouze za podmínek stanovených zákonem. Do hodnocení důkazů okresním soudem by mohl zasáhnout jen v případě, že by vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo by neúplné, nebo nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. K takovým pochybením však v dané věci nedošlo.
16. O skutkovém stavu věci, jak byl zjištěn a popsán ve výroku napadeného rozsudku, nejsou ani podle přesvědčení odvolacího soudu důvodné pochybnosti. S odůvodněním okresního soudu se tak krajský soud zcela ztotožnil, proto na správné a přesvědčivé odůvodnění rozsudku okresního soudu pro stručnost zcela odkazuje.
17. Pokud jde o námitky obžalovaného uplatněné v podaném odvolání, tyto shledal krajský soud neopodstatněnými. Většina z nich jsou v zásadě opakováním jeho obhajoby, s níž se okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku náležitě vypořádal, když vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil. Nad rámec zde uvedeného a k námitkám obžalovaného krajský soud dodává následující.
18. Obžalovaný při hlavním líčení připustil, že v soužití s poškozenou XXX docházelo k hádkám, při nichž se vzájemně vulgárně oslovovali, připustil také, že poškozenou ve dvou případech fyzicky napadl, přičemž se jednalo o facku otevřenou dlaní. Vyloučil, že by k hádkám docházelo v přítomnosti dětí, vyloučil, že by poškozenou napadal způsobem, který mu je kladen za vinu, vyloučil, že by poškozenou omezoval v kontaktech s kamarádkami. Skutek pod bodem 2) jednoznačně popřel, když uvedl, že s poškozenou udržovali intimní vztah až do konce roku 2019. Ve vztahu k nezletilým dětem doznal jednání ze dne 10. 7. 2019, kdy mu ujely nervy a syna XXXa

„zmydlil.“ Velmi toho lituje. Popřel však, že by nezletilé děti týral způsobem popsáním v obžalobě. Vyloučil, že by je škrtil, napadal úderem pěstí, příp. při trestání použil obušek; ten sloužil pouze k zastrašení. Pripustil, že děti občas dostávaly na zadek, jednalo se však o výchovné tresty. Sám byl takto vychováván.

19. V dané věci lze konstatovat, že veškeré důkazy, které byly v průběhu hlavního líčení provedeny a které byly nalézacím soudem v podrobnostech rozebrány v odůvodnění napadeného rozsudku tvoří ucelený řetězec důkazů, které bez pochybností usvědčují obžalovaného z posuzovaného jednání. Jedinými přímými důkazy, jak vyplývá i z charakteru projednávaného jednání, a tedy i důkazy stěžejními pro posouzení skutkové děje, jsou výpovědi poškozených. Poškozená XXX při své výpovědi při hlavním líčení ve shodě s výpovědí z přípravného řízení spontánně a podrobně popsala jednání obžalovaného vůči ní i vůči všem třech nezletilým dětem žijícím s nimi ve společné domácnosti. Taktéž všechny nezletilé děti XXX, jejichž výpovědi z přípravného řízení byly dle § 102 odst. 2 tr. řádu čteny, v rámci svých výpovědí konkrétně, každý svým vlastním způsobem, úměrně věku, s důrazem na odlišné detaily, avšak bez zásadnějších rozporů v podstatných otázkách, popsaly jednání obžalovaného vůči nim; ve shodě popsaly, že byly opakovaně přítomny fyzickému násilí obžalovaného vůči poškozené XXX, kdy poškozená měla poté modřiny a brečela. Všichni poškození taktéž popsali, jakým způsobem chování a jednání obžalovaného vnímali a jak na něj reagovali, přičemž skutečnosti jimi uváděné korespondují s popisem skutku. V kontextu se všemi dalšími důkazy shledal i krajský soud ve shodě se soudem okresním jejich výpovědi věrohodnými. Je nutné zmínit, že poškození byli řádně poučeni o trestněprávních následcích křivé výpovědi a křivého obvinění. Lze si jen těžko představit, že by obžalovaného křivě obvinili, vědomi si toho, že budou muset o daných otázkách opakovaně lživě vypovídat.
20. Výpovědi poškozených, které jsou vzájemně v podstatných bodech souladné, nejen že nebyly ostatními provedenými důkazy vyvráceny, příp. zpochybněny, ale naopak jsou řadou dalších důkazů podporovány; nejsou tak v žádném případě důkazy osamocenými.
21. Závěru o věrohodnosti výpovědí všech poškozených svědčí zjištění znalkyň Mgr. Lenky Čermákové a PhDr. Ivy Košťálové, které ve věci vypracovaly psychologické znalecké posudky. Znalečce Mgr. Čermáková, která vypracovala znalecký posudek ve vztahu k poškozené XXX, mimo jiné uzavřela, že poškozená je schopna si zapamatovat a později věrně reprodukovat prožitý děj, nebyly u ní zjištěny sklony ke konfabulaci; jednání obžalovaného spíše bagatelizovala. Znalečce dospěla k závěru, že poškozená se jeví jako pravá oběť domácího násilí ze strany obžalovaného. Taktéž znalečce PhDr. Iva Košťálová dospěla k závěru, že všechny nezletilé děti jsou schopny zapamatovat si a reprodukovat prožitý děj. Byť jsou jejich výpovědi ovlivněny situací v rodině a jejich postavením, žádný přímý návod či tlak míru pravdivosti výpovědi nezletilých neovlivnil, jejich výpovědi jsou při líčení jednotlivých konfliktních situací v jádru líčení prožitého. Výpověď XXX lze dle znalečce považovat za realistickou výpověď pravdy. Naopak XXX, který má k otci nejbližší, má tendenci jednání obžalovaného spíše bagatelizovat. V případě XXX dospěla k závěru, že jmenovaný se nepravdivým vyjádřením nevyhne, vzhledem k jeho konfliktnímu vztahu s obžalovaným k určitému zkreslení a zveličování dojit mohlo, avšak v detailech a konkrétních případech je dle znalečce možné jeho líčení považovat za pravdivé a je odrazem prožívání situací jako velmi náročných, v některých případech traumatizujících.
22. Na posouzení věrohodnosti výpovědi nezletilého XXX nemá vliv ani zjištění jmenované znalečce, která vypracovala psychologický znalecký posudek i v rámci opatrovnického řízení vedeného o péči nezletilého XXX kde konstatovala, jak namítá i obžalovaný ve svém odvolání, že poškozená XXX vytvořila s nezletilým XXX koalici vůči němu. Byť znalečce konstatovala, že

tato koalice negativně ovlivňuje jejich vzájemný vztah, který primárně ale nezvládá obžalovaný, přímé navádění nezletilého neshledala.

23. Obžalovaný až v rámci veřejného zasedání namítal kvalifikaci jmenovaných znalkyň, když zpochybnil specializaci těchto znalkyň s tím, že obor, pro který byly jmenovány, tj. obor školství a kultura, považuje za nedostatečný pro vypracování znaleckého posudku. Obě jmenované znalkyně jsou řádně zapsány v seznamu znalců. Byť jsou zapsány pro obor školství a kulturu, jedná se o odvětví psychologie. V případě obou znalkyň může krajský soud konstatovat, že se jedná o velmi zkušené znalkyně, které zpracovaly již řadu znaleckých posudků v trestních věcech a nikdy jejich odbornost zpochybněna nebyla. Znalecké posudky, které v posuzované věci vypracovaly v písemné podobě, obsahují veškeré náležitosti, které jsou vyžadovány, navíc obě znalkyně své závěry při hlavním líčení náležitě obhájily a odpověděly na všechny položené dotazy. Skutečnost, že obžalovaný se závěry znalkyň nesouhlasí, nemůže mít vliv na odbornost a dostatečnost znaleckého zkoumání. Z těchto důvodů krajský soud považuje vznesenou námitku obžalovaného za námitku zcela neopodstatněnou a nalézací soud jednoznačně mohl z těchto znaleckých posudků při posuzování skutkového stavu věci vycházet.
24. Výpovědi poškozených jsou nepřímo podporovány a obžalovaný z trestné činnosti usvědčován i svědeckou výpovědí XXX. Byť lze do jisté míry připustit námitku obžalovaného, že se jedná o kamarádka poškozené XXX, sama tato okolnost nemůže bez dalšího vést k závěru o její nevěrohodnosti. Svědkyně po řádné poučení uvedla, že se jí nezletilé děti a posléze i sama poškozená XXX s chováním a jednáním obžalovaného vůči nim svěřovaly. Uvedla, že nezletilé děti při svěřování se s jednáním obžalovaného byly vystrašené, nezletilá XXX. Na poškozené XXX opakovaně viděla i zranění; popsala i rozpoložení poškozené, na které byl XXX. Ve vztahu ke skutku pod bodem 2) svědkyně potvrdila, že jí poškozená bezprostředně poté volala, byla ubrečená, vystresovaná, klepal se jí hlas a sdělovala jí, že ji chtěl obžalovaný znásilnit. Pokud obžalovaný namítá nevěrohodnost této svědkyně s odůvodněním, že některé skutečnosti, které uváděla, se neprokázaly (např. házení kamení do okna azylového domu, poničené zuby), lze pouze konstatovat, že tyto nebyly naopak ani vyvráceny, resp. prokazovány, neboť nebyly obžalovanému kladeny za vinu. Ve shodě se jmenovanou svědkyní popsala rozpoložení poškozené XXX po telefonické komunikaci s obžalovaným i další svědkyně XXX, která taktéž potvrdila, že se jí poškozená svěřila s tím, že jí měl obžalovaný násilím nutit k tomu, aby ho hladila mezi nohama, a byla přítomna i telefonátu, při kterém se obžalovaný poškozené dotazoval, zda s ním nekomunikuje proto, že po ní chtěl sex. Jak již bylo konstatováno, výpovědi obou svědkyň jsou souladné s ostatními provedenými důkazy, nebyly v řízení žádným způsobem zpochybněny a závěr nalézacího soudu, že se jedná o výpovědi věrohodné, prokazující vinu obžalovaného, je závěrem zcela správným.
25. K námitce obžalovaného ohledně rozporu ve výpovědi svědkyně Svobodové, která zmiňovala viditelná zranění u poškozené, a svědka XXX, který naopak uvedl, že poranění na poškozených neviděl, krajský soud konstatuje, že danou námitku obžalovaný uplatnil již v řízení před soudem a nalézací soud se s ní také ve svém odůvodnění řádně vypořádal. Ani krajský soud žádný rozpor ve zmíněných výpovědích neshledává, neboť fakt, že si svědek, který mimo jiné taktéž potvrdil, že se mu poškozená s násilným jednáním obžalovaného, včetně násilí fyzického, svěřovala, žádných zranění nevyšiml, ještě nevylučuje, že poškozená daná zranění utrpěla. Obdobným způsobem lze, k námitce obžalovaného, nahlížet i na zprávy dětských lékařek, v nichž je konstatováno, že nemají poznatky o pohmožděninách nezletilých, když v době preventivních, tj. plánovaných, kontrol děti žádné pohmožděnině skutečně být ani nemusely.
26. Dalšími důkazy podporujícími obžalobu jsou bezpochyby i listinné důkazy. Lékařská zpráva XXX, Oddělení dětské chirurgie, prokazuje zranění poškozeného XXX způsobená obžalovaným

dne 10. 7. 2019, násilné jednání obžalovaného vůči nezletilému XXX dokladuje i zpráva OSPODu, kam se poškozený po ataku obžalovaného dostavil. Ze zpráv Základní školy, XXX, kterou poškozený XXX navštěvoval, taktéž vyplývá, že situace v rodině byla neutěšená, škola měla podezření, že poškozený je nepřiměřeně fyzicky trestán, když z jeho vyjadřování bylo patrné, že se XXX a posléze se sám s násilím v rodině svěřil a ukazoval modřiny, které mu měl obžalovaný způsobit. Zprávou XXX pak bylo prokázáno, že i nezletilá XXX opakovaně mluvila o obžalovaném negativně; po rozchodu rodičů se změnila, je pozitivní, uvolněná.

27. V naprostém souladu se všemi důkazy provedenými v tomto řízení, důkazem zcela jednoznačně zapadajícím do skutkových zjištění a tedy důkazem svědčícím o vině obžalovaného jsou závěry znalce Doc. PhDr. Jana Laška, CSc., který mimo jiné uvedl, že obžalovaný není primárním agresorem, je však osobou, která umí své cíle prosazovat velmi ostře. Nechce být ničím omezován, je tvrdohlavý a domýšlivý, za všechny neúspěchy obvykle mohou ostatní, hněv a zlost umí dát jasně najevo všemi prostředky. Znalec uvedl, že ve vztahu nastavení role otce a partnera je obžalovaný značně konzervativní, připomínající definování role otce v rodině v 19. století.
28. Obžalovaný v rámci podaného odvolání namítl, že pokud by poškozenou XXX týral způsobem, který mu je kladen za vinu, nechápe její následné jednání, kdy s ním dobrovolně komunikovala. Taktéž zpochybnil, že by poškozená z něj měla strach, neboť pokud by tomu tak bylo, jistě by v rámci řízení o osvojení nezletilého XXX neuvedla, že mají harmonický vztah. Dlužno podotknout, že v případech posuzované trestné činnosti není chování a jednání poškozené, jakožto oběti domácího násilí, nikterak výjimečné, naopak je zcela běžné. V této souvislosti lze poukázat zejména na závěry psychologického znaleckého posudku, kdy znalkyně jednoznačně konstatovala, že poškozená v patologickém vztahu s obžalovaným setrvala, neboť je osobou velmi XXX. Z těchto důvodů rezignovala, své potřeby potlačovala a impulzem, který jí přiměl k řešení neutěšené situace, bylo až brutální napadení nezletilého XXX. Vznesenou námitku obžalovaného ve vztahu k přístupu poškozené k obžalovanému i k jejímu chování po dobu společného soužití i po jeho ukončení, tak krajský soud hodnotí, i s ohledem na znaleckým zkoumáním prokázaný negativní vliv jednání obžalovaného na psychiku poškozené, o němž bude zmiňováno níže, jako nedůvodnou.
29. Pokud obžalovaný v podaném odvolání poukazoval na závěrečnou zprávu XXX, v níž je mimo jiné zmiňována komplikovaná osobnost poškozeného XXX, skutečnost, že chování poškozeného bylo a je problémové, není v řízení skutečností sporovanou, určitá provinění v tomto směru připouštěl i sám poškozený, avšak ani případné výchovné problémy a nedostatky v chování poškozeného neospravedlňují velmi agresivní až brutální jednání obžalovaného, které zcela jednoznačně nelze považovat za přiměřené výchovné trestání, kterým se hájí obžalovaný.
30. Na základě všech shora uvedených skutečností lze i dle krajského soudu uzavřít, že posuzované jednání obžalovaného tak, jak bylo popsáno v napadeném rozsudku, bylo jednoznačně prokázáno.
31. Okresní soud nepochybil, pokud jednání obžalovaného pod bodem 1) ve vztahu k poškozené XXX právně kvalifikoval jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a ve vztahu k nezletilým dětem dovedl naplnění všech znaků skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), d) tr. zákoníku, když po dobu delší ve smyslu odst. 2 písm. d) daných ustanovení (po dobu devíti let ve vztahu k poškozené XXX, když poškozená časově vymezila výrazné zhoršení jednání obžalovaného v době dvou let před odchodem ze společné domácnosti, a po dobu minimálně dvou let ve vztahu k nezletilým dětem), psychicky (zejména poškozenou XXX), a to nadávkami a ponižováním, ale rovněž i fyzicky, a to opakovanými údery rukou do obličeje a různých částí těla,

kopáním, chytáním a pevným držením pod krkem, bitím gumovým obuškem, týral svou manželku a tři své nezletilé děti, které s ním žily ve společné domácnosti, a toto jeho jednání se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti, necitelnosti a bezohlednosti, což u poškozených mělo negativní dopad na jejich psychiku, když nezletilý XXX byl nucen vyhledat odbornou pomoc a u poškozené XXX vyústilo XXX. Pokud obžalovaný namítal, že své mladší děti netýral, že se jednalo o pouhé výchovné trestání, lze sice připustit, že v jejich případě jednání obžalovaného nedosahovala takové intenzity a brutálnosti jako v případě XXX, avšak i přesto šlo ve svém souhrnu o jednání jednoznačně nepřipustné, na které je již nutné nahlížet jako na jednání trestné.

32. Dle již ustálené judikatury je pod pojmem „týrání“ z hlediska trestního práva třeba rozumět takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním buď s osobou blízkou nebo i jinou osobou, s níž pachatel žije ve společném obydlí, současně se vyznačuje i určitou mírou trvalosti a dosahuje takové intenzity, aby bylo způsobitelné vyvolat stav, který pociťuje postižená osoba jako těžké příkoří, respektive psychické nebo i fyzické útrapy. Tuto definici jednání obžalovaného zcela jednoznačně naplnilo. Obžalovaný jednal v úmyslu nepřímém, neboť jednal vůči poškozeným velmi zle a byl srozuměn s tím, že jim tím ubližuje a že poškozené pociťují jeho chování jako těžké příkoří.
33. Taktéž jednání obžalovaného uvedené ve výroku 2) napadeného rozsudku nalézací soud správně právně kvalifikoval jako přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, když bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný za použití násilí k překonání odporu poškozené XXX vykonat s poškozenou pohlavní styk, přičemž dle ustálené judikatury je pohlavním stykem jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, tj. i osahávání genitálií, jak tomu bylo v nyní posuzovaném případě. Prokazatelně došlo k dokonání činu, proto námitka obžalovaného o dobrovolném zanechání dalšího jednání je námitkou zcela bezpředmětnou. I v daném případě obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. K námitce obžalovaného, že danému jednání nebyl nikdo přítomen a že se tak jedná pouze o tvrzení proti tvrzení, lze pouze konstatovat, že vzhledem k charakteru posuzovaného jednání je typické, že se jednání odehrává pouze za přítomnosti aktérů, přímé svědectví je spíše výjimkou. V daném případě však výpověď poškozené nebyla důkazem osamoceným, neboť byla podpořena i výpověďmi svědkyň XXX, kterým se poškozená s jednáním obžalovaného bezprostředně poté svěřila. Závěr nalézacího soudu, že posuzované jednání obžalovaného bylo prokázáno bez jakýkoli pochybností, je tak závěrem správným.
34. Krajský soud neshledal pochybení ani ve výroku o trestu, pokud jde o jeho druh a výměru. Okresní soud správně hodnotil hlediska stanovená v § 38 a 39 tr. zákoníku, tj. že při stanovení druhu trestu a jeho výměry je třeba mj. přihlídnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Obžalovanému nesvědčí žádná polehčující okolnost, k trestné činnosti se nedo znal; pokud ve vztahu k nezletilým dětem připustil určitou formu fyzického násilí, hájil se tím, že se jednalo o výchovné tresty. Do znal pouze jednání dne 10. 7. 2019, kdy nastalou situaci nezvládl v klidu a nezletilého XXX zbil obuškem. Oproti tomu v neprospěch obžalovaného svědčí řada přitěžujících okolností. Obžalovaný je trestán za více trestných činů, dva trvajících zločiny spáchal vůči členům rodiny, manželce a třem nezletilým dětem, tedy osobách, které na něm byly zejména citově závislé a kterým měl poskytovat ochranu a pocit bezpečí. Nebylo možné odhlédnout od doby, po kterou závadové jednání obžalovaného vůči poškozeným trvalo, ani od četnosti a brutalitě útoků, když se jednalo nejenom o slovní napadání, ale především o napadání fyzické. Je zřejmé, že následky na duševním zdraví si všichni poškození, zejména pak poškozená XXX a nezletilý XXX ponесou dlouhodobě ve svém dalším životě. Jednání obžalovaného tak i krajský soud shledává jednáním vysoce společensky nebezpečným, na které je nutné reagovat důrazným represivním trestem, tj. trestem spojeným s přímým odnětím

svobody obžalovaného. Nebylo možné přisvědčit námitce obžalovaného, že v jeho případě by byl trestem dostačujícím trest výchovného charakteru, když s ohledem na povahu a závažnost posuzovaného jednání a řadu přitěžujících okolností okresní soud zcela správně uzavřel, že účel trestního řízení není možné naplnit jiným druhem trestu než nepodmíněným trestem odnětí svobody.

35. Důvodnou neshledal odvolací soud ani námitku obžalovaného vznesenou v podaném odvolání ve vztahu k uložení souhrnného trestu, když podmínky pro uložení souhrnného trestu ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 tr. řádu byly i dle krajského soudu splněny. Soud správně uložil souhrnný trest ve vztahu k trestnímu příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 6. 2020, sp. zn. 2T 87/2020, neboť nyní posuzovaného jednání se obžalovaný dopustil před vyhlášením tohoto rozhodnutí, když předmětné rozhodnutí bylo obžalovanému doručeno dne 18. 7. 2020. Byť ještě před vyhlášením napadeného rozhodnutí uplynula celá zkušební doba podmíněného odsouzení z daného rozhodnutí, dosud nebylo rozhodnuto o osvědčení obžalovaného. Dřívější rozhodnutí tak není takové povahy, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen ve smyslu ustanovení § 43 odst. 4 tr. zákoníku. Závěr nalézacího soudu o splnění podmínek pro uložení souhrnného trestu, je tak závěrem zcela opodstatněným a správným.
36. Ani výši uloženého trestu nelze považovat za nepřiměřeně přísnou. Obžalovanému je trest ukládán v rámci trestní sazby uvedené v § 198 odst. 2 tr. zákoníku, kde je ohrožen sazbou od dvou do osmi let. Posuzovaným souhrnným trestem, který je ukládán správně podle nejpřísnější trestní sazby, je obžalovaný trestán za dva zločiny a dva přečiny. Je zřejmé, že okresní soud ke všem rozhodným okolnostem přihlédl, když obžalovanému při existenci výrazných přitěžujících okolností uložil ještě trest pod polovinou zákonné trestní sazby uvedené v § 198 odst. 2 tr. zákoníku ve výměře čtyř let a šesti měsíců. Zásah odvolacího soudu do výroku o trestu je potřebný pouze tehdy, pokud by se jednalo o zřejmý nepoměr mezi uloženým trestem a zákonnými hledisky. Okresním soudem uložený trest však vystihuje hlediska o ukládání trestu a odpovídá jak povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, tak i osobním poměrům obžalovaného a možností jeho náprav. Nejedná se o trest nepřiměřeně přísný, resp. naopak nepřiměřeně mírný, a krajský soud tak neshledal zákonná hlediska, která by jej k zásahu do výroku o trestu opravňovala.
37. Okresní soud taktéž správně zařadil obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou, když obžalovaný splňuje formální požadavky uvedené v § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro zařazení do tohoto typu věznice.
38. Přes námitku obžalovaného a poškozených nezletilých dětí krajský soud neshledal pochybení ani ve výroci, kterými bylo rozhodnuto o nárocích poškozených na náhradu nemajetkové újmy. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojili všichni čtyři poškození. Přesto, že poškozená XXX svůj nárok blíže nespécifikovala, je z něj patrné, z jakého důvodu je požadován, s vylíčením skutkových okolností, a v jaké konkrétní výši je uplatňován a lze tak na něj nahlížet jako na nárok uplatněný řádně. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se řádně připojily s konkrétními částkami i všechny poškozené děti, a to prostřednictvím své zmocněnkyně, když z písemného podání je zřejmé, že se stejně jako v případě první poškozené jedná o nárok na nemajetkovou újmu spočívající v zásahu do jejich osobnostních práv, tj. nárok ve smyslu ustanovení § 2956 a 2957 občanského zákoníku. Nalézací soud posuzované adhezní výroky ve svém rozhodnutí náležitě odůvodnil, když velmi podrobně vyložil, z jakých skutečností vycházel a jakými úvahami se řídil, přičemž odvolací soud se s jeho závěry plně ztotožňuje.
39. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil a trestná činnost negativně zasáhla do osobnostních práv poškozených, přičemž k charakteru a intenzitě

takového zásahu nebylo nutné ani dle krajského soudu provádět další dokazování, neboť podstatné skutečnosti jsou již obsaženy ve spise. Bylo prokázáno, že obžalovaný po velmi dlouhou dobu svou bývalou manželku slovně i fyzicky napadal, přičemž v jednom případě se dopustil i sexuálního násilí. Vedle ponižování, vulgárních nadávek a výhrůžek se jednalo především i fyzické násilí – údery otevřenou dlaní i pěstmi do obličeje, vlasové části hlavy, kopy do břicha i celého těla, držení pod krkem. Stejně tak v případě nezletilých dětí bylo prokázáno, že je po dobu nejméně dvou let neadekvátně fyzicky trestal, když je napadal otevřenou dlaní do obličeje a různých částí těla, bil je gumovým obuškem, nezletilé syny házel na podlahu či postel a nezletilému XXX v jednom případě způsobil zranění, která si vyžádala lékařské ošetření a následnou hospitalizaci. Nelze taktéž pominout skutečnost, že nezletilé děti byly přítomny i fyzickému napadání své matky, viděly ji brečet a je nepochybné, že dané situace vnímaly velmi negativně. Je zřejmé, že jednání obžalovaného zásadním způsobem ovlivnilo psychiku všech poškozených, což lze dovodit nejen z jejich výpovědí, kdy hovořily o strachu z obžalovaného, o způsobené bolesti, o obavách o sebe a své blízké, ale zejména ze závěrů znaleckých posudků. Nejvíce byla jednáním obžalovaného zasažena poškozená XXX, u které se vlivem dlouhodobého konfliktního soužití a vlivem násilného jednání obžalovaného rozvinula XXX. Následky jednání u nezletilých pak podrobně popsala ve svém znaleckém posudku znalkyně PhDr. Iva Košťálová. V případě XXX.

40. Z výše uvedeného je zřejmé, že všem poškozeným nemajetková újma nepochybně vznikla, když jednání obžalovaného v nich vyvolalo obavy, strach, fyzickou bolest a v případě poškozené XXX a poškozeného XXX vyústilo v psychické problémy, pro které byli nuceni vyhledat odbornou pomoc. Závažnost zásahu do osobní sféry všech poškozených, potažmo závažnost a rozsah nemajetkové újmy vyjadřuje i skutečnost, že skutky obžalovaného jsou kvalifikovány jako dva zločiny s trestní sazbou od dvou do osmi let. Význam má taktéž sekundární újma, kdy se poškození byli nuceni podrobit úkonům trestního řízení. Dle ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu je možné v adhezním řízení navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích; nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení nepřichází v úvahu. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
41. Ve shodě s nalézacím soudem má i odvolací soud jednoznačně za to, že v daném případě je namíste přiznat všem poškozeným právo na náhradu vzniklé nemajetkové újmy v penězích. Přiznání nemajetkové újmy podle § 2956 občanského zákoníku je do jisté míry věcí úvahy soudu. Charakteru, dlouhodobosti i četnosti jednání obžalovaného vzhledem k jednotlivým poškozeným i dle krajského soudu odpovídají částky přiznané nalézacím soudem, který náležitým způsobem zohlednil i skutečnost, že chování a jednání vůči poškozené XXX a nezletilému XXX bylo podstatně intenzivnější a závažnější, když těmto poškozeným v porovnání s nezletilými dětmi XXX přiznal dvojnásobné částky. V této souvislosti je namíste zmínit i skutečnost, že vzniklá nemajetková újma byla částečně odčiněna i samotným projednáním věci trestním soudem a odsouzením obžalovaného. Přiznané částky se tak jeví odpovídající nejenom okolnostem, za kterých došlo k zásahu do základních práv poškozených, ale jeví se souladné i s obecnou zásadou přiměřenosti neboli spravedlivé únosnosti. Vzhledem k tomu, že poškození požadovali částky vyšší, byli zcela v souladu s ustanovením § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Pro úplnost krajský soud dodává, že nebylo možné vyhovět návrhu zmocněnkyně, aby částka přiznaná nezletilému XXX byla splatná nikoli k rukám opatrovníka XXX, avšak k rukám XXX, když řízení o jmenování opatrovníka není pravomocně skončeno a soud musel vycházet ze stavu v době rozhodnutí ve věci.

42. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem, když krajský soud neshledal pochybení ve výrocích o vině obžalovaného, o uloženém trestu ani ve výrocích o náhradě nemajetkové újmy, byla odvolání obžalovaného i poškozených nezletilých dětí jako nedůvodná podle § 256 tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 26. dubna 2022

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracovala:
JUDr. Brigita Košinová

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. 1. 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Bodečkové, Ph.D., a přísedících Ing. Josefa Drábka a Romany Hainzové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, **XXX**, trvale bytem **XXX**, adresa pro doručování **XXX**,

I.

je vinen, že

1.

dne 5. 12. 2020 v přesně nezjištěném čase cca mezi 01:00 hod. až 02:00 hod. v obci **XXX**, v rodinném domě **XXX**, vzal své manželce **XXX**, narozené **XXX**, když spala, služební mobilní telefon zn. **XXX**, **XXX**, a po nezjištěnou dobu si bez souhlasu manželky prohlížel obsah tohoto mobilního telefonu, konkrétně SMS zprávy doručené manželce, se kterými ji následně slovně konfrontoval,

2.

dne 6. 12. 2020 v přesně nezjištěném čase mezi 15:15 hod. až 17:30 hod. v obci **XXX**, v rodinném domě **XXX**, požadoval po své manželce **XXX**, narozené **XXX**, aby mu vydala svůj služební mobilní telefon zn. **XXX**, **XXX**, v hodnotě 2 200 Kč, který měla uložený pod polštářem v ložnici, a když mu ho nechtěla vydat a zalehla polštář svým tělem, lehl si na ni a snažil se k tomuto mobilnímu telefonu dostat, a v tomto jednání pokračoval i poté, co poškozená svůj

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

mobilní telefon vyndala zpod polštáře, přičemž poškozenou, která tento mobilní telefon držela pevně v ruce, vytáhl z ložnice na chodbu, kde při přetahování o daný mobilní telefon došlo k pádu poškozené na zem, po kterém obžalovaný poškozené přesně nezjištěným způsobem, pravděpodobně uchopením oběma rukama, způsobil tlak na přední část krku, v důsledku čehož se poškozená začala dusit a rozkašlala se, a obžalovanému se poté podařilo v obývacím pokoji poškozené mobilní telefon vytrhnout z ruky, a bezprostředně poté hodil uvedený mobilní telefon do kamen; následně, když jejich nezletilé děti XXX, narozená XXX, a XXX, narozený XXX, utekly k sousedům, kam je poškozená XXX poslala pro pomoc a kde zůstaly, obžalovaný bránil poškozené v odchodu z ložnice, do které po jeho předchozím útoku odešli, pod pohrůzkami použití kleští na její nehty a prsty, zlámání kostí v těle a dupnutí na hlavu poškozenou donutil, aby si klekla, a opakovaně ji přinutil, aby mu olízla část nohy, a když se poškozená neúspěšně pokusila utéci z ložnice oknem, obžalovaný ji uchopil za část těla, a se slovy „že ji ošuká“ poškozenou donutil k tomu, aby si svlékla legíny, které měla na sobě, a po neúspěšném pokusu o pohlavní styk zezadu směrem k poškozené dále k tomu, aby si lehla na postel na záda, a přes opakovaný slovní odpor poškozené, kdy ho poškozená prosila, ať ji nechá být, ať jí neubližuje, ať to nedělá, a přes volání poškozené o pomoc, při kterém obžalovaný poškozené zakryl rukou ústa, aby nemohla křičet, poškozenou donutil k pohlavnímu styku, s pohrůzkou zlámání kostí v těle a zabití, zasunul poškozené do pochvy svůj ztopořený penis a vykonal na ní soulož, během které ejakuloval do pochvy poškozené,

tedy

pod bodem 1.:

úmyslně porušil tajemství textové zprávy posílané prostřednictvím sítě elektronických komunikací a přiřaditelné k identifikovanému účastníku, který zprávu přijímá,

pod bodem 2.:

proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

jiného násilím a pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku, a spáchal uvedený čin souloží,

čímž spáchal

pod bodem 1.:

přechin porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. zákoník“),

pod bodem 2.:

zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku,

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **5 (pět) let** a nad obžalovaným se současně vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost, aby se v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem podrobil **vhodnému programu psychologického poradenství**, vybranému ve spolupráci s probačním úředníkem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku se obžalovanému na zkušební dobu podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem ukládá povinnost **zdržet se požívání alkoholických nápojů.**

II.

se zprošťuje

podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že dne 5. 12. 2020 v přesně nezjištěném čase mezi cca v 07:00 hod. až 17:00 hod. v obci XXX, rodinném domě XXX, vzal své manželce XXXX, narozené XXX, když se věnovala dětem a domácnosti, její služební notebook zn. XXX, výrobní číslo: XXX, a tento blíže nezjištěným způsobem poškodil a následně jej uložil zpět do tašky, čímž jeho majiteli – poškozenému **XXX**, způsobil škodu ve výši **19 263 Kč**,

v němž byl obžalobou spatřován přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozený **XXX**, odkazuje se svým nárokem na **náhradu škody** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu byl ve věci vyhotoven zjednodušený písemný rozsudek neobsahující odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť státní zástupce i obžalovaný se v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku vzdali odvolání, obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, a státní zástupce i obžalovaný rovněž prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění rozsudku.

Poškozený **XXX**, se řádně a včas připojil k trestnímu řízení proti obžalovanému s nárokem na náhradu škody v celkové částce 21 000 Kč. Na náhradě škody za poškození mobilního telefonu byla požadována částka 2 000 Kč, která však byla poškozenému ze strany obžalovaného zcela uhrazena, a proto v tomto rozsahu odpadl důvod k rozhodování soudu dle § 228 nebo § 229 tr. řádu. Na náhradě škody za poškozený notebook byla nárokována částka 19 000 Kč. Protože byl obžalovaný ohledně tohoto skutku, ve kterém byl obžalobou spatřován přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, zproštěn obžaloby, byl poškozený dle § 229 odst. 3 tr. řádu automaticky odkázán s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho popisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 10. ledna 2022

JUDr. Jana Bodečková, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. září 2021 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Barbory Kocourkové a přísedících Ing. Jany Řezaninové a Vladimíry Petřílkové,

takto:

Obžalovaný

XXX narozený XXX, trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX,

je vinen, že

v době ode dne 18. 11. 2020 od 21:30 hod. do dne 19. 11. 2020 do 5:30 hod. v XXX, v bytě 1+1, užívaném jeho neteří XXX narozenou XXX, kam ho jmenovaná pozvala, když za ní přijel do XXX na návštěvu, a kde měl přespat, přistoupil k posteli, na které jmenovaná ležela, a začal ji líbat na rty, na její slovní odpor nereagoval, a nereagoval ani na její fyzickou obranu, v rámci které jej od sebe odstrkávala a odkopávala, otočil ji na záda, svlékl ji, prstem jí vetřel do pochvy pervitin, na její pláč reagoval slovy „Ať zavře hubu a neřve!“, potom vzal v kuchyni kuchyňský nůž a donutil poškozenou XXX, aby mu prováděla felaci, vsunoval jí prsty do pochvy, požadoval po ní, aby mu vsunovala prsty do konečnicku, poté nůž odložil vedle postele, požadoval, aby mu vsunovala do konečnicku dětskou plastovou kuželku, přičemž mu musela znovu provádět felaci, znovu ji osahával a prováděl jí orální sex, dále jí rukou přikryl ústa s tím, ať nebrečí, a následně na poškozené opakovaně vykonal soulož, po jejímž skončení po ní požadoval, aby ho uspokojovala rukou, kdy poté mu opět musela provádět felaci, přičemž před odchodem z bytu odcizil mobilní telefon XXX, který se před ním poškozená XXX snažila schovat, když se chtěl přesvědčit, zda někomu netelefonovala nebo nenapsala textovou zprávu, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 T 92/2016, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2

trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, který vykonal 18. 3. 2018,

tedy

- jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a se zbraní,
- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě, a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

čímž spáchal

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2, písm. a), c) trestního zákoníku,
- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen na náhradě škody zaplatit poškozené XXX, narozené 26. 3. 2002, trvale bytem XXX, částku **4 300 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XXX odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní státní zástupce v Pardubicích podal dne 31. 5. 2021 na obžalovaného XXX obžalobu pro skutek, který je podrobně specifikován ve výrokové části rozsudku. Uvedeným jednáním se měl obžalovaný dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku a přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku.
2. V trestní věci bylo Okresním soudem v Pardubicích dne 16. 9. 2021 a dne 27. 9. 2021 konáno hlavní líčení. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení okresní soud uzavřel, že se obžalovaný dopustil skutku, kterým byl uznán na vinu tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.
3. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení svoji vinu zcela popřel. V přípravném řízení uvedl, že poškozené XXX (dále jen poškozená) dne 18. 11. 2020 napsal, jak se má. Poškozená mu na to mimo jiné odepsala, že jí nechtějí půjčit peníze na auto. Napsal jí, že by za ní rád přijel, ale že jsou hotely zavřené a že nemá, kde spát. Poškozená mu nabídla, že má byt, že může přespat u ní. Téhož dne přijel vlakem do XXX. Nejdříve byli ve městě, poté jeli k poškozené domů, kde jí pomohl s přípravou večeře. Poté poškozená uložila svého syna. Spal v obývacím pokoji, kde byli i oni. Pak poškozená uklízela, on popíjel. Následně byli na internetu, povídali si o svých problémech. Také volala svému příteli XXX, aby přijel. Nakonec nepříjel. K věci samé vypověděl, že když syn poškozené usnul, tak chodili do koupelny, tam se také bavili i o drogách, co brala a co ne. Pak si řekli, že si dají cigaretu a že půjdou spát. Měl spát na posteli se synem poškozené a poškozená měla spát ve stejném pokoji, ale na jiné posteli vedle nich. Bylo asi po 22. hodině. Dal poškozené pusu a ona řekla, co dělá. Rekl, že jí dal pusu na dobrou noc, dal jí ještě jednu a ona (znovu) řekla, co dělá. Rekl jí, že mu to je líto s tím jejím klukem, že ji „tahá za nos“, a dal jí ještě jednu pusu, a to už řekla, že to je nevhodný, že je její strejda. Obviněný uvedl, že jí

chtěl dát jen jednu pusu, poškozená ho chvíli odstrkovala, ale pak se nechala. Řekl jí, že to bude jen mezi nimi, že to nikomu neřekne. Navrhl jí, jestli si nechce dát „perník“, když ho tedy brala. Poškozená řekla, že ne, že jde ráno do práce, že se bojí. Řekl, že jí dá jenom trochu, poškozená řekla, že ne. Šel ke stolu, měl ho v peněžence, rozbalil obálku, dal si na prst a zbytek hodil do svého pití. To vypil. Dal jí to mezi nohy. To už byla svlečená, měla svlečené tepláky. Poškozená byla na posteli, naslinil prst a dal jí ten prst mezi nohy. Ukazoval jí, že toho je málo, neřekla mu na to nic. Pak jí říkal, že si užijí, že to nikomu neřeknou, že má kluka „na hovno“, když ani nepřijede. Byli na posteli, líbali se. Poškozená říkala: „Co to děláme?“ Odpověděl, že ví, že je to „blbý“, ale že se mu prostě líbí. Stalo se to tak rychle, že šli prostě „na věc“. Milovali se, byl dole, lízal jí přirození. Prostě se mazlili. Pak na ně přišel ten pervitin, a tak se milovali celou noc. Popřel, že by poškozené vyhrožoval. Poškozené pak svlékl zbytek oblečení, on se také celý svlékl a pokračovalo to dál. Pak mu poškozená akorát řekla, že se s ním líbat nechce. Do 23 hodin ještě „kecali“, neví, kolik bylo hodin, skončili asi v 5 hodin. On jí pak ještě prosil, aby ho tam nechala, že pojedou domů až ráno. Dále uvedl, že si poškozená myslela, že to bude krátké, nemůže za to, že „se neudělal“. Proto mu nabídl, jestli nechce zapnout porno na jejím telefonu, že mu to pomůže. Na doplňující otázky mimo jiné uvedl, že poškozené dal pusy na rty. Ona mu řekla: „Dobrou.“ Řekl jí, ať si jí víc váží ten přítel, a dal jí ještě jednu pusy. To se divila, co dělá, proč jí dává pusy. Pak viděla, že se s ní chce líbat. Začal ji hladit a poškozená řekla, že to nesmějí dělat, že jsou rodina. Řekl jí, že to bude mezi nimi, že mu nejde o jejího přítele, že ji stejně asi podvádí. Hladil ji po celém těle a pak šel dolů. To už seděl na její posteli. Hladil jí, když byla pod dekou, ze začátku ji hladil jenom na vlasech. Pak ji hladil na prsou. Ze začátku se cukala, ale když šel níž, říkala mu, že nechce, že ráno vstává, že jde do práce a že chce spát. Tak ji přesvědčoval, že její chlap stojí za „prd“, že je někde jinde. Řekl jí, že si užijí, a že se to nikdo nedoví. Poškozená řekla, že to je „blbě“ a že se to nemá dělat. Pak jí stahoval kalhoty. Nechtěla, s tím, že musí spát. Prosil ji o to, pak ruce povolila, takže jí kalhoty svlékl, začal ji hladit na genitáliích a ona potom svoje ruce dala pryč. Kalhoty si držela, říkala, že si je nechce svléknout, že má strach, že se její syn vzbudí. Ujistil ji, že budou potichu, že se nevzbudí. Tak si kalhoty nechala svléknout a řekla mu, ať vypne televizi, aby jejího syna nevzbudili. Svlékl jí kalhoty i s kalhotkami. To už u ní ležel. Pak udělal ten návrh, že má pervitin, že si dají. Trvalo to asi tak pět minut, byla to krátká doba. Navíc ji musel přesvědčovat o tom, jestli chce, že jí dá pervitinu jenom trošku. Samozřejmě také řekla, že ne, ale když jí tu trošku ukazoval, tak mu prostě neodpověděla. Poškozená už byla svlečená na posteli. Hrál si s ní, že jí nejdřív vyhoví, a pak „se udělá“ sám. Poškozená ze začátku nechtěla, říkala, že nechce být nahá, asi aby jí její syn neviděl, nechtěla si svléknout podprsenku. Bylo tam světlo v předsíni, řekla mu: „Nech mě, já nechci!“, řekla to v téhle fázi, že nechce souložit, a on jí řekl, že se nemusí bát, že se to nikdo nedozví. Poškozená se tomu ale nebránila. Rukama si držela akorát mikinu nebo tričko, co měla na sobě. Nechtěla si to svléknout. On jí tričko sundal, nechala si ho sundat, i podprsenku jí sundal normálně, když ležela na zádech. Zapínání měla vzadu, rozeplnul ho. To už se nebránila. Teď už ho neodstrkávala. Nekopala, rukama se přestala bránit, když jí sundával to tričko. Přišlo mu to, že ze začátku jí to bylo „blbě“ a že dělá „hérečku“ jen tak naoko, a pak už jí nic nevadilo. Když už byla nahá, tak si sundal kalhoty. Tričko si nechal. Hladil ji rukou všude po celém těle, hlavně šel dolů, líbal ji po celém těle i na přirození, kdy ona ležela na zádech na posteli, on byl na kolenou u postele, hlavu měl v jejím rozkroku. Neví, co dělala s rukama. Když šel hlavou mezi její stehna, nemusel použít sílu. Sama nohy roztáhla. Ve všech polohách mu kouřila penis. Svůj penis měl v její pochvě jen chvíli, pak to zase změnil. Bylo to potom, co se vrátili z koupelny, zasouval penis do její vagíny, ale nešlo mu to. Stále se koukal, jestli její syn není vzhůru, tak se nesoustředil. Pak šli na zem, poškozená už nechtěla. Tam dělali to samé, on jí dával prst do zadku, to se jí nelíbilo, prsty měl, jak ve vagíně, tak v jejím řitním otvoru, a to najednou. To řekla, že to do zadku nechce. Nechal toho, ale pak tam šel znova, to už se jenom cukala, a pak toho už nechal. Penis mu sála pořád, měnili polohy, několikrát za tu dobu. Poškozená mu samozřejmě také strkala prst do zadku, jeho to bolelo, ale ona na to nereagovala, měla dlouhý nehet. Dále dodal, že kromě prstu poškozená použila malou umělou kuželku, byl to jeho nápad.

Vadilo mu to ale, řekl jí, že to nechce dělat. To trvalo ani ne minutu. Žádného nesouhlasu poškozené si nevšiml. Popřel, že by poškozenou bil či udeřil. Doznal pouze to, že ruce jí držel, až když jí líbal na krku, bylo to v rámci sexuálních praktik, bylo to jenom jednou. Bylo to tak, že dala ruce nad hlavu, když ležela na posteli, on jí líbal na ruce a pak šel dolů na krk, a to už jí ruce pouštěl. Byla volně a mohla si dělat, co chce. Mohla dělat všechno, odejít. Když přestali, bavili se o tom, že si to nechají pro sebe. Řekla mu, že na to zapomenou, že už k ní jezdit nebude, a že nemá proč ho nahlašovat. Říkal jí, že doufá, že někomu něco neřekne. Poškozená řekla, že se nemusí ničeho obávat, že není proč, že se má vrátit k rodině. Dodala, že už nechce, aby za ní jezdil. K mobilnímu telefonu poškozené uvedl, že jí řekl, že jí v tomhle nevěří, že měl „haldy“, že za dveřmi někdo je. Sdělil jí, že jí telefon dá do schránky. Do telefonu se nedostal, protože ho měla na otisk prstu a byl zamčený. Byl na posteli. Vzal si ho sám. Když odešel z jejího bytu, telefon do schránky poškozené nehodil, nechal si ho u sebe a odešel směrem na XXX. Proč si mobilní telefon poškozené ponechal, však nedokázal vysvětlit. Nejprve uvedl, že nechtěl čekat u domu a že nevěděl, kdy poškozená půjde. Poté sdělil, že mu poškozená řekla, že jestli jí ten telefon nevrátí, že ho nahlásí. Popřel, že by si prohlížel zprávy nebo historii volání v mobilním telefonu poškozené, že by po poškozené chtěl, aby mu telefon odemkla, že by poškozené v průběhu noci nějak vyhrožoval, že by jí zakrýval ústa, a že by v průběhu noci držel v ruce nůž.

4. U hlavního líčení na své výpovědi v podstatě setrval. Ohledně mobilního telefonu však svoji výpověď jistým způsobem doplnil, neboť uvedl, že poškozené vzal mobilní telefon proto, že mu vyhrožovala, že ho udá ze znásilnění, resp. že se s ním vyspala zadarmo a také proto, že chtěla po něm, aby jí půjčil 15 000 Kč. On tolik peněz neměl. Uvedl, že ho poškozená k jednání vyprovokovala. Laškovala s ním. Po večeri mu např. prostřednictvím telefonu posílala fotku nahého člověka i zvláštní videa. Také je podezřelý, že si před spaním dala kávu a energy drink. Z jeho strany nebyl sklon k jakémukoli násilí. Z její strany nepozoroval žádný náznak nedobrovolnosti, žádný strach. Sexuální praktiky vedl on. Poškozená se styděla. Během noci se syn poškozené jednou probudil a díval se na ně. Proto na chvíli přestali, šli do koupelny, po návratu do pokoje syn už spal. Plakala, až když ráno odcházel. Jinak byla poškozená po celou dobu veselá, komunikativní. Nerozumí její výpovědi. Z doslechu ví, že poškozená dává mužům něco do pití a okrádá je. Myslí si, že i jemu chtěla něco dát do pití a okrást ho. Domnívá se, že věc oznámila právě proto, že si s ním dala pervitin a že se s ním vyspala. Má ve svém okolí hodně lidí, kteří jej chtějí dostat do vězení. Dodal, že v té době vážil asi 70 kg, měří asi 178 cm.
5. Obžalovaný byl z žalovaného jednání bezpečně usvědčován zejména podrobnou svědeckou výpovědí poškozené XXX, svědeckou výpovědí XXX, ale i listinnými důkazy a znaleckými posudky níže podrobněji specifikovanými.
6. Poškozená XXX do protokolu o výslechu svědka v přípravném řízení uvedla, že obviněného XXX (svého strýce) neviděla více než pět let. V kontaktu s ním byla přes XXX, kdy si napsali asi tak jednou za půl roku. Dne 18. 11. 2020 jí obviněný najednou napsal na XXX, že by za ní přijel. Zeptala se ho kdy, obviněný jí odpověděl, že by přijel hned. Pak jí psal, jestli mu dá na sebe telefonní číslo. To mu dala. S obviněným se dohodli, že pro něho přijede na nádraží do XXX. Když obviněný přijel, tak jeli k ní domů, po cestě nakoupili, doma udělala večeri. V obýváku si začali povídat, začal jí povídat o své rodině. V průběhu večera se jí obviněný zeptal, jestli by mohl přijet její přítel, že by ho rád poznal. Příteli XXX zavolala, jestli by mohl přijet, on ale nemohl. Pak se najedli a asi nějak ve 20:15 hodin šla rozložit gauč v obývacím pokoji, syn za chvíli usnul. Obviněný se díval na televizi. Mluvil o své přítelkyni, byl nespokojený, že mu nepíše. Asi v 21:30 hodin si šla lehnout na vlněnou v obývacím pokoji. Obviněný měl ležet vedle jejího syna, protože by se na vlněnou nevešel. Obviněný řekl, že jde také spát. K věci samé poškozená vypověděla, že obviněný k ní pak z ničeho nic přišel, chtěl jí dát pusku na tvář, že jí přeje dobrou noc. Tak ho začala odstrkávat, že je jeho neteř a že si nepřeje, aby na ni sahal. Obviněný pak řekl, že to nevdává, že je to škoda, že na ni celý den kouká a že jí chce. Začal se k ní přiklánět. Chtěl jí líbat na rty. Tak ho začala od sebe odkopávat. Pak ji otočil na záda, začal jí svlékat od pasu dolů,

stále se bránila. Pak šel k nějaké peněžence, co měl na stole a přinesl malou papírovou obálku. Když se ho zeptala, co to je, tak jí řekl, že teprve teď uvidí. Začal ji osahávat a pak to psaníčko otevřel a ten bílý prášek, co byl vevnitř, nasypal na její intimní partie do rozkroku, začal ten prášek roztírat a prsty ho zanášel dovnitř do pochvy. Jak stále brečela, tak se mu to nelíbilo, řekl jí, ať zavře „hubu“ a neřve, že bude dělat, co chce, jinak že přinese nůž. Jak stále brečela a chtěla se bránit, tak ho to naštvalo. Šel do kuchyně, otevřel šuplík a tam vzal nůž. Pak ji postavil, sedl si na postel, a chtěl, aby jeho penis vzala do pusy. To nechtěla. Řekl, že se má začít snažit, že se chce „udělat“, aby mohl utéct. Ten nůž držel stále v ruce. Jak nechtěla, tak ji pak položil na postel, ten nůž napřáhl ostrím směrem k ní a řekl, že ji probodne, jestli neudělá to, co chce. Pak jí začal říkat, že chce, aby mu penis vzala do pusy, tak ji posadil, stoupl si před ni a musela dělat, co chtěl. Pak ji pokládal na koberec a chtěl po ní pohlavní styk, ten odmítla. Řekl, že ho má aspoň pořádně „kouřit“, že ho to vzruší. Tak to dělala. Bylo to velmi dlouhé. Pak do ní začal vsunovat prsty, tak mu řekla, ať ji nechá být, ale on stále pokračoval. Sdělil jí, že se chce vzrušit, ať mu začne dávat prsty do jeho zadku. To nechtěla, tak ji začal zase ohrožovat nožem, že to má udělat. Stále tvrdila, že ne, tak se položil na zem a nůž odložil do autosedačky, která byla vedle válendy. Následně řekl, ať ho zase „kouří“ a hraje si s jeho varlaty. To také trvalo velmi dlouho. Tak zkoušela najít nějakou variantu, aby ji prostě už nechal být. Navrhla mu, ať si na jejím mobilu pustí nějaké porno a ji už nechá být. Tak šel pro její mobil, ona mu mobil odemkla, a on na něm začal hledat nějaké stránky s pornem. Pustil si to, položil se na postel a vzal modrou kuželku (hračku jejího syna ležící vedle postele), rozkročil nohy a řekl, že mu ji má dát do zadku a u toho mu má „kouřit penis“. Tak udělala, co chtěl. Takhle to pokračovalo celou dobu, penis se mu nepostavil a „neudělal se“. Tak ji začal osahávat a líbat mezi třísly (na genitáliích). Ona u toho brečela, obviněný ji jako zacpal pusy, ať nebrečí, že si to dělá ještě horší. Pak přistoupil k tomu, že chce pohlavní styk do ní. Položil ji na čtyři na postel, musela na kolena do předklonu a na ruce, pak do ní zezadu vnikl. Takhle to pokračovalo, pak ji akorát vzal do jiné polohy. Měla si stoupnout a předklonit se. Vnikl do ní zezadu, takhle to také nějakou chvíli pokračovalo. Pak po ní chtěl, aby mu ho (penis) začala „honit“, pak mu ho měla po chvílce zase „kouřit“. Po nějaké hodně dlouhé době, to už vzdal, a to bylo nějak asi 5 hodin. Vstal, začal se oblékat, přes ni přehodil deku a polštář a řekl „Odpočívej!“. Pak šel do kuchyně, tam si zapálil cigaretu. Ona mu říkala, ať odejde, ať si vezme věci, že ho v bytě nechce. Obviněný začal říkat, že se bojí, že nemůže jít do tmy, že by ho tam někdo přepadl. Tak mu říkala, že se nemusí bát, že tam nikdo není. Následně začal mít nějaké halucinace, jako o tom, že někdo stojí za dveřmi a poslouchá, šel si k těm dveřím stoupnout a poslouchal přes dveře. Ujistila ho, že tam venku nikdo není. Pak mu řekla, že na to má pět minut, aby si vzal svoje věci a odešel. On na ni začal naléhat, aby ho tam ještě nechala, než bude venku světlo. Sedl si na postel a řekl jí, že jí dá 600 Kč za to, že ho tam ještě nechá. Řekla, že nechce a že chce, aby hned odešel. Potom si vzal další cigaretu a šel kouřit do koupelny. Na válendě mezi zdí a postelí měla svůj mobil, shodila ho za postel na zem, aby ho nemohl najít. Obviněný, jak přišel z té koupelny, tak šel rovnou k válendě, odsunul ji a vytáhl mobil. Ptala se ho, co tam hledá, na to jí neodpověděl. Snažil se dát mobil rychle do své zadní kapsy. Řekla mu, ať jí ten telefon dá zpátky. Obviněný jí řekl, že se chce do něj jenom podívat, jestli někomu nevolala nebo nepsala. Telefon zapnul a říkal: „Dobrý, že jsi nikomu nevolala ani nepsala.“ Pak se zvedl a ten nůž, co byl v autosedačce, šel odnést do kuchyňské linky do šuplíku. Vyzvala ho, ať už jde a že jí má dát její mobil. On jí řekl, že ne, že se bojí, že ho tam někdo přepadne, že je na tohle „srab“. Pak si sedl vedle ní na postel a prosil jí, ať ho tam nechá. Řekla mu, že ne, že si přeje, aby odešel z jejího bytu. Zareagoval slovy: „Tak ty mě tady nenecháš?“, zvedl se a šel do kuchyně pro nůž. Sedl si vedle ní a ona se ho zeptala, na co ten nůž má, a on jí odpověděl, kdyby ho náhodou venku na ulici někdo přepadl. Pak koukal na svém telefonu na spoje do XXX. Poté se spolu chvíli nebavili a mlčeli, on se pak zvedl, vzal všechny svoje věci, odnesl nůž do kuchyně, šel se obout a něco málo po 6. hodině odešel s tím, že jí telefon hodí do schránky, aby měl náskok. Tak mu řekla, ať jí ho tedy dá do její schránky. Vysvětlila mu, kde je. On pak šel a řekl jí, ať si jde zamknout dveře bytu, vstala a šla si zamknout. Chvilku počkala a

ujistila se, že odešel. Rychle se oblékla a šla zat'ukat na sousedku (XXX). Ta jí otevřela. Poškozená jí řekla, co se stalo. Sousedka se nabídla, že zavolá policii. Na základě otázek pak poškozená mimo jiné doplnila, že bylo okolo 21:30 hodin, ležela na boku a obviněný k ní přišel, že jí jde dát pusu na dobrou noc, a dal jí pusu na tvář. Řekla mu, aby na ni nesahal, že si to nepřeje. Pak ji chytl za rameno a otočil ji na záda. Přiklonil se k ní a chtěl ji líbat na rty. Bylo to hnusný, začala do něho strkat rukama. Řekla mu, že je jeho neteř. On jí na to odpověděl, že to je škoda a stále naléhal na to, že se jí chce dotýkat a líbat. Tak do něho začala kopat nohama. Byl předkloněný nad ní. Na sobě měla tričko s dlouhým rukávem, tepláky, ponožky, spodní kalhotky a podprsenku. On měl na sobě tričko a jeansy. Jak ho od sebe odstrkávala, tak ji začal od pasu dolů svlékat, pak ji posadil a svlékl jí podprsenku a tričko. Brečela, protože se bála. Říkala mu: „Prosím, nech mě bejt!“. Na to zareagoval: „Neřvi!“. Vzal ji za ruku, posadil ji a začal jí svlékat tričko. Ona do něho stále strkala. Po celou dobu brečela. Kdy se svlékl, si vůbec nevšimla. Po bytě se volně pohybovat nemohla, protože buď ležel na ní, nebo jí nějak držel nohy. V pozdější fázi se už nebránila, neměla šanci utéct, byl stále u ní. Na konci, když obviněný nemohl dosáhnout erekce, tak jí začal vyhrožovat, ať se začne snažit, že jinak podřízne ji a taky ublíží malému. Při vniknutí prsty do její pochvy obviněný nepoužil sílu, neboť v této fázi už jen fňukala a nic nedělala. Ze začátku na sobě účinky pervitinu necítila, ale postupně začala vnímat jinak okolí a motala se jí hlava. Všechny sexuální praktiky byly z její strany nedobrovolné. V jejich průběhu obviněný stále chtěl, ať se začne snažit, aby mohl odejít, nebo jenom řekl, co chce, aby udělala. Dále poškozená zopakovala, že vše začalo tak, že jí obviněný chtěl dát pusu na tvář a ona mu řekla, že si to nepřeje. Obviněný se k ní potom přiklonil, otočil ji za rameno, koleno měl na posteli, druhou nohu měl zapřenou o zem a ústy se přibližoval k jejím ústům. Začala vyvádět, co dělá. Obviněný řekl, že jí chce líbat, začal ji ocucávat, řekl jí, ať nebrečí, protože začala a zacpal jí pusu. Jak ji začal dusit, tak ho začala odstrkávat, obviněný se nějak dostal k jejím nohám, a pak ho začala odstrkávat nohama, spíš kolenem. Nepokusila se ho kopnout (třeba do rozkroku), protože se bála, byla zdrogovaná a bylo jí špatně. Když obviněný odešel do kuchyně pro nůž, tak se z bytu nepokusila utéct, protože tam měla malé dítě, které spalo, a neprošla by okolo obviněného z bytu. Přemýšlela nad tím, ale syn by tam zůstal sám a obviněný mu mohl něco udělat. Křičet nebo volat o pomoc nezkoušela, jenom brečela. Když brečela hlasitěji, tak jí obviněný řekl, ať zavře „hubu“. Závěrem dodala, že obviněný se nedostal k její komunikaci v mobilním telefonu. Mobilní telefon byl před odcizením zcela funkční, nepoškozený.

7. U hlavního líčení nad rámec výpovědi z přípravného řízení poškozená doplnila, že již dříve obžalovaného kontaktovala s tím, jestli by jí nepůjčil na auto. Obžalovaný jí sdělil, že nemůže, že čeká na výplatu. Když jí napsal, že by se za ní přijel podívat, byla ráda, že za ní z rodiny někdo přijede. Předmětný večer žádný alkohol nepila. Obžalovaný, říkal, že ve vlaku pil pivo, v obchodě si koupil víno. Vypil asi ¼ PET lahve vína, které si míchal s energy drinky. Odmítla, že by s ním laškovala, že by jej sváděla, že by jej vyprovokovala. Např. se ani před ním doma nepřevlékala. V té době vážila asi 50 kg, měřila asi 153 cm. Podrobně popsala sexuální praktiky mezi ní a obžalovaným. Jejich pořadí si již úplně zcela přesně nepamatovala. Rozhodně mu nepomáhala, když jí svlékal. Její syn stále spal, nevšimla si, že by se probudil. Když jí obžalovaný vyhrožoval, dal jí ruku přes ústa i nos, nemohla pořádně dýchat. Po aplikaci bílého prášku se jí motala hlava, nevnímala tolik okolí, chvíli měla černo před očima a trásla se. Dále dodala, že nůž měl čepel asi 7 až 10 cm. Když k ní nůž přinesl, řekl, ať nedělá scény, že čím dřív, tím líp. Obžalovaný jí ostří nože přiložil ke krku, čepel se jí však nedotýkala, ale byla blízko. Začala brečet ještě víc, byla v šoku, co se stalo. Na policii se jí podrobně na to, jak daleko a u jakého místa jejího těla byl nůž, nikdo neptal. Přemýšlela, že by vzala syna a utekla z bytu, ale nebylo kdy. Klíče byly v zámku u dveří. Bylo zamčeno. Dále doplnila, že telefon neměla zabezpečený heslem. Když jí vrátila telefon policii, měl „nakřuplý“ displej a „blbnuť“. Potom už telefon neužívala. Když sdělila své sousedce, co jí strýc udělal, mluvila potichu, tekly jí slzy. Po události a nahlášení věci na policii o tom se sousedkou již nemluvila. Nevyhledala odbornou pomoc. Začala se však bát mužů věkově stejně starých, jako je obžalovaný. I nyní se obžalovaného bojí. Pokud by křičela, sousedi by jí slyšeli.

Kopy, kterými se bránila, nebyly tak silné, aby obžalovanému způsobily modřiny. Za celý večer měla svůj mobil v ruce jen jednou. V průběhu večera neřešili finanční půjčku.

8. U hlavního líčení byla slyšena svědkyně XXX, sousedka poškozené. Svědkyně potvrdila výpověď poškozené v tom smyslu, že před šestou hodinou ráno na ni její sousedka - poškozená zaklepalá. Řekla jí, že ji znásilnil strejda, že jí sebral mobil, že jí řekl, že ho hodí do schránky a že proto nemůže zavolat policii. Do schránky ani nešla, neměla od ní klíček. Zdála se jí vyděšená, klepala se, klepal se jí hlas a byla ubrečená. Dále dodala, že jí poškozená neřekla, jakým způsobem byla znásilněna. Poškozená byla oblečená, žádné poranění na ní na první pohled neviděla. Zavolala tedy policii, která přijela asi za 15 minut. Když čekaly spolu na příjezd policie, syn poškozené spal v bytě poškozené. Poškozená se jí v tento okamžik svěřila i s tím, že ji obžalovaný ohrožoval nožem. Po této události se spolu o tom už nebavily.
9. K důkazu byl u hlavního líčení proveden dle § 211 odst. 5 tr. řádu znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie ve vztahu k obžalovanému, vypracovaný MUDr. Janem Kolomazníkem. Z posudku se podává, že u XXX byla s jistotou vyloučena duševní choroba v pravém slova smyslu, a že vyloučena byla taktéž i sexuální deviace. Nejsou u něj prokazatelné psychické ani somatické změny závažnějšího charakteru, které by byly způsobeny požíváním alkoholu nebo drog. Netrpí, nikdy v minulosti netrpěl (a to ani v době spáchání činu) žádnou duševní chorobou v pravém slova smyslu – tedy psychózou. Jeho rozumové schopnosti se nachází v pásmu populační normy, nejsou přítomny poruchy paměti. V době spáchání činu mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a mohl své jednání ovládat, resp. jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly zachovány. Obžalovaný je jen osobností nezdrženlivou, nezodpovědnou, emočně nestabilní, dissociální, jednodušeji strukturovanou. Tato porucha osobnosti nesnížila jeho rozpoznávací ani ovládací schopnosti. Vlivem požitého alkoholu a pervitinu (obviněný sdělil, že před činem požil zhruba jeden litr vína a menší množství pervitinu) u něj došlo k odbrzdění zábran a ke zvýraznění negativních složek jeho osobnosti. Nicméně požitý alkohol ani pervitin nesnížily jeho rozpoznávací ani ovládací schopnosti. U obžalovaného byl zjištěn abusus alkoholu a občasný abusus pervitinu. Na alkoholu, pervitinu (a ani na žádné jiné návykové látce) však závislý není, je schopen zdržet se požívání alkoholu i pervitinu, je schopen požívání těchto látek ovládat. Nedošlo u něj k degradaci osobnosti. Jeho preferovaným sexuálním objektem jsou dospělé ženy. U obžalovaného nebyla zjištěna patologická sexuální agresivita ani jiná parafilie, která by mohla ovlivnit jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Své sexuální touhy a pudy ovládá, je schopen sexuální zdrženlivosti, na sexu závislý není. Z psychiatrického a ani sexuologického hlediska jeho pobyt na svobodě pro společnost nebezpečný není. Znalec proto nenavrhl uložení ochranného léčení.
10. U hlavního líčení byla slyšena i znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, Mgr. Lenka Čermáková. Znalkyně, poté co slyšela výpověď obžalovaného a poškozené u hlavního líčení, stvrdila závěry svého znaleckého posudku vypracovaného na poškozenou. Z něho vyplývá, že u poškozené nebyla zjištěna patologická symptomatologie, svědčící o přítomnosti (nebo vyskytující se v anamnéze) vážné psychické poruchy ve smyslu psychotického onemocnění, mentální retardace (či demence), případně závislosti na psychoaktivních látkách (není a nebyla nikdy jejich uživatelem). Nebyla zjištěna ani narušená struktura osobnosti na podkladě závažného disharmonického vývoje. Psychosociální (zejména citový) vývoj u poškozené XXX. XXX. V současné době se snaží o založení nové rodiny a chce se lépe uplatnit na trhu práce. Intelektové schopnosti poškozené se nacházejí v horním pásmu populačního průměru. Sociální inteligence je v širší normě, u poškozené dominuje důvěřivost, ovlivnitelnost, neprůbojnost, mnohdy naivní očekávání, nižší schopnost dešifrovat skryté motivy druhých lidí (jejich úmysly). Obecnou věrohodnost poškozené znalkyně hodnotí jako v zásadě zachovalou. Poškozená je duševně zralým jedincem. Nebyly u ní zjištěny kognitivní a intelektové defekty, maladaptivní či akcentované rysy osobnosti dissociálního a histriónského typu. Je osobností primárně nevyzrálou, důvěřivou, emocionálně méně stabilní. V inkriminovanou dobu

nebyla pod vlivem alkoholu. Případný účinek pervitinu, který jí měl obžalovaný ve formě prášku aplikovat na genitálie, znalkyně není schopna posoudit. Poškozená však uvádí, že u ní nedošlo k vážnému narušení úrovně vědomí, že si vše pamatuje. Poškozená je schopna si zapamatovat prožitý děj a později jej věrohodně reprodukovat. Konkrétní věrohodnost je hodnocena u poškozené jako zachovalá. Její opakované výpovědi lze s vyšší pravděpodobností považovat za popisy osobně prožitých událostí. Vykazují dobrou shodu – jsou konzistentní, logicky strukturované, s dobře navazujícími dílčími dějovými sekvencemi. Jednotlivé pasáže se vzájemně podporují a doplňují, poskytují poměrně realistický, ucelený obraz skutku. Obsahují mnohé detaily a popisy vlastních pocitů a chování, včetně projevů obžalovaného. Ve výpovědích nejsou přítomny nelogismy, fantasmajní a fabulační prvky, zjevné deformace, případně rozpory. Do kontextu zapadá i následné, poskutkové emoční prožívání události a behaviorální reaktivita (chování navenek pozorovatelné). Po odchodu obžalovaného z bytu poškozená požádala o pomoc sousedku, které se svěřila. Emoční a sociální doprovod (neverbální řečové projevy) při líčení skutku je v korelaci s obsahem sdělovaného. Znaleckým vyšetřením nebyly u poškozené zjištěny srozumitelné a logicky vysvětlující skryté vnitřní motivy podat nepravdivou výpověď v neprospěch obžalovaného. Poškozená se nachází ve fázi již psychicky zpracovaného traumatického zážitku. Na celou situaci získala kritický, racionální náhled. Událost se jí podařilo bez škodlivých následků zařadit do své osobní historie a v současné době se to projevuje jako rezidium při znovuožívání události (ve vzpomínkové paměti). Po skutku nevyhledala pomoc psychoterapeuta ani psychiatra, událost zpracovala za pomoci inteligence a přirozených obranných mechanismů kompenzační povahy. Její chování během skutku i po něm (do současné doby) považuje znalkyně za proces zcela odpovídající okolnostem a osobnosti poškozené. U hlavního líčení znalkyně doplnila, že poškozená (nyní v pokročilém stádiu těhotenství) u hlavního líčení byla vyrovnanější, klidnější než v době, kdy ji vyšetřovala (9. 3. 2021). V té době řešila, že XXX. Sklony ke lžím nemá a nikdy neměla. V jejich zařízení (XXX) žila 3 roky se synem. Ve vztahu k mužům je submisivní, příliš se bránit neumí. Je nedůvěřivá, nikdy příliš pomoc nevyhledávala, nikdy o sobě mluvit nechtěla. Obžalovaného k sobě přizvala z nezištných důvodů. Nic neočekávala. Nic nenasvědčuje tomu, že by užívala alkohol a drogy, že by se chovala promiskuitně. Kdyby se nebála, nikdy by o události nikomu nic neřekla. Svěřila se svému příteli.

11. Obžalovaného konečně usvědčují i následující listinné důkazy:
12. Zdravotní stav poškozené po události je patrný z lékařské zprávy ze dne 19. 11. 2020 (z XXX). Z ní mimo jiné vyplývá, že pacientka měla být znásilněna strýcem, kdy přes vagínu jí měl dát bílý prášek (amfetamin). Pohlavní styk byl bez ochrany. Bití a škrtení pacientka neguje. Na levé straně krku byl zjištěn drobný okrouhlý hnědofialový hematom (dle pacientky od přítele), na levém stehně byly nalezeny 3 úchopové hematomy fialové barvy, od kolen dolů vícečetné drobné hematomy různého stáří. Vulva i anální otvor byly shledány bez traumatických změn.
13. Z protokolu o prohlídce těla poškozené, včetně fotodokumentace, jsou patrné hematomy popsané ve shora citované lékařské zprávě.
14. Stav místa činu je zachycen v protokolu o ohledání místa činu, včetně pořízené fotodokumentace.
15. Poté, co byl obžalovaný zadržen policejním orgánem, vydal dobrovolně mobilní telefon zn. XXX, který patřil poškozené, jak vyplývá z protokolu o vydání věci ze dne 19. 11. 2020. Předmětný mobilní telefon byl vrácen poškozené, jak se podává z usnesení policejního orgánu o vydání věci ze dne 20. 11. 2020.
16. Odborným vyjádřením byla stanovena hodnota odcizeného mobilního telefonu na částku 4 300 Kč. Nákup mobilního telefonu byl doložen záručním listem a účtenkou.
17. Komunikace poškozené a obžalovaného před jeho příjezdem k poškozené je zachycena fotodokumentací.

18. K důkazu byly provedeny i zprávy XXX, a to ze dne 7. 12. 2020 a aktuální ze dne 23. 9. 2021, ze kterých se podává, že obžalovaný je v pravidelném kontaktu s probačním úředníkem. Dokládá informace o svém pobytu, příjmech a náhradě škody. Má zajištěné bydlení i zaměstnání. Povinnosti soudem stanovené plní. Zůstává mu hodně dluhů.
19. Rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 T 92/2016, který nabyl právní moci téhož dne, byl obžalovaný odsouzen za přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců se zařazením do věznice s dozorem. Trest odnětí svobody vykonal dne 18. 3. 2018.
20. Okresní soud uzavřel, že veškeré provedené důkazy, které jsou v podrobnostech rozebrány shora, tvoří ucelený řetězec usvědčujících důkazů, které jednoznačně v tomto konkrétním případě usvědčují právě obžalovaného. Tento násilím a pod pohrůžkou násilí, navíc za použití nože, donutil poškozenou k pohlavnímu styku. Navíc jí odcizil i mobilní telefon.
21. Lze konstatovat, že poškozená vypovídala u hlavního líčení spontánně a logicky provázaným způsobem, obsahově shodně s přípravným řízením. Spontánní projev poškozené u hlavního líčení svědčil o věrohodnosti její výpovědi. K tomuto závěru okresní soud dospěl i v kontextu se zjištěním znalkyně Mgr. Lenky Čermákové, která u poškozené hodnotila obecnou i konkrétní věrohodnost jako zachovalou. Při výpovědích nebyly přítomny nelogismy, fantasijní a fabulační prvky, zjevné deformace či rozpory. Nebyly zjištěny srozumitelné a logicky vysvětlující skryté vnitřní motivy křivě vypovídat. Znalkyně podrobně vysvětlila i to, jakým způsobem a z jakého důvodu byla schopna poškozená celou událost sama zpracovat (událost zpracovala za pomoci inteligence, její intelektové schopnosti se nacházejí v horním pásmu populačního průměru), aniž by byla nucena vyhledat odbornou pomoc (nikdy příliš pomoc nevyhledávala). Na daných závěrech ničeho nemění, že i cca ¾ roku po předmětné události se poškozená obžalovaného bojí, o čemž svědčí i její strach setkat se s ním u hlavního líčení. Navíc nutno dle soudu připomenout, že poškozená byla v přípravném řízení i u hlavního líčení poučena o trestněprávních následcích křivé výpovědi, křivého obvinění či pomluvy. Jen těžko si lze dle okresního soudu představit, že by obžalovaného – svého strýce křivě obvinila, vědoma si toho, že bude muset vypovídat (i o zcela intimních záležitostech), na policii, u soudu a podrobovat se znaleckému zkoumání. Navíc, jak již bylo uvedeno, vypovídala v průběhu celého trestního řízení zcela konstantně.
22. Dále nutno uvést, že poškozená se ihned poté, co obžalovaný opustil její byt, obrátila na svoji sousedku XXX, které sdělila, že jí strýc znásilnil a odcizil mobilní telefon. Navíc svědkyně potvrdila verzi poškozené, že ji ohrožoval nožem. Svědkyně výslovně uvedla, že poškozená byla ubřečená, vyděšená, klepal se jí hlas, resp. celá se klepala. Dle okresního soudu nebylo shledáno žádného důvodu pochybovat o věrohodnosti této svědkyně, kdy nebyl ani prokázán blízký např. kamarádský vztah mezi ní a poškozenou. Byly jen sousedky. Dle okresního soudu s ohledem na to, jak rychle po události se poškozená na svoji sousedku obrátila, lze vyloučit, že by mohla jakkoli promýšlet např. pomstu, křivé obvinění svého strýce, kterého pozvala k sobě domů z nezištných důvodů, jak potvrdila i slyšená znalkyně.
23. Dle okresního soudu je možno též poukázat na to, že poškozená se nepřipojila do adhezního řízení s žádnou částkou na přiznání nemajetkové újmy. Obětem zločinu znásilnění jsou standardně přiznávány v trestním řízení na náhradu nemajetkové újmy částky v řádu deseti až statisíců Kč. Poškozená se připojila do adhezního řízení pouze s bagatelní částkou ve výši 5 000 Kč za poškozený mobilní telefon. I z tohoto pohledu lze dle soudu vyloučit snahu poškozené křivě obvinít obžalovaného z důvodu jejího motivu získání majetkového prospěchu v soudním řízení.
24. Okresní soud dále konstatuje, že dle psychiatrického a sexuologického znaleckého posudku požitý alkohol a pervitin (jejichž užití obžalovaný sám doznal) vedly k odbrzdění zábran a ke zvýraznění negativních složek osobnosti obžalovaného, kdy jde o osobu nezdrženlivou, nezodpovědnou, emočně nestabilní, disociální a jednodušeji strukturovanou.

25. Ve stručnosti lze shrnout, že obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že veškeré sexuální praktiky ze strany poškozené byly činěny dobrovolně, ač on byl jejich iniciátorem. Jakékoli násilí, pohružku násilím, užití nože zcela popřel. Poukázal na to, že to byla právě poškozená, která jej vyprovokovala, která s ním laškovala. V tomto ohledu lze připomenout závěry slyšené znalkyně, která uvedla (navíc poškozenou ze svého pracoviště dlouhodobě znala), že se poškozená nechovala nikdy promiskuitně. Ve vztahu k mužům je submisivní, neumí se moc bránit.XXX.
26. Obžalovaný též opakovaně zdůrazňoval, že poškozená se po celou dobu nesnažila z bytu odejít, aby si přivolala pomoc. Nekřičela hlasitě, aby ji slyšeli sousedi, netelefonovala, i když měla telefon k dispozici. Žádným způsobem se nebránila, právě proto obžalovaný nemohl poznat její nesouhlas. V tomto ohledu lze připomenout zcela logickou část výpovědi poškozené o tom, že sice přemýšlela, jak byt opustit, ale v bytě spal její malý syn, nemohla odejít a nechat ho tam s obžalovaným. Měla strach, že by mu mohl ublížit. Možnost útěku se synem byla vyloučena už i tím, že neustále byli poškozená a obžalovaný spolu či v bezprostřední blízkosti, kdy událost se odehrála v jejím malém bytě 1+1. K otázce jejího odporu, nesouhlasu lze uvést, že obžalovaného odstrkávala, brečela. Pokud se však snažila brečet hlasitěji, řekl jí, ať zavře „hubu“. Snažil se ji utišit i tím, že jí zacpal rukou ústa a nos, v důsledku čehož se jí špatně dýchalo. Ohrožoval ji i nožem. Z toho byla v šoku. Nelze též odhlédnout, že byla omámená pervitinem, který jí aplikoval. Jednoznačně uvedla, že poté, co jí látku aplikoval, na sobě začala pocítovat změny. Bylo jí špatně, motala se jí hlava, měla chvíli i černo před očima, trásla se. Dle okresního soudu z výpovědi poškozené jednoznačně vyplynulo, že vážně míněný odpor, nesouhlas s jednáním obžalovaného byl ze strany poškozené dán. Nejen, že jej verbálně odmítala, ale opakovaně jej odstrkávala, brečela. Měla z něj strach. Když nechtěla spolupracovat, začal dokonce vyhrožovat tím, že ublíží i jejímu synovi. Navíc dle tělesné konstituce poškozené a obžalovaného je zřejmé, že měl nad ní jasnou přesilu.
27. Pokud bylo obhajobou poukazováno na lékařskou zprávu, protokol o prohlídce těla poškozené, ze kterých nevyplývá žádné poranění poškozené, což je v rozporu s tím, jak celou událost vylíčila poškozená, tak okresní soud musí uvést, že právě v lékařské zprávě i v protokolu o prohlídce těla jsou zaznamenány hematomy zejména na levém stehnu a na levé holenní kosti. Z výpovědi poškozené je zřejmé, že např. při jednotlivých sexuálních praktikách fyzický odpor nekladla (např. ve smyslu cukání atd.). Jak již bylo opakovaně zmíněno, měla strach, navíc byla po jistou dobu omámená pervitinem.
28. Tvrzení obhajoby o tom, že o noži hovořila pouze a jen poškozená taktéž není pravdivé, neboť o něm hovořila i svědkyně XXX, které se poškozená bezprostředně po události svěřila a požádala ji o pomoc.
29. Pokud bylo obhajobou namítáno to, že poškozená obžalovanému svůj mobilní telefon dobrovolně poskytla, tak nelze přehlédnout, že samotná výpověď obžalovaného v této části není zcela konstantní. V přípravném řízení uvedl, že jí nevěřil, když ho k jeho dotazu ujistila, že to nikomu neřekne. Měl „haldy“, že je někdo za dveřmi, vzal jí ho proto, že u ní chtěl ještě být. Řekl jí, že jí ho dá do schránky. Nedokázal pořádně vysvětlit, proč si ho nechal. Uvedl, že nechtěl čekat u domu, řekla mu, že pokud telefon nevrátí, že ho nahlásí. Také byl našťvaný, že ho u sebe nenechala, aby se vzpamatoval. U hlavního líčení uvedl, že poškozená po něm chtěla půjčit 15 000 Kč. Protože je neměl, řekla, že ho udá. Telefon mu nechtěla dát, ale potom mu ho dala. Řekl jí, že to, k čemu došlo, řekne její mámě. Telefon mu dala, ať ho dá do schránky. Naopak výpověď poškozené i ohledně odcizení mobilního telefonu se jeví soudu jako zcela logická, bez vnitřních rozporů. Verze poškozené spočívala v tom, že mobilní telefon po ukončení sexuálních aktivit, v okamžiku, co obžalovaný odešel ke dveřím, rychle schovala za postel. Obžalovaný to viděl, hned telefon vyndal, že si ho vezme pro případ, že by si chtěla zavolat pomoc. Následně kontroloval, zda někomu nevolala či nepsala. Právě toto počínání se jeví soudu jako logické, neboť obžalovaný dostal zcela důvodný strach, že poškozená věc nahlásí. Slíbil jí, že dá telefon do schránky, ale neudělal to. Navíc zcela popřela, že by v průběhu večera řešili finanční půjčku.

30. Dle okresního soudu jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného zločinu, resp. zvláště závažného zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku, neboť obžalovaný násilím a pod pohrůžkou násilí donutil poškozenou k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem způsobem srovnatelným se souloží, tj. felací (orálním pohlavním stykem), vsunováním prstů do pochvy, vsunováním prstů do konečníku a to včetně plastové kuželky. Navíc trestný čin spáchal se zbraní v podobě nože. Jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný si musel být vědom aktivního odporu poškozené a jejího vážně míněného a opakovaného nesouhlasu k z jeho strany iniciovaným sexuálním praktikám.
31. U jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží nedochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Charakter pohlavního styku, který je proveden způsobem srovnatelným se souloží, znamená, že pohlavní orgán jedné strany uvedeného spojení je nahrazen jinou částí těla. Spadají sem i případy, kdy s pohlavním orgánem ženy jsou místo pohlavního orgánu muže spojovány jiné části těla.
32. Za násilí se podle § 185 tr. zákoníku považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání či zamezení vážně myšleného odporu poškozené osoby a dosažení pohlavního styku proti vůli jiného. Není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole osoby s pohlavním aktem (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 8. 2018, sp. zn. 3 Tdo 885/2018).
33. Pohrůžka násilí se rozumí pohrůžka bezprostředního násilí, tak i pohrůžka násilí, které má být vykonáno nikoli ihned, ale teprve v bližší nebo vzdálenější budoucnosti. Poškozená v přípravném řízení mimo jiné výslovně uvedla, že vzhledem k tomu, že se obžalovaný nemohl uspokojit, začal jí vyhrožovat, ať se začne snažit, že jinak ji podrízne a ublíží i jejímu synovi. Vyhrožoval, že ji nožem probodne.
34. Trestný čin je dle § 118 tr. zákoníku spáchán se zbraní i pokud pachatel užije zbraň k překonání nebo zamezení odporu. Zbraní se rozumí cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.
35. Ač dle okresního soudu stav poškozené, ve kterém se ocitla poté, co jí obžalovaný aplikoval do intimních míst pervitin, nelze jednoznačně označit za stav bezbrannosti ve smyslu § 185 tr. zákoníku, skutečnost, že právě aplikací této látky obžalovaný na určitou dobu (která nebyla přesně určena) poškozenou omámil, obžalovanému rozhodně přitěžuje. Stav bezbrannosti se dle § 185 tr. zákoníku považuje mimo jiné takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. Poškozená sice pocítovala, že se jí motá hlava, na chvíli měla i černo před očima, byla pomalá, unavená, skoro ani nevnímala, na druhou stranu ze znaleckého psychologického posudku se podává, že dle poškozené u ní nedošlo k vážnému narušení vědomí. Události, které se odehrály následně, si pamatuje.
36. Dle okresního soudu jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka i posuzovaného přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaný si přisvojil cizí věc (mobilní telefon poškozené) tím, že se ho zmocnil, čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán. Pojem „při sobě“ vyjadřuje nejen stav, kdy poškozený věc přímo drží v ruce, ale i když ji odloží, bezprostředně při sobě. V dané věci, poté co poškozená schovala mobil za postel, tedy od něj na větší vzdálenost neodešla, obžalovaný ihned telefon vyndal. Tzv. zpětnost zakládá citovaný rozsudek Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 T 92/2016. Jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný si byl vědom, že zasahuje svým počínáním do majetkové sféry poškozené.

37. V rámci úvahy o uložení trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání jednání. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které by bylo možno očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
38. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí ve věci hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
39. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že pracuje na dohodu jako tesař, zedník s měsíčním příjmem asi 25 000 Kč čistého. Platí výživné na dvě děti v celkové výši 5 000 Kč měsíčně. Má dluhy. V insolvenci není.
40. Obžalovanému nesvědčila žádná polehčující okolnost. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného považuje soud za mimořádně vysokou, neboť porušil především zájem společnosti na právu ženy svobodně se rozhodovat o svém pohlavním životě. Motivem jeho jednání byla okamžitá touha vyhovět svým pudovým impulsům, ač mu muselo být z jednoznačného opakovaného projevu poškozené, která se bránila, zjevné, že s jeho jednáním nesouhlasí. Navíc nutno zopakovat, že obžalovaný aplikací pervitinu do pochvy poškozené, ji jistým způsobem omámil, kdy lze uzavřít, že i v důsledku toho kladla nikoli razantní odpor. Dále užil i nuž k posílení svých výhrůzek. Taktéž nelze odhlédnout, že násilné sexuální jednání obžalovaného trvalo cca 7 až 8 hodin, tedy nešlo o jednorázový sexuální útok. Okresní soud též poukazuje na to, že obžalovaný výslovně uvedl, že během jejich sexuálních aktivit se probudil syn poškozené, který spal v jedné místnosti a díval se na ně. Na tom ničeho nemění, že si toho poškozená nevšimla. Skutečnost, že se dlouhotrvající násilný sexuální akt odehrával v jedné místnosti, kde spalo malé dítě, je dle soudu z morálního a výchovného hlediska naprosto nepřijatelná.
41. V opisu z evidence rejstříku trestů má obžalovaný 10 záznamů, kdy k prvním 7 záznamům nelze z důvodu zahlazení, osvědčení či amnestie prezidenta republiky přihlížet. Obžalovaný páchal v minulosti majetkovou trestnou činnost. Obžalovanému tedy přitěžuje jeho trestní minulost, ale zejména to, že se nyní projednávaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 21. 11. 2018, sp. zn. 35 PP 262/2018. V opisu z evidence přestupků má obžalovaný 2 záznamy z roku 2020 za přestupky proti veřejnému pořádku a občanskému soužití. O sklonu obžalovaného porušovat právní předpisy tedy svědčí nejen opis z evidence rejstříku trestů, ale i opis z evidence přestupků. Obžalovanému dále přitěžuje, že se dopustil dvou trestných činů.
42. Po zhodnocení shora uvedených skutečností shledal okresní soud za odpovídající s ohledem na všechna zákonná hlediska úhrnný trest dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku ve výměře 5 let. Trest byl ukládán dle přísnější právní kvalifikace tj. dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku, konkrétně pod polovinou zákonné trestní sazby, která činí dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku 2 až 10 let. Za této situace dospěl soud k závěru, že z hlediska naplnění účelu trestu není možné uvažovat o jakémkoli výchovném trestu. Trest byl tedy uložen jako nepodmíněný. Na daných závěrech ničeho nemění, že obžalovaný řádně plní uložený dohled, jak bylo shora konstatováno.
43. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
44. Se svým nárokem na náhradu škody za poškozený mobilní telefon se do trestního řízení připojila poškozená s částkou ve výši 5 000 Kč. Z výpovědi poškozené se podává, že jí byl policií od

obžalovaného navrácen mobilní telefon poškozený. Dle jejího tvrzení „blbnul“, měl „nakřuplý“ displej. Před odcizením byl zcela v pořádku. Ani v tomto ohledu okresní soud neměl jakékoli pochybnosti o věrohodnosti její výpovědi. Navíc poškození displeje vyplývá i z pořízené fotodokumentace. Dle § 228 odst. 1 tr. řádu soud poškozené přiznal částku ve výši 4 300 Kč, tak jak vyplynula z odborného vyjádření. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byla poškozená dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 27. září 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 19. ledna 2021 **odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích a odvolání obžalovaného XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, pro doručování XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 27. září 2021, č.j. 2 T 117/2021-242, a rozhodl

takto:

*Odvolání obžalovaného a státního zástupce se podle § 256 tr. řádu **zamítají**.*

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1,2 písm. a), c) tr. zákoníku a přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byla uložena povinnost k náhradě škody ve výši 4.300 Kč, kterou je povinen zaplatit poškozené XXX, přičemž ve zbytku svého nároku na náhradu škody byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se měl uvedeného jednání dopustit tím, že v době ode dne 18. 11. 2020 od 21:30 hod. do dne 19. 11. 2020 do 5:30 hod. v XXX, v bytě 1+1, užívaném jeho neteří XXX narozenou XXX, kam ho jmenovaná pozvala, když za ní přijel do XXX na návštěvu, a kde měl přespát, přistoupil k posteli, na které jmenovaná ležela, a začal ji líbat na rty, na její slovní odpor nereagoval, a nereagoval ani na její fyzickou obranu, v rámci které jej od sebe odstrkávala a odkopávala, otočil ji na záda, svlékl ji, prstem jí vetřel do pochvy pervitin, na její pláč reagoval slovy „Ať zavře hubu a neřve!“, potom vzal v kuchyni kuchyňský nůž a donutil poškozenou XXX, aby mu prováděla felaci, vsunoval jí prsty do pochvy, požadoval po ní, aby mu vsunovala prsty do konečníku, poté nůž odložil vedle postele, požadoval, aby mu vsunovala do konečníku dětskou plastovou kuželku, přičemž mu musela znovu provádět felaci, znovu ji osahával a prováděl jí orální sex, dále jí rukou přikryl ústa s tím, ať nebrečí, a následně na poškozené opakovaně vykonal soulož, po jejímž skončení po ní požadoval, aby ho uspokojovala rukou, kdy poté mu opět musela provádět felaci, přičemž před odchodem z bytu odcizil mobilní telefon XXX, který se před ním poškozená XXX snažila schovat, když se chtěl přesvědčit, zda někomu netelefonovala nebo nenapsala textovou zprávu, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 5 T 92/2016, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen za přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, který vykonal 18. 3. 2018.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání státní zástupce, a to v neprospěch obžalovaného do výroku o trestu. Podle jeho názoru okresní soud při výměře trestu dostatečně nepřihlédl k přitěžujícím okolnostem, kterými jsou nejen jeho předchozí odsouzení a spáchání více trestných činů, ale také delší doba trvání trestného činu znásilnění a způsob, jakým použil při tomto trestném činu vůči poškozené pervitin. Obžalovanému nesvědčí žádná polehčující okolnost a není na místě uložení trestu v první polovině zákonné trestní sazby. Proto navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o trestu a obžalovanému byl nově uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 roků. Intervenující státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové navrhl u veřejného zasedání uložit trest v rozmezí 6 až 7 roků se zařazením do věznice s ostrahou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

Odvolání proti rozsudku podal včas také obžalovaný, a to do všech jeho výroků. Obžalovaný tvrdí, že uvedený styk byl prováděn ze strany poškozené dobrovolně, poškozená naopak tvrdí násilí a dokonce použití zbraně obžalovaným. Obžalovaný se domnívá, že jeho vina nebyla v rámci řízení zcela prokázána a celé dokazování je postaveno na tvrzení proti tvrzení. Okresní soud vyhodnotil výpověď poškozené za věrohodnou, neshledal žádný důvod, proč by si poškozená měla celou věc vymyslet, její výpověď hodnotil jako logickou a spontánní a neshledal na straně poškozená žádnou motivaci ke křivé výpovědi. Obžalovaný má za to, že soud prvního stupně zcela přehlíží skutečnost, že se takové věci i přes shora uvedené stávají, kdy údajně poškozené ženy křivě obviňují na základě různých pohnutek muže ze sexuálních deliktů. Obžalovaný popravdě a spontánně popsal průběh večera a noci, přiznal, že poškozená zpočátku jeho intimity slovně odmítla s tím, že se takové jednání nehodí, protože jsou příbuzní. Následně však proti následným a dalším sexuálním praktikám nevznesla jedinou námitku. Tvrzení poškozené o její aktivní obraně, jež bylo při hlavním líčení na rozdíl od přípravného řízení daleko konkrétnější, nemá oporu v provedeném dokazování. Poškozená uvedla, že obžalovaného odkopávala, odstrkovala, aktivně se bránila, obžalovaný jí měl ucpávat ústa, aby nekřičela, následně dokonce použít zbraň. Pokud by se poškozená bránila tímto aktivním způsobem, zanechala by její obrana na obžalovaném alespoň nějaké stopy. Dle prohlídky těla obžalovaného tento neměl žádné oděrky, modřiny ani jiná drobná poranění. Argumentace soudu o váhových a výškových rozdílech neobstojí, protože i drobná žena, pokud se brání, je schopna na útočníkovi zanechat stopy své obrany ve formě oděrek a modřin. Na těle poškozené nebyly rovněž zjištěny žádné známky poranění, jež by svědčily o použití násilí či překonání odporu ze strany obžalovaného. Pokud soud poukazuje na 3 tzv. úchopové hematomy na stehně poškozené, lze tyto logicky zdůvodnit. Poškozená měla po celou noc po dobu mnoha hodin sexuální styk, kdy byly prováděny různé sexuální praktiky, a to jak na posteli, tak na zemi, kdy byly používány různé předměty a pomůcky. Lze předpokládat, že takové střídání praktik a pomůcek, kdy je žena držena v různých polohách, musí na jejím těle vždy zanechat nějaké drobné známky. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí a odkazu na judikaturu Nejvyššího soudu ČR je zřejmé, že i soud prvního stupně měl zjevné pochyby o aktivním odporu a obraně poškozené. O tzv. zjevné nevoli s pohlavním stykem však dle názoru obžalovaného nesvědčí její aktivita při prováděných sexuálních praktikách ani její iniciativa, kdy sama na svém mobilu bez žádosti obžalovaného vyhledala stránky s pornografií a obžalovanému ji předložila k prohlédnutí.

O údajném vyhrožování či ohrožování poškozené nožem nebyl v rámci řízení předložen jediný důkaz. Na zajištěných nožích nebyly nalezeny žádné stopy svědčící o jeho použití obžalovaným a uvedený skutkový závěr je činěn pouze na základě tvrzení poškozené. Svědkyně XXX vycházela pouze z ničím nepodloženého tvrzení poškozené, stejně tak nelze jakkoliv potvrdit tvrzení poškozené o výhrůžkách obžalovaného její osobě či jejímu synovi. Poškozená připustila, aby jí obžalovaný aplikoval do intimních míst pervitin, a lze se domnívat, že pod vlivem uvedené látky byla schopna stejně jako obžalovaný realizovat bouřlivé sexuální praktiky. Poškozená měla několik hodin trvající bouřlivý sexuální styk se svým strýcem v době, kdy měla vztah se svým přítelem. Uvedený se navíc odehrál v místnosti, kde spal její malý syn a při styku byly použity i některé hračky dítěte. Obžalovaný se domnívá, že po odeznění sexuálního vzrušení poškozené, tato pocítila stud, možná i strach ze žárlivosti svého přítele, případně obavu z reakce příbuzných. Stejně pocítil i obžalovaný, který ji proto žádal, aby o uvedeném nikomu nepsala a netelefonovala. Z obavy z uvedeného a doznívajících účínů pervitinu se zachoval tak, že jí odcizil mobilní telefon.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie je zřejmé, že obžalovaný netrpí žádnou deviací, není agresivním typem, je osobou nezdrženlivou. Dle znalce má však používání pervitinu pod kontrolou, může být po jejím použití tzv. odbrzděný. Je pravděpodobné, že stejně působil pervitin na poškozenou. Dle znaleckého posudku Mgr. Čermákové je poškozená osobou submisivní, často muži zneužívanou a využívanou, osobou, jež se nedovede zcela bránit, osobou,

kteřá dělá pro muže hodně, proto aby jimi byla přijímána, hodně jim dovoluje. Uvedené závěry mohou potvrzovat tvrzení obžalovaného, že se poškozená po celou noc nijak nebránila, že žádným způsobem nezaznamenal jakýkoliv její odpor. Pokud zpočátku uvedla, že se sexuální styk mezi nimi nehodí, nicméně se dalším následným praktikám podrobila, nekřičela, nekopala (uvedené uvedla až v rámci hlavního líčení) a aktivně spolupracovala. Obžalovaný nemohl rozeznat, že je sex mezi nimi prováděn údajně proti její vůli. Pokud obžalovaný připustil, že plakala, došlo k tomu až v ranních hodinách, kdy odmítal opustit její byt a poškozená ho žádala o jeho opuštění s tím, že je unavená. Za motivaci tvrzení poškozené považuje její stud, obavu z odsouzení ze strany příbuzných, obavu z přítele a částečně rozladění z toho, že jí obžalovaný neposkytl slíbené finanční plnění. Trestní minulost obžalovaného byla vždy majetkového charakteru, nikdy se nedopustil násilné trestné činnosti. V současné době je ve zkušební době podmíněného propuštění, řádně dochází a spolupracuje s probační a mediační službou, pracuje a žije řádným životem. Proto navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen ve vztahu ke zločinu znásilnění a ohledně tohoto skutku byl obžalovaný zproštěn a nově byl uznán vinným jen z přečinu krádeže dle § 205 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

Krajský soud ve věci nařídil veřejné zasedání nejprve na den 12. 1. 2022, přičemž vyrozumění si obžalovaný osobně převzal dne 22. 12. 2021 na adrese, kterou uvedl jako doručovací adresu, tedy XXX. Z důvodu žádosti obhájkyň obžalovaného pro kolizi jednání bylo veřejné zasedání odročeno na den 19. 1. 2022, o čemž byl obžalovaný znovu vyrozumíván na stejnou adresu, tentokrát si vyrozumění nepřevzal, toto však bylo uloženo na poště dne 27. 12. 2021 a dne 10. 1. 2022 mu bylo vhozeno do domovní schránky. Obhájkyň obžalovaného u veřejného zasedání uvedla, že nově stanovený termín veřejného zasedání sdělovala obžalovanému e-mailem, na který jí obžalovaný neodpověděl. Krajský soud tak vycházel z fikce doručení ve smyslu ustanovení § 64 odst. 4 tr. řádu a desátý den od uložení zásilky na poště považoval za den doručení. Lhůty k přípravě na veřejné zasedání byly zachovány, obžalovaný se bez omluvy k veřejnému zasedání nedostavil, proto krajský soud konal veřejné zasedání v jeho nepřítomnosti, a to poté, kdy si z výpisu z centrální evidence vězňených osob ověřil, že obžalovaný nebyl v mezidobí vzat do vazby ani nenastoupil jiný výkon trestu. Vzhledem k tomu, že v krátké době předtím si na stejné adrese bez problému zásilku vyzvedl, lze učinit závěr, že se na dané adrese zdržuje a navíc danou adresu uvedl jako adresu doručovací.

Krajský soud z podnětu podaných odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, které byly odvoláním napadeny, jakož i správnost postupu řízení, jež jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvoláním vyhovět nelze.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal všechny důkazy nutné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, přičemž tyto důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a i v celém souhrnu logickým a podrobně odůvodněným způsobem, kterému z hlediska pravidel stanovených pro hodnocení důkazů nelze nic vytknout.

Krajský soud poznamenává, že okresní soud je tím, kdo je oprávněn provést hodnocení důkazů, které sám prováděl a krajský soud nemá důvod zasahovat do hodnocení důkazů okresního soudu v případě, kdy sám důkazy neprováděl a navíc okresní soud své závěry a myšlenkové postupy řádným a logickým způsobem odůvodnil, přičemž neopomněl některé důkazy hodnotit či z nich nevyvozovat závěry, které by z nich vůbec nevyplývaly. Jen v takovém případě, pokud by hodnocení důkazů provedené okresním soudem bylo zcela mimo rámec toho, co z důkazů skutečně vyplývalo, nebo by došlo k opomenutí některých důkazů, by mohl krajský soud do takového hodnocení zasáhnout a případná pochybení okresnímu soudu vytknout. Nic takového se v daném případě nestalo a okresní soud zcela přesvědčivým způsobem své závěry odůvodnil.

Krajský soud se s hodnocením důkazů tak, jak je provedl okresní soud, zcela ztotožnil, a proto může pro stručnost na správné závěry okresního soudu zcela odkázat.

Námítky obžalovaného uplatněné v podaném odvolání neshledal krajský soud důvodnými. Nelze přehlédnout, že hlavním a usvědčujícím přímým důkazem má být právě výpověď poškozené. Poškozená byla vyslýchána opakovaně, a to jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem a vždy setrvala na tom, že byla ze strany obžalovaného znásilněna, přičemž i přesvědčivým způsobem popsala, jak mělo k danému jednání dojít. Její výpověď hodnotil i okresní soud jako spontánní a věrohodnou, kdy neshledal ve výpovědi poškozené žádné zásadní rozpory či nesrovnalosti, které by její výpověď činily nevěrohodnou. Kromě toho její výpověď pak zapadá i do rámce dalších provedených nepřímých důkazů. Poškozená bezprostředně poté, co obžalovaný opustil její byt, vyhledala svou sousedku, na kterou zvonila a sdělila jí, že byla znásilněna svým strýcem a že jí ohrožoval nožem, také že jí vzal mobilní telefon a byla to právě sousedka XXX, která volala policii. Z výpovědi této svědkyně vyplynulo, že jí skutečně poškozená oslovila s uvedením toho, že byla svým strýcem znásilněna, mluvila i o ohrožování nožem a odcizení mobilního telefonu. Svědkyně navíc uvedla, že poškozená v době, kdy s ní hovořila, byla vyděšená, klepala se, klepal se jí hlas a byla ubrečená. To svědčí o tom, že skutečně předtím zažila příkoří, které jí významně zasáhlo a rozhodně se nejednalo o žádné sehrané divadlo či vymyšlenou pomstu na obžalovaného v důsledku studu či obavy z reakce příbuzných, jak obžalovaný namítal ve svém odvolání. Pokud by vše proběhlo zcela dobrovolně a poškozená cítila stud, jistě by se bezprostředně takto a navíc neznámé osobě nesvěřovala s tak intimní záležitostí a držela by jí v sobě a neměla by potřebu ji někde hned ventilovat. Případně, pokud by se mělo jednat o nějaký komplot na obžalovaného, pak by si svůj postup spíše časově náležitě promyslela a nejednala takto bezprostředně spontánně a ihned poté, co obžalovaný opustil její byt. Obžalovaný opustil její byt kolem 6 hodiny ránní a právě v tuto dobu zvonila poškozená na svoji sousedku, jak vyplynulo z její výpovědi. Toto není reakce ze studu, ale jde o bezprostřední reakci na stres z prožitého traumatického zážitku a obavu z obžalovaného, který se hodiny k poškozené choval násilným způsobem a nutil jí k nedobrovolným sexuálním praktikám.

Kromě toho nelze pominout ani závěry znaleckého posudku z oboru psychologie zpracovaného na poškozenou Mgr. Lenkou Čermákovou. Z něho vyplývá, že u poškozené dominuje důvěřivost, ovlivnitelnost, neprůbojnost a mnohdy naivní očekávání. Je osobností primárně nevyzrálou, důvěřivou, emocionálně méně stabilní. Poškozená je schopna si zapamatovat prožitý děj a později jej věrohodně reprodukovat. Její výpověď lze považovat za popisy osobně prožitých událostí, kdy tyto vykazují dobrou shodu, jsou konzistentní, logicky strukturované s dobře navazujícími dílčími dějovými sekvencemi, přičemž jednotlivé pasáže se vzájemně podporují a doplňují a poskytují poměrně realistický a ucelený obraz skutku. Ani znalkyně neshledala ve výpovědi poškozené nelogismy, fantasijské či fabulační prvky, zjevné deformace či případné rozpory. Do kontextu pak zapadá i poskutkové emoční prožívání události a behaviorální reaktivita. Stejně tak znalkyně u poškozené neshledala žádné vnitřní motivy podat nepravdivou výpověď v neprospěch obžalovaného. Nejistila u ní sklony ke lžím. Navíc znalkyně mohla hodnotit poškozenou i z toho pohledu, že v jejich zařízení XXX, strávila poškozená 3 roky se synem a mohla tak z jejího chování seznat, že ve vztahu k mužům je submisivní a neumí se příliš bránit, je nedůvěřivá a obžalovaného k sobě přizvala z nezištných důvodů, nic neočekávala a nic nenasvědčuje ani tomu, že by užívala alkohol a drogy a že by se chovala promiskuitně.

Tento obraz osobnosti poškozené pak zcela odporuje tomu, co uváděl obžalovaný, který hovořil o tom, že ví z doslechu, že poškozená dává mužům něco do pití a okrádá je, dokonce si myslí, že i jemu chtěla něco dát do pití a okrást ho a že se chová promiskuitně, že ho vyprovokovala a laškovala s ním. Obžalovaný trochu opomněl, že to byl on, kdo poškozenou kontaktoval, kdo se v podstatě pozval k ní na návštěvu a že to nebyla poškozená, která by jej na návštěvu zvala, neviděla ho předtím pět let a rozhodně neměla potřebu jej zvát, dávat mu něco do pití a okrást

jej. To jsou jen nepodložené spekulace obžalovaného, které jsou navíc v rozporu se zjištěnými fakty. Navíc to byl znovu on, kdo celé jednání započal tím, že dal poškozené pusu na dobrou noc, jak sám uváděl, a to opakovaně a posléze přistoupil k dalšímu jednání, přičemž sám uváděl, že již v počátku to poškozená odmítala. To odporuje jeho verzi o vyprovokování či laškování ze strany poškozené, jak tvrdil obžalovaný.

Obžalovaný staví svou obhajobu na tom, že z jeho strany i ze strany poškozené se jednalo o dobrovolný akt. Tomu však neodpovídá důkazní situace. Sám obžalovaný ve své výpovědi opakovaně uváděl, že poškozená něco „nechtěla“. Nejprve poté, co jí dal pusu, reagovala slovy, „co to dělá“, a to opakovaně i poté, kdy jí dal druhou pusu, dokonce mu po další puse řekla, že „to je nevhodný“. Sám uváděl, že jí chtěl dát jen jednu pusu a že ho poškozená chvíli „odstrkovala“, ale pak se nechala. Tudíž v podstatě potvrzuje verzi poškozené, která opakovaně hovořila o tom, že obžalovaného „odstrkávala“. Stejně tak, pokud obžalovaný líčil průběh milostného aktu, tak opakovaně poukazoval na to, že poškozená např. „nechtěla“. Nejprve, když jí stahoval kalhoty, uvedl, že „nechtěla“ s tím, že musí spát. Dále uváděl, že poškozená „nechtěla“ být nahá, „nechtěla“ si svléknout podprsenku, dokonce mu řekla „nech mě, já nechci“, a to ve fázi, že „nechce“ souložit, „nechtěla“ si svléknout mikinu nebo tričko. Dále popisoval, že přesto jí tričko sundal, to že už se nebránila a už ho „neodstrkávala, nekopala“, rukama se přestala bránit, když jí sundával to tričko. Již z těchto několika jednoznačných projevů vyplývalo, že poškozená s postupem obžalovaného a jeho snahou o milostný akt nesouhlasila, což opakovaně dávala najevo slovně, ale i fyzicky, kdy obžalovaného odstrkovala a bránila se rukama. Je tedy zřejmé, že i přes tento zjevný nesouhlas ze strany poškozené, obžalovaný dál pokračoval ve své snaze docílit sexuálního uspokojení a realizovat sexuální praktiky s poškozenou, což se mu nakonec v důsledku použitého násilí, jako i pohrůzek násilím a použitého nože na zdůraznění jeho výhrůzek skutečně podařilo.

Poškozená ve své výpovědi opakovaně uvedla, kolikrát odmítla chování a nátlak obžalovaného, a to jak slovně, tak fyzicky, kdy uváděla, že ho od sebe začala odkopávat či odstrkávat, dokonce brečela, přičemž jí obžalovaný zacpával pusy, opakovaně jí řekl, aby „zavřela hubu a neřvala“, že bude dělat, co chce, jinak že přinese nuž. Protože stále brečela a chtěla se bránit, tak ho to naštvalo a skutečně vzal v kuchyni nuž, kterým jí ohrožoval, dokonce jej napřáhl ostrým směrem k ní a vyhrožoval, že jí probodne, jestli neudělá to, co chce. Takto svůj jasně míněný odpor dávala najevo několikrát, jak je patrné z popisu průběhu celé noci. Přitom i dle názoru krajského soudu šlo o několikeré jednoznačné slovní i fyzické odmítnutí sexuálních návrhů obžalovaného a obranu ze strany poškozené. Je-li namítáno, že při zvolené obraně poškozené nebyly na těle obžalovaného nalezeny žádné známky v podobě hematomů či oděrek, pak ani tato skutečnost nesevídčí pro závěr, že by si poškozená vše vymyslela. Jak totiž vyplývá z její výpovědi a obžalovaný to nezpochybňuje (byť ten hovoří o dobrovolnosti užití), tak obžalovaný měl nasypat proti vůli poškozené pervitin do intimních partií do rozkroku poškozené a tento prstem vetřít do pochvy a v důsledku toho tento začal na sliznicích bezpochyby účinkovat. Poškozené se motala hlava, nevnímala tolik okolí, chvíli měla černo před očima a trásla se. Protože jí pervitin takto aplikoval v počátku jeho jednání, pak je zřejmé, že její aktivita co do fyzické obrany nemohla být nikterak silná, sama poškozená nehovořila o žádné výrazné aktivní obraně, jen o „odstrkávání“ a „odkopávání“, což nutně nemuselo na těle obžalovaného zanechat žádné známky v podobě oděrek či modřin, a to i s ohledem na tělesnou konstituci obžalovaného a poškozené. Naopak dle lékařské zprávy poškozená měla v důsledku jednání obžalovaného tři úchopové hematomy na levém stehně fialové barvy, jinak od kolen dolů měla drobné hematomy různého stáří. Jestliže poškozená byla po nedobrovolném požití pervitinu spíše malátná a trásla se, pak jistě nemusel ani obžalovaný vyvíjet nikterak mimořádnou sílu a použít větší násilí, aby dosáhl svého, když větší měrou použil pohrůžky násilím a na zdůraznění těchto výhrůzek použil i nože. Ostatně poškozená uváděla, že se po několika marných pokusech jak slovního tak fyzického odmítnutí obžalovaného, v podstatě již přestala bránit, neměla na to sílu. Z těchto

důvodů proto lze logicky vysvětlit i to, proč na těle obžalovaného či poškozené nebylo zjištěno více známek v podobě hematomů či oděrek.

Kromě toho sám obžalovaný vypovídal, že to byl on, kdo určoval sexuální praktiky, které pak požadoval po poškozené, aby je prováděla, přičemž jak sám uváděl, se „neudělal“. V důsledku dlouhotrvajícího sexuálního jednání ze strany obžalovaného poškozená ve snaze docílit ukončení tohoto aktu, mu sice sama nabídla, aby si vyhledal na telefonu pornostránky, avšak tyto mu ona nevyhledávala, jak namítá obžalovaný, ale pouze mu odemkla telefon a stránky si vyhledal sám obžalovaný. Jestliže krajský soud ve shodě s okresním soudem považuje výpověď poškozené za věrohodnou, pak nemá pochyby ani o tomto tvrzení, kdy zoufalost poškozené v důsledku prožívaného traumatu z nekončícího sexuálního chování obžalovaného jí vedlo k tomu, aby jej ukončila, pokud se jí to předtím nepodařilo slovně a fyzicky. Nelze také přehlédnout, že to byl obžalovaný, kdo vše započal tím, že proti vůli poškozené tuto opakovaně „nejprve jen políbil na dobrou noc“, dal jí v podstatě opakovaně pusu, avšak poté se již začal snažit o líbání a sexuální styk s poškozenou, čehož se dobral za použití násilí a pohrůžky násilí v podobě nože a v podobě hrozby, že ublíží poškozené či dokonce jejímu synovi. To byl také důvod, proč poškozená za celou dobu z bytu neodešla. Jednak se bála tam nechat samotného syna poté, jaké výhrůžky obžalovaný použil i na jeho adresu, a jednak byla neustále v dohledu obžalovaného, neboť byli v malém bytě 1+1, který byl zamčený, a těžko by se jí podařilo z bytu utéct, aniž by jí obžalovaný nechtěl.

Jestliže je pak v odvolání argumentováno i tím, že okresní soud odkazoval na judikaturu Nejvyššího soudu proto, že zřejmě i on měl zjevné pochyby o aktivním odporu a obraně poškozené, tak takto závěry okresního soudu nevyznívají. Okresní soud naopak precizně hodnotil jednotlivé znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění a vyjadřoval se k otázce „násilí“, tedy k tomu, co je považováno za násilí podle § 185 tr. zákoníku a za jakým účelem musí být použito, tedy za účelem překonání či zamezení vážně myšleného odporu poškozené osoby a dosažení pohlavního styku proti vůli jiného, přičemž není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor, postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole osoby s pohlavním aktem. To jsou závěry, které jednoznačně svědčí proto, že pokud obžalovaný namítal, že se poškozená nebránila a že i z její strany byl akt dobrovolný, pak právě i jen projev zjevné nevole postačuje k tomu, aby byly naplněny znaky tohoto zločinu, přičemž nemusí jít nutně o odpor fyzický. Okresní soud dané skutečnosti řešil ještě z pohledu toho, zda po požití pervitinu se nenacházela poškozená ve stavu bezbrannosti, což nedovodil, nicméně právě užití pervitinu mohlo výrazně oslabit aktivitu poškozené v obraně, nicméně i obrana, o které poškozená hovořila, byla opakovaná a zřejmá nevole s pohlavním stykem či jinými sexuálními praktikami, kterých se obžalovaný domáhal.

I když obžalovaný namítá, že není primárně agresivní osobou, jak plyne ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie zpracovaného na jeho osobu, pak je toto sice pravda, nicméně na druhou stranu nelze pominout ani fakt, že ze stejného znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný je osobou nezdrženlivou, nezodpovědnou, emočně nestabilní, dissociální a jednodušeji strukturovanou, kdy vlivem alkoholu a pervitinu u něj došlo k odbrzdění zábran a ke zvýraznění negativních složek jeho osobnosti. Proto, i když u něho nebyla zjištěna sexuální deviace či patologická sexuální agresivita, pak právě fakt, že užil pervitin, měl na jeho chování výrazný vliv v tom směru, že se snažil využít dané situace, kdy byl v přítomnosti mladé pohledné dívky a právě pervitin odbrzdil jeho zábrany a zvýraznil jeho negativní složky osobnosti, zejména pokud jde o nezdrženlivost či nezodpovědnost a dissociální chování.

K námitkám obžalovaného ohledně nezajištění stop z kuchyňského nože, kterým měl poškozené vyhrožovat, lze uvést, že jednak sám obžalovaný v rámci své výpovědi uváděl, že pomáhal při přípravě večeře poškozené tím, že vykrajoval papriku, tudíž nepochybně nůž v ruce měl a navíc z úředního záznamu policejního komisaře na č.l. 146 vyplývá, že sice byly zajištěny dva nože, avšak odborné zkoumání z odvětví daktyloskopie nebylo prováděno z toho důvodu, že

v důsledku vyhodnocení výpovědi poškozené a obviněného by takovým důkazem nebyla ani potvrzena ani vyvrácena tvrzení jak obviněného, tak poškozené ve vztahu k užití nože před (příprava večeře) a nebo při samotném pohlavním styku (výhrůžka užití, pokud se sexuálně nepodrobí). Policejní orgán tudíž přesvědčivě vysvětlil, z jakého důvodu nepřikročil k opatření tohoto důkazu, když i dle názoru krajského soudu vzhledem k tvrzení obviněného, že pomáhal při přípravě večeře a vykrajoval papriku, lze předpokládat, že nůž v ruce držel a daný důkaz by tak nemohl ani potvrdit ani vyvrátit současnou námitku obžalovaného v tomto směru. Navíc, jak bylo prezentováno shora, krajský soud ve shodě s okresním soudem uvěřil výpovědi poškozené, tudíž i v té části, kde popisuje užití nože na zvýraznění výhrůžek pronesených obžalovaným ve vztahu k poškozené za účelem dosažení svého sexuálního uspokojení a přinucení poškozené k popsáním sexuálním praktikám.

Krajský soud proto neměl pochybnosti o závěrech okresního soudu stran prokázání jednání obžalovaného ve vztahu k znásilnění poškozené.

Pokud jde o odcizení mobilního telefonu, v tomto případě žádné zásadní námitky vzneseny nebyly, obžalovaný danou skutečnost doznal a skutečně mobilní telefon vzal z dispozice poškozené a opustil s ním byt, a to proti vůli poškozené, která jej chtěla vrátit, proto došlo z jeho strany k jeho odcizení. Hodnota mobilního telefonu byla stanovena odborným vyjádřením, a protože se telefon vrátil v podstatě nefunkční, bylo správně rozhodnuto i o povinnosti obžalovaného uhradit takto způsobenou škodu.

Okresní soud jednání obžalovaného správně právně kvalifikoval. Obžalovaný svým jednáním jednak naplnil zákonné znaky přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. zákoníku, když proti vůli poškozené této odcizil mobilní telefon, vzal jej z dispozice poškozené, která se snažila jej uschovat, což se jí nepodařilo a kromě toho byl obžalovaný za stejný druh trestné činnosti, tedy krádeže v posledních třech letech potrestán, jak vyplývá z citovaného rozhodnutí Okresního soudu v Děčíně ze dne 3.11.2016, sp.zn. 5 T 92/2016, kdy nepodmíněný trest odnětí svobody vykonal dne 18.3.2018. Kvalifikačním znakem v daném případě je jednak skutečnost, že si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě, a jednak byl za takový čin v posledních třech letech potrestán. Obžalovaný jednal s cílem telefon odebrat z dispozice poškozené, tedy jej odcizit, proto lze v jeho jednání spatřovat přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Dále pak obžalovaný v bytě proti vůli poškozené tuto za použití násilí a pohrůžky násilí donutil k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a navíc jej spáchal se zbraní. Tím naplnil všechny zákonné znaky zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1,2 písm. a),c) tr. zákoníku. I zde lze v jeho jednání spatřovat přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný využil situace, kdy se jako návštěva dostal do bytu poškozené, která jej nezištně do bytu pozvala poté, co sám svou návštěvu ohlásil, a následně využil situace, kdy přes verbální a fyzický odpor poškozené tuto za použití násilí, pohrůžky násilí v podobě výhrůžek ve vztahu k její osobě i jejímu synovi a za použití nože, proti její vůli přinutil k souloží a použil i další sexuální praktiky, tedy šlo o jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží (v tomto případě orálním pohlavním stykem, vsunováním prstů do pochvy, vsunováním prstů do konečníku). Takové jednání učinit chtěl, s takovým záměrem jednal poté, kdy využil situace, že mohl v bytě přespát. Přitom odpor ze strany poškozené byl zcela vážně míněný, nemohl si myslet, že jde jen o předstíraný nesouhlas, ale z projevů poškozené, kdy brečela, odstrkávala ho a odkopávala ho, přičemž svůj nesouhlas několikrát slovně i fyzicky opakovala, jí se svou fyzickou převahou přemohl a uskutečnil na ní soulož a provedl i jiný pohlavní styk způsobem srovnatelným se souloží, jak bylo rozebráno výše. Takové jednání násilného charakteru pak dosahuje mimořádně vysokého stupně společenské škodlivosti jednání, navíc pokud trvalo po dobu několika hodin a pokud dokonce do jisté míry omámil poškozenou tím, že jí vetřel do pochvy pervitin, který na ní měl vliv v podobě motání hlavy, třesu a černa před očima.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

Pokud jde o uložený trest, ani v tomto případě nebylo shledáno pochybení na straně okresního soudu. Okresní soud respektoval všechny zásady pro ukládání trestu uvedené v § 39 tr. zákoníku, a pokud uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 roků nepodmíněně, pak nelze hovořit o tom, že by takový trest byl s přihlédnutím k povaze a závažnosti jednání obžalovaného, ale i s přihlédnutím k hodnocení jeho osoby, k jeho osobním, rodinným a majetkovým poměrům, s přihlédnutím ke způsobu života obžalovaného a možnostem jeho nápravy, ale i s přihlédnutím k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, jako trest nepřiměřeně přísný či naopak nepřiměřeně mírný.

Obžalovanému nepolehčuje žádná okolnost. Naproti tomu přitěžující okolností je spáchání více trestných činů a spáchání činů ve zkušební době podmíněného propuštění. Vzhledem k charakteru spáchané trestné činnosti mimořádně vysokého stupně společenské škodlivosti, s přihlédnutím k délce doby trvání útoku v podobě řádu hodin je zcela na místě uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Jestliže okresní soud uložil trest v sazbě od dvou let do deseti let, ve výměře pěti roků, pak ani krajský soud neshledal v jeho postupu pochybení a daný trest plně odráží nejen závažnost a charakter spáchané trestné činnosti, ale i všechny shora zmíněné okolnosti případu. Přihlédnuto bylo také k tomu, že zločin znásilnění nezanechal na psychice poškozené žádné výrazné známky v podobě např. posttraumatické stresové poruchy, poruchy přizpůsobení, apod., kdy ze znaleckého zkoumání její osoby vyplývá, že se poškozená nachází ve fázi již psychicky zpracovaného traumatického zážitku, kdy na celou situaci získala kritický a racionální náhled, událost se jí podařilo bez škodlivých následků zařadit do své osobní historie a v současné době se to projevuje jako reziduum při znovuožívání událostí. Navíc po skutku ani nevyhledala pomoc psychoterapeuta ani psychiatra, událost zpracovala za pomoci své inteligence a přirozených obranných mechanismů kompenzační povahy. I u hlavního líčení hodnotila znalkyně poškozenou jako vyrovnanější a klidnější. Všechny tyto skutečnosti vedly i krajský soud k závěru, že trest uložený okresním soudem je dostatečný a reflektuje všechny zásady pro ukládání trestu, jakož i možnost nápravy obžalovaného. Ten má sice v rejstříku trestů 10 záznamů, avšak pro 7 z nich svědčí fikce zahlázení a kromě toho byl dosud vesměs trestán za majetkovou trestnou činnost, nikdy ne za trestnou činnost násilného charakteru. I z tohoto důvodu je proto uložený trest dostatečný. Nelze také přehlédnout, že obžalovanému bude nařízen i zbytek trestu, z něhož byl podmíněně propuštěn, v celkové výměře cca 161 dnů, což rovněž navýší délku doby, po kterou bude omezena jeho osobní svoboda.

Obžalovaný byl správně zařazen pro výkon trestu do věznice s ostrahou, kdy pro tento postup byly splněny všechny zákonné podmínky.

Pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o náhradě škody, kdy hodnota odcizeného mobilního telefonu byla stanovena odborným vyjádřením na částku 4.300 Kč. Poškozená se připojila řádně a včas se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení, a byť jí byl telefon vrácen, avšak nefunkční a poškozený, byla jí právem přiznána náhrada škody v dané výši. Ve zbytku svého nároku na náhradu škody byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odvolací soud nezjistil důvod pro změnu kteréhokoli z přezkoumávaných výroků, všechny výroky okresního soudu považuje za správné a odpovídající zákonu, a proto nezbylo, než odvolání obžalovaného i státního zástupce podle § 256 tr. řádu jako nedůvodná zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 19. ledna 2021

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. srpna 2022 samosoudcem Mgr. Matějem Pilátem,

takto:

I.

Podle § 314r odst. 4 tr. ř. **se schvaluje dohoda o vině a trestu**, která byla uzavřena dne 10. srpna 2022 mezi státní zástupkyní JUDr. Radmilou Reterovou a obžalovaným **XXX**, narozeným **XXX**, trvale bytem **XXX**, za účasti obhájce Mgr. Robina Mlynáře, advokáta se sídlem Teplého 2786, Pardubice a opatrovníka Magistrátu města Pardubice.

II.

Obžalovaný

XXX, narozený dne **XXX**, trvale bytem **XXX**, adresa pro doručování **XXX**, **XXX**,

je vinen, že

dne 13. 9. 2021 v době od 15:11 hod. do 15:13 hod. v **XXX**, v ul. **XXX**, v restauraci **XXX** v prostoru dámských toalet, jako zaměstnanec této restaurace provádějící úklid, poté co překonal z vnější strany uzamčené dveře do kabinky s toaletou, kde v té době **XXX XXX**, nar. **XXX**, státní příslušnice **XXX**, vstoupil dovnitř, zavřel dveře a jmenovanou začal různě držet, přičemž na její křik a odstrkávání nereagoval, **XXX**, kdy teprve poté se poškozené, které svým jednáním způsobil **XXX**, podařilo utéct z kabinky a z prostoru toalet,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

čímž spáchal

přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **ochranné léčení sexuologické vykonávané v ambulantní formě**.

Odůvodnění:

Tento rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku osoby oprávněné podat odvolání vzdaly práva odvolání a prohlásily, že netrvají na vybotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby (§ 129 odst. 2 tr. řádu).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze oprít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Pardubice 10. srpna 2022

Mgr. Matěj Pilát v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.